

Notulen

van het verhandelde in de vergadering van Provinciale Staten van Utrecht

gehouden op 12 december 2011

Notulen

***van het verhandelde in de vergadering
van Provinciale Staten van Utrecht***

gehouden op 12 december 2011

ISBN 0920-3370

Bladwijzer

op de notulen van Provinciale Staten van Utrecht vergadering 12 december 2011

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
BESTUUR, EUROPA en MIDDELEN		
Voorstel van Fractievoorzittersconvent van 7 november 2011, dienst/sector SGU, nummer PS2011BEM14, inzake terugvordering fractiegelden Mooi Utrecht 2007-2011. Daartoe besloten	26 65	PS2011BEM14
Voorstel van Fractievoorzittersconvent van 21 november 2011, dienst/sector SGU, nummer PS2011BEM15, inzake wijziging subsidieverordening Statenfracties provincie Utrecht 2002. Daartoe besloten	26 65	PS2011BEM15
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 11 oktober 2011, dienst/sector FIN, nummer PS2011BEM16, inzake het Normenkader rechtmatigheid 2011. Daartoe besloten	26 65	PS2011BEM16
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 25 oktober 2011, dienst/sector PEO, nummer PS2011BEM17, inzake wijziging verordening rechtspositie gedeputeerden, staten- en commissieleden. Daartoe besloten	26 65	PS2011BEM17
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 25 oktober 2011, dienst/sector BJZ, nummer PS2011BEM18, inzake aanvulling algemene subsidieverordening, toezicht op subsidies landelijk gebied. Daartoe besloten	26 65	PS2011BEM18
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 27 september 2011, dienst/sector ECM, nummer PS2011BEM19, inzake de afronding van de Versnellingsagenda. Daartoe besloten	26 65	PS2011BEM19
Motie M3, ingediend door de fractie van de ChristenUnie, inzake de Versnellingsagenda. De motie is aangehouden. Daartoe besloten	28 30	

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
MILIEU, MOBILITEIT en ECONOMIE		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 8 november 2011, dienst/sector ECM, nummer PS2011MME07, inzake de vestiging van een internationale school.	23 - 26	
Daartoe besloten	65	PS2011MME07
Amendement A1, ingediend door de fractie van de SP, inzake bijdragen aan de verbouwing en inrichting van de internationale school.Het amendement is ingetrokken.	25	
Daartoe besloten	65	
RUIMTE, GROEN EN WATER		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 25 oktober 2011, dienst/sector ILG, nummer PS2011RGW09, inzake het Onderhandelingsakkoord decentralisatie natuur.	30 - 55	
Daartoe besloten	55	PS2011RGW09
Motie M4, ingediend door de fractie van de ChristenUnie, D66, CDA, GroenLinks, PvdA, 50Plus en SGP, inzake herijking natuurbeheer. De motie is aanvaard.	40	
Daartoe besloten	55	
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 25 oktober 2011, dienst/sector ILG, nummer PS2011RGW10, inzake Kaderdocument Agenda Vitaal Platteland.	55 - 63	
Daartoe besloten	65	PS2011RGW10
Motie M5, ingediend door de fractie van 50Plus, inzake het Kaderdocument AVP. De motie is aangehouden.	59	
Daartoe besloten	65	
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 12 december 2011, dienst/sector AVV, nummer PS2011RGW11, inzake wijziging toepassing coördinatie regeling t.b.v. Ruimte voor de Lek.	63	
Daartoe besloten	66	PS2011RGW11

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
STATEN (provinciale)		
Vaststellen agenda.	11	
Ingekomen stukken.	11	
Vragenhalfuurtje.	11 - 18	
Motie M1, ingediend door de fractie van de PVV, inzake huisvestingskosten. De moties is verworpen.	12	
Daartoe besloten	65	
Motie M2 (gewijzigd), ingediend door de fractie van de SP, inzake maximum snelheid. De moties is verworpen.	15/16; gew: 63	
Daartoe besloten	65	
Vaststellen van de besluitenlijst van 31 oktober 2011.	18	
Stemverklaringen.	64 - 65	
Stemmingen.	65 - 66	
WONEN, MAATSCHAPPIJ en CULTUUR		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 25 oktober 2011, dienst/sector ECM, nummer PS2011WMC05, inzake financiering Activiteitenplan 2012 Stichting Vrede van Utrecht.	18 - 23	
Daartoe besloten	65	PS2011WMC05

Presentielijst

vergadering 12 december 2011

Voorzitter: R.C. Robbertsen, commissaris
van de Koningin

Griffier: L.C.A.W. Graafhuis

VVD mevr. drs. F.M. Alsem, Harmelen
E.R.M. Balemans, Utrecht
dr. F.H. Barneveld Binkhuysen, Soest
W.J. Joustra, Langbroek
drs. A.H.L. Kocken, Utrecht
drs. J.A.J. Konings, Vleuten
mevr. Y. Smit, Maarssen
mr. D.S.L. Tuijnman, Utrecht
mevr. dr. A.J. Vlam, Nieuwegein
G.H.J. Weierink, Maartensdijk
Z. el Yassini, Utrecht

PvdA mevr. drs. U.P. Blom, Driebergen
K.E. Driehuijs, De Meern
A. Essousi, Utrecht
ing. D. Kiliç, IJsselstein
drs. C. de Kruijff, Leusden
mevr. P.J. van Viegen MSc, Utrecht
mr. E. de Vries, Amersfoort

CDA mr. J.M. Buiting, Utrecht
mevr. P. Doornenbal-van der Vlist, Lopik
ir. H. Graaff, Amersfoort
G.A. de Kruijf RT, Woudenberg
mevr. drs. M.W.J. Maasdam-Hoevers,
Zeist
mevr. H. Nap, Vleuten

D66 drs. J.G. Boerkamp, Utrecht
ir. N.J.P. Hoefnagels, Bunnik
ir. J.P.M. Peters, Bilthoven
I.Thonon, Utrecht
mevr. drs. J.C.M. Versteeg, Utrecht

PVV mevr. E.J. Broere, Soest
R.G.J. Dercksen, Bosch en Duin
drs. J.G. van Hal Scheffer, Soesterberg
ir. H. Ijssennagger, Bilthoven
ing. H.N. Scherer, Maartensdijk

GroenLinks drs. F.H. Bekkers, Utrecht
mevr. A.C. Boelhouwer, Wijk bij
Duustede
J. Fastl, Utrecht

SP drs. B. Nugteren, Utrecht
mevr. drs. S.N. van de Gein, Linschoten
(vanaf 15.50 uur)
ir. ing. Y.S. Lutfula, Utrecht
A.M. Meijer, Amersfoort
mevr. drs. A.M.C. Mineur, De Bilt
ChristenUnie mevr. drs. R.K. Dik-Faber, Veenendaal
A.J. Schaddelee, Houten

SGP W. van Wikselaar, Driebergen

50Plus mevr. W.M.M. Hoek, Vreeland

PvdD W. van der Steeg, De Meern

Afwezig: -

Leden van Gedeputeerde Staten

drs. R.W. Krol, Soest
J.W.R van Lunteren, Hoogland
mevr. A.M.A. Pennarts-Pouw, Montfoort
drs. R.E. de Vries, Hollandsche Rading

Opening.

De VOORZITTER: Staten van Utrecht, ik open uw vergadering. Ik heet u allen van harte welkom, ook de leden van Gedeputeerde Staten, mensen uit de organisatie, mensen op de publieke tribune en de pers.

Mevrouw Van de Gein, die vandaag terugkeert van zwangerschapsverlof, zal ietwat later komen. Wij feliciteren haar nog van harte met de geboorte van dochter Jasmijn.

Mevrouw Vlam is gepromoveerd aan de Erasmus Universiteit. Ik kom zo bij haar met de bloemen.

(Applaus)

Ik heb nog een mededeling: de heer Westeralaken is beëdigd als commissielid voor het CDA. Dat deden wij voorheen in de Staten. Wij hebben afgesproken dat nu buiten de Staten om te doen.

(Overhandiging bloemen aan mevrouw Vlam.)

Vaststellen agenda.

De VOORZITTER: In het fractievoorzittersconvent is geconcludeerd dat de agendapunten 14 en 15 afzonderlijk behandeld moeten worden. Na agendapunt 14 zullen wij overgaan tot stemming over agendapunt 14 en vervolgens gaan wij verder met agendapunt 15.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming stellen Provinciale Staten de agenda ongewijzigd vast.

Ingekomen stukken.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig de voorgestelde wijze van afdoening.

Vragenhalfuurtje.

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan de fractie van de PVV over de huisvesting.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Wij waren voornemens het vragenhalfuurtje een keer over te slaan. Maar helaas: in de post zat een memo over het nieuwe Provinciehuis. De provincie gaf – ik heb het nagerekend – € 9.950.000,

een kleine € 10 miljoen, belastinggeld uit aan drie lege verdiepingen. Dat is dus voor verbouwkosten, plannenmakerij, overhead, want anders staat de teller al gauw op € 15 miljoen. Straks komen de lopende kosten – zeg maar: de servicekosten – ook nog voor rekening van de belastingbetaler. Let op, straks komt hier een gedeputeerde staan, die zegt dat wij er blij mee moeten zijn en dat hij slechts een opdracht uitvoerde van Provinciale Staten.

De fractie van de PVV heeft gepoogd Gedeputeerde Staten te enthousiasmeren om deze verdiepingen te verhuren aan verbonden partijen. Hoe makkelijk kan het zijn? Zo vroegen wij Gedeputeerde Staten op 19 september zich daartoe tot het uiterste in te spannen. Dat werd toegezegd. "Wij zullen verschrikkelijk ons best doen." U herkent het vocabulaire van de gedeputeerde.

Tijdens de commissie BEM van 10 oktober, toen er nog een heleboel gedeputeerden bij een BEM-vergadering waren, heeft de gedeputeerde ons op ons verzoek toegezegd een overzicht te verstrekken van de huisvestingslasten van verbonden partijen. Mooi, want dan kan het college van GS zelf eerst een beeld krijgen van de lasten bij deze gesubsidieerde instellingen en kunnen wij onze controlerende taak als Provinciale Staten serieus uitvoeren. Via een memo van 24 november werd deze toezegging echter net zo makkelijk weer ingetrokken. Gedeputeerde Staten vonden te elfder ure dat verbonden partijen niet moeten worden gedwongen en willen hen niet korten op hun subsidie. Beide zaken zijn geheel niet aan de orde. Er is maar één ding aan de orde, namelijk dat wij die € 15 miljoen belastinggeld een beetje willen laten renderen.

Het is misschien ook voor gesubsidieerde partijen een beetje interessant te maken, zeg ik ook naar de fractie van de PvdA, om te verhuizen naar het nieuwe Provinciehuis. Dat kun je echter pas vaststellen als je de feiten kent. Hoe serieus moeten wij nu die uiterste inspanning van Gedeputeerde Staten inschatten als men niet bereid is om zelfs maar naar de feiten te kijken?

Twee toezeggingen die niet zijn nagekomen. Wij vinden dat een kwalijke zaak. Verder kunnen wij ons niet aan de indruk onttrekken dat Gedeputeerde

teerde Staten helemaal geen verbonden partijen willen in het Provinciehuis. Kunst Centraal verhuisde, NMU (Natuur- en Milieufederatie Utrecht) verhuisde. Binnenkort moet er worden nagedacht over de huisvesting van de RUD's (Regionale Uitvoeringsdiensten). Wat hebben Gedeputeerde Staten gedaan om deze partijen naar het nieuwe Provinciehuis te laten verhuizen en hoe rijmt dat met de toezeggingen?

Wij willen dat overzicht gewoon hebben; niet meer en niet minder. Het is urgent, want wij gaan binnenkort verhuizen. Aangezien Gedeputeerde Staten hebben aangegeven dit overzicht niet te willen verstrekken, wil ik maar meteen een motie indienen om dit verzoek kracht bij te zetten. Wij willen gewoon zien hoe de vlag erbij hangt. Mocht het nu zo zijn dat de Staten dat verzoek in deze motie afstemmen, dan zullen wij in een WOB-procedure (Wet Openbaarheid van Bestuur) alsnog deze gegevens boven tafel krijgen. En, zeg ik tegen de fractie van D66, een WOB-verzoek is veel duurder dan het steunen van onze motie.

Motie M1 (PVV):

huisvestingskosten

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 december 2011, ter bespreking van het vragenhalfuurtje;

gehoord de beraadslagingen bij het vragenhalfuurtje;

constaterende:

- *dat Gedeputeerde Staten Provinciale Staten hebben toegezegd zich tot het uiterste te zullen inspannen om verbonden en/of gesubsidieerde partijen onder te brengen in het nieuwe Provinciehuis;*
- *dat Gedeputeerde Staten zijn eerder gedane toezegging om Provinciale Staten te voorzien van een overzicht van huisvestingslasten van de verbonden en of gesubsidieerde partijen door middel van een memo van 24 november plotse-ling hebben ingetrokken;*

overwegende:

dat de door de belastingbetaler betaalde onverhuurde verdiepingen nog niet verhuurd zijn en binnenkort ook de exploitatiekosten zullen dienen

te worden betaald door de belastingbetaler;

verzoeken Gedeputeerde Staten:

- *Provinciale Staten te voorzien van een overzicht van de huisvestingslasten van verbonden en/of gesubsidieerde partijen, gespecificeerd met het aantal door deze partijen in gebruik zijnde vierkante meters, de aard en het gebruik van de ruimte (kantoor-, bedrijfsruimte en/of parkeerplaatsen) alsmede een overzicht van de lengte van de huurverplichtingen die zijn aangegaan;*
- *indien een verbonden en/of gesubsidieerde partij is gehuisvest in een pand dat niet wordt gehuurd, maar in eigendom is van de verbonden en/of gesubsidieerde partij, gelieve een opgave van de destijds betaalde koopsom alsmede de huidige boekwaarde van het pand.*

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie is voldoende ondertekend en maakt deel uit van de beraadslaging. De motie kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer KROL (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Het is vast een beetje een ondeugende opmerking, aangezien de motie al is ingediend en de heer Dercksen al heeft aangegeven wat mijn antwoord ongetwijfeld zou zijn. Het is dus de vraag of ik überhaupt nog antwoord moet geven. Het is echter goed gebruik dat als ons vragen gesteld worden, wij antwoord geven, al heeft de vragsteller daaraan evident geen behoefte.

De VOORZITTER: Het vragenhalfuurtje kent geen interrupties. Er wordt een vraag gesteld, het college geeft antwoord en er kan eventueel nog een aanvullende vraag worden gesteld.

De heer KROL (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik neem aan dat de Staten, net als het gehele college, het van belang vinden dat wij huurders vinden voor de leegstaande verdiepingen in het Provinciehuis die, en daaraan herinner ik de Staten nog maar een keer, met name leegstaan omdat wij een stevige reductie van ons personeelsbestand doorvoeren; een reductie die ons in structurele zin ook vele miljoenen oplevert. Dat staat echter natuurlijk nooit in de persberichten.

Ik heb in de commissie BEM toegezegd dat wij aan ons verbonden en gesubsidieerde partijen – verbonden en gesubsidieerde partijen zijn overigens twee verschillende criteria – een brief sturen met de memo en de brochure van het nieuwe Provinciehuis. Wij zullen die verzending, zoals ik heb toegezegd, gewoon laten plaatsvinden. Wat ik niet ga doen, zoals ik in de memo van 24 november heb aangegeven, is dat wij de huisvestingslasten van de aan ons verbonden en door ons gesubsidieerde partijen in kaart gaan brengen. Ik zie de vragen op dat punt met belangstelling tegemoet, maar ik heb in de memo al uitgelegd waarom wij dat niet doen. Wij spreken allen – de gedeputeerden en de voorzitter van het college en van Staten – aan ons verbonden partijen regelmatig aan op dit onderwerp. Er vinden momenteel ook bezichtigingen plaats; er is wel degelijk belangstelling voor het pand. Wij nemen die toezegging aan de Staten op dat punt dus serieus. Het bekijken wat zij op dit moment aan huisvestingslasten kwijt zijn, impliceert dat wij van zins zijn iets te doen met die gegevens. Als dat zou kunnen betekenen dat wij de behoefte hebben hen middels de subsidie of de bedragen die zij van ons krijgen te dwingen in het Provinciehuis intrek te nemen, dan zijn wij dat niet van plan. Dat is mijn antwoord op de vraag van de heer Dercksen.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik vind het onbegrijpelijk dat men niet eens naar de feiten wil kijken en naar de huisvestingslasten van verbonden en gesubsidieerde partijen. Een vraag die ik niet beantwoord heb gekregen, is wat het college heeft gedaan om het NMU en Kunst Centraal te laten verhuizen naar het nieuwe Provinciehuis en wat het college gaat doen met de RUD's. Ik hoop dat het college deze toezegging wel kan waarmaken en zich zal inspannen die partijen, in elk geval de RUD's, naar het Provinciehuis te krijgen. De andere twee partijen zijn al verhuisd. Dat is het minste wat het college aan de belastingbetaler kan toezeggen.

De heer KROL (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Elke beslissing die wij in dit huis nemen en elke uitgave die wij in dit huis doen, verantwoorden wij altijd transparant naar al onze inwoners en naar al onze belastingbetalers. Zo ook deze.

Er zijn nog geen RUD's. Zodra de RUD's er zijn, kunnen wij met hen spreken over eventuele vestiging in het Provinciehuis. Kunst Centraal is op dit moment nog niet aan het verhuizen; dat is ook nog niet aan de orde. Ik heb het net nog gevraagd aan de collega die contacten heeft met Kunst Centraal; dat is op dit moment dus niet aan de orde. De NMU had haar beslissing al genomen voordat wij hierop geattendeerd hadden.

De VOORZITTER: Dan zijn wij toe aan de vragen van de fractie van de PvdA.

De heer DRIEHUIJS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Gedeputeerde Pennarts heeft in de commissie WMC van 14 november meegedeeld dat in de week van 21 oktober 47 organisaties door de provincie geïnformeerd zijn over het feit dat de provinciale subsidie op termijn gaat eindigen. Zij heeft aangegeven op 12 december te laten weten hoeveel zienswijzen er zijn ingediend. In de commissievergadering van 9 januari zal een statenbrief aan de orde komen, waaraan de zienswijzen zijn bijgevoegd. In de commissievergadering van 13 februari zal de commissie een statenbrief ontvangen met daarbij de definitieve aankondigingen aan de instellingen. Gedeputeerde Pennarts zegt dat zij voornoemde informatie ook schriftelijk aan de commissie WMC zal doorgeven. De heer Kocken van de VVD-fractie heeft in de commissie gezegd, dat wat hem betreft de stukken informatief op de agenda komen. Hij zei daarbij: "afhankelijk van de reacties vanuit het veld kan het nuttig zijn een en ander te bespreken, maar op voorhand wil ik dat zo niet stellen."

De PvdA-fractie heeft er moeite mee dat Provinciale Staten, het hoogste bestuursorgaan van de provincie, via een mededeling achteraf geïnformeerd worden over een majeure operatie met grote maatschappelijke gevolgen. Vanzelfsprekend zijn wij bekend met het feit dat Gedeputeerde Staten over de subsidies gaan, maar het college heeft ook een informatieplicht naar Provinciale Staten. In dit geval zou het onzes inziens zelfs beter geweest zijn vooraf de mening van Provinciale Staten of de commissie WMC te peilen.

Bij een eerdere bezuinigingsronde heeft het college aangegeven dat er geen beleid aan de bezuini-

ging ten grondslag ligt, maar dat er sprake is van een generieke korting. Dat leverde een hoop gedoe op en het college keerde deels op zijn schreden terug door de pijn te verzachten. Wij zijn het college daarvoor nog steeds erkentelijk. Die fout maak je geen tweede keer, zou je denken, maar blijkbaar gaan wij opnieuw brieven de deur uitdoen: ja hoor, de subsidie stopt.

Wat de PvdA betreft is inmiddels duidelijk, om met de heer Kocken te spreken, dat de reacties uit het veld – wij krijgen namelijk tientallen mailtjes per dag – aanleiding geven om hier nader naar te kijken. Ook willen wij graag de vele mensen die ons benaderen netjes een antwoord geven en daarmee niet wachten tot januari of februari. Maar hoe doe je dat als eenvoudig statenlid van de oppositie? Wij kennen de brieven van de provincie niet eens, noch weten wij welke 47 instellingen het betreft. Wij willen een herhaling van zetten voorkomen en graag constructief meedenken. Daarom hebben wij de volgende vragen:

- Wilt u nog deze week schriftelijk aan Provinciale Staten bekend maken wat de hoogte van de bezuinigingen is die het college inboekt en welke 47 instellingen het betreft?
- Het college zou op 12 december aangeven hoeveel zienswijzen er zijn binnengekomen. Het is 12 december. De vraag is: hoeveel zienswijzen zijn er inmiddels binnengekomen?
- Bent u bereid de eerder toegezegde stukken niet ter informatie maar ter oriënterende bespreking aan te bieden aan de commissie WMC, zodat het een besprekingspunt wordt op de commissieagenda?

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik kan de Staten vandaag laten weten hoeveel zienswijzen er zijn binnengekomen. Dat kon ook niet eerder, omdat de termijn vorige week is afgelopen voor instanties om te reageren op het voorgenomen besluit dat wij 21 oktober per brief hebben verstuurd. Er zijn acht organisaties die hebben gereageerd en een zienswijze hebben ingediend. Ik zal de Staten deze week laten weten welke instellingen dat zijn. Ik zal de Staten ook laten weten wat het totale bedrag van de bezuiniging is. Het gaat om podiuminstellingen die nog eenmalig subsidie ontvangen. Daarmee is een bedrag van € 1,6 miljoen gemoeid. Het zijn ook ondersteunende instellingen die over meer jaren

subsidie afbouwen. Zij ontvangen in 2011, 2012 en 2013 nog wel subsidie van de provincie. Dan gaat het om een bedrag van € 600.000. Het totale bedrag van de bezuiniging is daarmee € 2,2 miljoen. Er is meerdere malen informatie gegeven over deze bezuinigingen: uiteraard in het coalitieakkoord, in de voorjaarsnota, maar ook in de statenbrief van juli en in september, naar aanleiding van schriftelijke vragen van de PvdA over de bezuinigingen. Het is de Staten bekend dat wij in de eerste tranche bij 23 instellingen reparerende maatregelen hebben uitgevoerd. Deze keer, de tweede tranche van de bezuinigingen, gaat het om 47 instellingen. Ik zal zorgen dat de Staten nog deze week de informatie schriftelijk ontvangen.

De heer DRIEHUIJS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik had nog een derde vraag gesteld, namelijk of de gedeputeerde bereid is de stukken niet ter informatie, maar ter oriënterende bespreking aan de commissie WMC aan te bieden.

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Daar ga ik niet over. Dat is aan de commissie zelf. De commissie kan zelf besluiten de stukken ter oriënterende bespreking aan de orde te stellen. Als dat het geval is, zal ik daaraan meewerken.

De VOORZITTER: Dan zijn wij toe aan de vragen van de fractie van de SP.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Het voornemen van de rijksoverheid om de maximumsnelheid op de rijkswegen te verhogen tot 130 km/u hebben wij met zorg aangehoord. Wij vrezen voor de negatieve effecten die deze maatregel met zich mee zal brengen, met name op het terrein van het milieu, de gezondheid en de verkeersveiligheid. Wij weten natuurlijk dat er bevoegdheden zijn verdeeld, maar wij weten ook dat de overheden contact met elkaar hebben en dat het mogelijk is een appèl op elkaar te doen om die maatregelen te treffen die in het belang zijn van de mensen. Daarom zouden wij graag aan het college van GS willen vragen er bij de rijksoverheid op aan te dringen die maximumsnelheidsverhoging, de 130km/u, buiten de grenzen van Utrecht te laten voltrekken.

De vragen zijn concreet:

- Is het college op de hoogte van het kabinetsvoornemen een maximumsnelheid tot 130 km/u op rijkswegen mogelijk te maken?
- Ziet het college dit als wenselijk beleid? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?
- Zijn naar het oordeel van het college de belangen van het milieu, de volksgezondheid en de verkeersveiligheid met deze verkeersmaatregel van het kabinet voldoende gediend? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?
- Is het college bereid aan het kabinet zijn zorgen kenbaar te maken en bij te dragen tot een provincie Utrecht waar geen 130 km/u gereden mag worden? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De vragen kwamen wat laat binnen, dus mijn eerste gedachte was om te zeggen dat ik niet op de hoogte was van de 130 km/u. Dan zou ik inderdaad op een andere planeet geleefd hebben als het antwoord daarop 'nee' was geweest. Ik was bekend met dat kabinetsvoornemen. Het is ook bekend welke wegen het betreft. "Ziet het college dit als wenselijk beleid?" In principe zegt de heer Meijer ook zelf dat dit rijksbeleid is. Wij hebben daarover natuurlijk rondom onze steden een opvatting, die luidt: van project tot project is het verschillend hoe wij daarmee omgaan en ter sprake brengen.

"Zijn naar het oordeel van het college de belangen van het milieu, de volksgezondheid en de verkeersveiligheid met deze verkeersmaatregel van het kabinet voldoende gediend?" Ik denk dat het van belang is, althans zo interpreteer ik de vraag, voor de provincie Utrecht dat dit het punt is waar wij met name op letten. Wij zullen waakzaam zijn dat de gevolgen, als deze maatregel doorgezet wordt, in elk geval gecompenseerd worden. Vorige week, toen het bericht naar buiten kwam, heb ik direct contact opgenomen met het ministerie om te vragen over welke trajecten wij het hebben. Ik heb daarbij aangegeven dat wij van geval tot geval met het ministerie daarover in overleg willen om te kijken wat de gevolgen zijn en hoe men voornemens is daarmee om te gaan. Wij hebben daarbij duidelijk gemaakt dat wij bij de trajecten, waarin wij nu bezig zijn in het Utrechtse, niet voor de 130 km/u gaan. Dat heb ik meerdere malen aangegeven en dat zal ik blijven doen. In het Amersfoortse

heeft dat er al toe geleid dat er nabij Schuilenburg een snelheidsregime van 100 km/u gaat heersen. "Is het college bereid aan het kabinet zijn zorgen kenbaar te maken en bij te dragen tot een provincie Utrecht waar geen 130 km/u gereden mag worden?" Ja, dat heb ik dus al gedaan. Dat blijf ik ook doen, maar dan wel op die momenten dat het ter sprake is. Terecht is al opgemerkt dat er verschillende contacten zijn tussen de overheden. Het is ieders verantwoordelijkheid daarmee in zijn eigen gremium wat te doen. Ik vind dat dit primair een aangelegenheid is van het Rijk. Waar onze belangen direct aan bod zijn – als dat rondom de steden is, zoals ik zojuist aangaf – zullen wij dat aan de orde stellen op de betreffende tafels. Dat heb ik al gedaan en dat zal ik blijven doen.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Allereerst dank voor de beantwoording. Ik begrijp dat de gedeputeerde in elk geval oog voor de materie heeft en dat hij bereid is van geval tot geval de problematiek aan de orde te stellen. Het zal de gedeputeerde niet helemaal verbazen dat wij een iets enthousiastere beleving bij hem willen zien en dat wij willen aandringen op een duidelijk signaal naar de rijksoverheid, waarbij wordt aangegeven dat het een niet-wenselijke situatie is.

Ik ben benieuwd hoe de gedeputeerde aankijkt tegen de bestaande afspraken voor de wegen waarvoor op dit moment 80 km/u geldt. Is hij voornemens die 80 km/u te bewaken, hetzij van geval tot geval, hetzij in grote lijnen?

Ik dien een motie in, waarin de intentie die ik heb uitgesproken aan de Staten wordt voorgelegd. Ik zeg daar uitdrukkelijk bij tegen andere fracties die mogelijk geïnteresseerd zijn in een uitspraak van vergelijkbare strekking, dat wij openstaan voor aanvullingen.

Motie M2 (SP): maximum snelheid

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 december 2011;

overwegende:

dat verhoging van de maximum snelheid tot 130 km/u op rijkswegen zowel schadelijk is voor het milieu als voor de gezondheid en verkeersveiligheid;

dragen het college op:

aan de verantwoordelijk minister zijn verontrusting kenbaar te maken en op te roepen deze maatregel niet in te voeren voor rijkswegen die zich binnen de grenzen van de provincie Utrecht bevinden.

En gaan over tot de orde van de dag

De VOORZITTER: De motie is voldoende onderkend en maakt deel uit van de beraadslaging. De motie kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik vraag mij af of de heer Meijer het rapport Slim Benutten; Bereikbaarheidsmaatregelen op een rij, van het Kennisinstituut voor Mobiliteit van het ministerie van Infrastructuur en Milieu kent.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb dat op de site zien staan.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Heeft de heer Meijer het gelezen?

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb daar zeker delen van gelezen.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Heeft de heer Meijer ook gelezen dat er proeven zijn gedaan, waarbij de snelheid is verhoogd en dat er geen significante verslechtering is opgetreden qua geluidsbelasting, luchtkwaliteit en verkeersveiligheid?

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb dat gelezen, maar dat heeft mij vooralsnog niet overtuigd. Allereerst zijn er veel meer andere onderzoeken in breder verband die hebben aangetoond dat hogere snelheden wel degelijk gevolgen hebben voor CO₂-uitstoot, fijnstof, enzovoort en dat het eerder een maatschappelijke trend is daarop extra waakzaam te zijn dan om te faciliteren dat er harder gereden wordt. Verder zijn er natuurlijk aanvullende vragen te stellen met betrekking tot de techniek die aldaar gehanteerd is, bijvoorbeeld in welke mate men daadwerkelijk metingen heeft gedaan of dat er sprake is van berekeningen volgens rekenmodellen, wat een geliefkoosde methode is, die veel wordt toegepast en niet altijd tot reële uitslagen leidt.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! De heer Meijer gelooft het rapport niet. Het is ook een heel lang verhaal. Dat het rapport de prullenbak ingaat, geloof ik niet. Kent de heer Meijer ook het rapport van Witteveen en Bos uit 2007, waarbij is onderzocht hoe het is gegaan met de 80 km-zones?

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben altijd bereid met de heer Dercksen alle bestaande rapporten over dit onderwerp uit te kammen en door te nemen.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! De heer Meijer wil de discussie niet aangaan?

De VOORZITTER: Dit is een discussieronde die niet in het vragenhalfuurtje thuishoort. U hebt inmiddels drie of vier aanvullende vragen gesteld. Dat waren heel korte vragen. Ik geef nog gelegenheid voor één aanvullende vraag, waarna de andere leden van de Staten hun aanvullende vragen kunnen stellen. Daarna krijgt de gedeputeerde het woord.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik kom nog met één wetenschappelijk rapport, dus ik ken waarschijnlijk het antwoord al: 80km-zones hebben de luchtkwaliteit verslechterd. Uit het onderzoek van Witteveen en Bos blijkt dat de dynamiek van het verkeer verslechtert doordat iedereen langzamer gaat rijden dan 80 km/u. Waarom neemt de heer Meijer dit soort onderzoeken niet voor waar aan?

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik neem alle wetenschappelijke onderzoeken voor waar aan. Ik constateer echter dat er sprake is van een veelheid van opvattingen. Vooralsnog huldigen wij deze opvatting. Wij zijn ervan overtuigd dat dat breed gedragen is. Ik wijs in dit verband ook op de discussie die publiekelijk binnen het CDA gevoerd wordt over het beleid dienaangaande. Wij stellen ons vooralsnog op het standpunt dat het onwenselijk is de snelheden te verhogen op de manier zoals de regering dat van plan is te doen.

Mevrouw HOEK (50Plus): Mijnheer de Voorzitter! Wil de gedeputeerde de afspraken meenemen, die gemaakt zijn met de besturen van de voormalige

gemeenten langs de A2, te weten Abcoude, Loenen, Breukelen en Maarssen? Daar zijn afspraken gemaakt dat er niet harder gereden zal worden dan 100 km/u. Er zijn voorzieningen nagelaten vanwege deze afspraken, zoals geluidsschermen voor de aanliggende kernen van deze voormalige gemeenten.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een aanvullende vraag voor de heer Dercksen. Kan dat?

De VOORZITTER: Nee, dat kan niet.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dan ga ik nog een andere keer met hem in gesprek tijdens de borrel. Er zijn in elk geval veel onderzoeken die tegen zijn conclusies ingaan. Ik zal hem op de hoogte stellen van wat er allemaal mogelijk is aan onderzoek.

Mevrouw DIK (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Een vraag voor de heer Meijer.

De VOORZITTER: U kunt een vraag via het college stellen. Dat is uw goed recht. Wij gaan echter niet rechtstreeks discussiëren tijdens het vragenhalfuurtje.

Mevrouw DIK (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil mijn opmerking toch even geplaatst hebben. De fractie van de SP heeft schriftelijke vragen gesteld in dit vragenhalfuurtje. In mijn beleving heeft gedeputeerde Van Lunteren die vragen uitstekend beantwoord. Ik constateer dat er dan toch een motie wordt ingediend, alleen omdat de fractie van de SP een enthousiastere beleving van de gedeputeerde had gewild. Ik vind het bijzonder jammer dat er alleen om die reden een motie wordt ingediend. Wat wil de heer Meijer? Dat de gedeputeerde dat grijnzend gaat vertellen? Ik vind het jammer, maar misschien komen wij er nog een keer over te spreken tijdens de borrel.

De heer FASTL (GL): Mijnheer de Voorzitter! De antwoorden die de gedeputeerde heeft gegeven zijn volstrekt helder. Ik begrijp dat er nog een hoop dingen onduidelijk zijn. Zo zijn er rapporten die elkaar tegenspreken. Ik denk dat het interessant is om volstrekt helder te hebben wat het

voor de provincie Utrecht teweegbrengt en welke invloed het wellicht heeft op de plannen waarmee wij nu bezig zijn: de Ring Utrecht, Knooppunt Hoevelaken en andere vraagstukken, waarover de provincie gaat. Ik verzoek de gedeputeerde ons zo snel mogelijk dat overzicht te geven. Dan vraag ik niet om al die onderzoeken zelf te gaan doen, maar te laten zien wat er al gedaan is, wat er op ons afkomt en waarop wij in de toekomst zullen moeten handelen.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Er is al het een en ander gezegd naar aanleiding van de opmerking over de snelheden. Dat is ook de reden dat ik mijn antwoord heb gegeven zoals ik het heb gegeven. Je kunt niet in een keer zeggen welk snelheidsregime wel of niet mogelijk is. 130 km/u, dat is evident, levert uiteindelijk meer overlast op. Vandaar dat ik mijn opmerking maakte dat wij de discussie rondom de steden graag met het Rijk willen aangaan op de momenten die er zijn. De discussie rondom de 80 km-zones is nu net een discussie die in sommige gevallen bij een verhoging van de snelheid juist minder problemen op het gebied van fijnstof en geluid met zich meeneemt. Daarom heb ik het antwoord gegeven dat ik heb gegeven: ik wil dat van geval tot geval bekijken en beoordelen. Op dit moment is het met name de A12, waar de problematiek rondom de stad heerst. Dat is dan de parallelweg, waar het regime van 80 km/u naar 100 km/u gaat. Daar is gedachte om op de middenbaan een flexibel regime van 130 km/u toe te passen. Wat het allemaal precies inhoudt is mij op dit moment ook nog niet helder. Ik heb al verzocht om daarover meer helderheid te krijgen. Wat betreft de A2, waarover mevrouw Hoek sprak: afspraak is afspraak. De afspraken die daarmee zijn gemaakt, worden nagekomen. Ook daarnaar heb ik gevraagd en bevestigd gekregen dat die op dit moment niet in de regimes zitten die omhoog zouden gaan.

Wat betreft het 'enthousiasmerende': de Staten kennen mij. Ik ben niet iemand die, ook als ik er echt heel veel plezier in heb, staat te huppelen en te juichen en in polonaise door de zaal gaat. Dat is niet mijn aard. Ik was ook niet van plan dat nu eens wel te doen, maar de Staten kunnen van mij aannemen dat ik gewoon doe wat ik beloof. Als er rapporten voorhanden komen en er komen discus-

sies voorbij inzake de projecten waarmee wij bezig zijn, dan zal ik zorgen dat de stukken gewoon netjes naar de Staten komen.

De VOORZITTER: Daarmee sluiten wij het vragen-halvuurtje af.

Vaststellen van de besluitenlijst van 31 oktober 2011.

De heer IJSSENNAGGER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Bij punt 16, het Statenvoorstel Economische Visie, is vergeten te vermelden dat wij een motie hebben ingediend, motie M19. De motie zit wel in de bijlagen. Ten onrechte is daarop vermeld dat motie M19 is ingetrokken. Wij hebben de motie aangehouden. Misschien kan dit onderwerp hierop aangevuld worden.

De VOORZITTER: Ik zie instemming van de Staten. Dan zullen wij dat wijzigen.

Zonder hoofdelijke stemming stellen Provinciale Staten de besluitenlijst van 31 oktober 2011 aldus gewijzigd vast.

Statenvoorstel financiering activiteitenplan 2012 Stichting Vrede van Utrecht.

De heer KOCKEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De herdenking van 300 jaar Vrede van Utrecht is wat de fractie van de VVD betreft de aandacht en de ondersteuning meer dan waard. De ervaring dat je met diplomatie oplossingen kunt bereiken voor conflicten is ook nu actueel. Het is bovendien fantastisch dat Utrecht toen een wereldhappening heeft gehuisvest. En niet in de laatste plaats: ook economisch was dat relevant. Net zoals nu waren het toen ook sombere tijden en zeker voor de stad Utrecht was het echt een oppepper. In dat verband is het ook goed de Europese ambitie voor Culturele Hoofdstad erbij te betrekken. Wat ons betreft zit er in die ambitie, om met elkaar te zorgen dat je die hoofdstad wordt, heel veel potentie. Potentie, om in het culturele veld de krachten te bundelen, om de kwaliteit die er is nog verder te versterken en ook om te zorgen dat die economische spin-off er komt. Dan moet de uitvoerende stichting echter nog wel een paar stappen zetten. Ik noem er vier:

- Het aanbrenge van meer focus. Zorg dat je herkenbaarder wordt. Zorg bijvoorbeeld dat 2013 als een historisch publieksevenement wordt neergezet, waarbij wij met elkaar die vrede herdenken en dat Culturele Hoofdstad ook echt dat cultureel onderscheidene krijgt.
- Betrek de regio erbij. De regio wil. Een volstrekte scheiding tussen stad en ommeland was ook toen historisch al niet aan de orde. Er zijn veel meer verbindingen dan er vaak worden geschetst.
- Betrek de organisaties meer. Wij horen nog van te veel culturele organisaties dat zij zich een soort van concurrent voelen ten opzichte van de uitvoerende stichting. Dat kan niet de bedoeling zijn. Wij zouden graag zien dat de uitvoerende stichting, de Stichting Vrede van Utrecht, als een platform dient, waarbij de culturele organisaties in de stad en in de regio elkaar weten te vinden en gaan samenwerken. Benut ook het programmagedeelte dat er is om 2013 – dat wordt voor culturele organisaties een zwaar jaar, zeker als zij rijks subsidie krijgen – te helpen overbruggen.
- Betrek het bedrijfsleven meer. Wij staan aan de vooravond van een heel andere manier van financieren in de cultuursector. Dat geldt bijvoorbeeld ook voor de natuur. Daarover komen wij later vanmiddag te spreken. Als het gaat om die cultuursector: ga experimenteren met andere, nieuwe vormen van cultureel ondernemerschap. Dat kan, dat is mogelijk met de Council die de stichting inmiddels verzameld heeft. Ga dat doen.

Kortom, onderscheid je door te verbinden. Tijdens de commissievergadering heeft de gedeputeerde al aangegeven met deze punten aan de slag te gaan met de stichting. Wij hebben daarin vertrouwen en ondersteunen dus ook de financiering voor 2012.

De heer DRIEHUIJS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Nog een jaar te gaan en dan is het zover. 2013: de herdenking van de Vrede van Utrecht. De Vrede van Utrecht markeerde, zoals bekend, het begin van een Europese samenwerking die daarvoor onbekend was. Een paar wereldoorlogen en Engeland dat zich momenteel financieel isoleert nagelaten, plukken wij daarvan vandaag nog steeds de vruchten.

2013 is ook een belangrijke opmaat naar 2018: het jaar waarin Utrecht Culturele Hoofdstad van Europa wil worden. Utrecht, en ik bedoel daarmee nadrukkelijk de hele provincie, heeft zo onnoemelijk veel moois te bieden dat die hoofdprijs ons bijna niet kan ontgaan. Hoewel, het culturele klimaat is onder gezag van dit college natuurlijk behoorlijk aan het verzwakken en anders dan in andere steden, zoals Maastricht, waar elektrische toeristentreintjes nu al door de binnenstad rijden met groot "2018" erop, doen wij weinig aan zichtbare activiteiten in het hier en nu. De internationale aandacht, de toeristen: het is een superkans voor onze economie en provincie.

In het voorstel wordt voorgesteld € 1,5 miljoen beschikbaar te stellen voor de activiteiten in 2012. De PvdA is daarmee akkoord, maar niet zondermeer. In de commissie WMC hebben wij, overigens net als een groot aantal andere fracties, al aangegeven dat wij graag willen zien dat 2013 een volksfeest wordt voor alle inwoners van onze provincie. Wat de PvdA betreft moet het geen geïsoleerd elitair feestje van bobo's worden die op een voormalig vliegveld champagne staan te slempen. Moeten Frans Bauer of Frans Duijts dan worden ingevlogen? Niet per se. Henk en Fatima moeten wel in hun eigen dorp en stad kunnen zien wat er aan de hand is en wat de betekenis daarvan is voor ons allemaal. Wij willen graag zien dat de gedeputeerde toezegt zich in te spannen om tot die verbreding van het publieksbereik te komen. Ook zien wij graag een verbreding naar de historische context: wat gebeurde er dan in 1713? De heer Kocken zei het al: Utrecht was toen een jaar lang het centrum van internationale diplomatie. Diplomaten bezochten de stad en leefden in een luxe ceremonieel leven. Ook toen was dat al goed voor de lokale economie. Bijvoorbeeld met het Utrechts Archief en de musea in onze provincie zien wij graag een verbeelding van dit verleden gerealiseerd.

Verder heeft de PvdA nagedacht over de vraag of Soesterberg na 2013 een jaarlijks terugkerend fenomeen moet worden. Onze conclusie is vooralsnog dat dit niet het geval is. Er is schrikbarend weinig geld voor cultuur over en binnen de huidige programma's is dat al schrapen. Voor het Festival Oude Muziek, het Filmfestival en al die

andere zaken is nog maar een paar ton per jaar beschikbaar. Moet er dan nog een grote vis in de vijver worden uitgezet? Graag horen wij hoe de gedeputeerde daarover denkt op dit moment.

De heer VAN HAL SCHEFFER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Gedeputeerde Staten vragen instemming om nog maar eens € 1,5 miljoen naar het Activiteitenplan 2012 Vrede van Utrecht te gooien. Ik neem graag de wellicht ondraaglijke spanning bij de hier aanwezige leden weg: de PVV is tegen. Het is nu zover gekomen dat afgelopen zaterdag niet-westerse mede-Nederlanders – ik hoop dat ik het politiekcorrect zeg – hun bezwaren tegen het Kerstfeest in de straten van Zeist kenbaar hebben gemaakt. Dit ging met zoveel agressie vanuit rondscheurende en toeterende auto's gepaard, dat het winkelend publiek zich enige tijd heeft moeten laten opsluiten in de winkels. Hoe wereldvreemd moet je zijn om in deze tijden door te gaan met dit kosmopolitisch prestigefeestje? Sommigen onder ons houden vol dat de Vrede van Utrecht juist een feestje voor de gewone burger is. Ik ga graag de uitdaging aan om aan een willekeurige inwoner van onze provincie te vragen wat de Vrede van Utrecht is en wat dat voor hem betekent.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil de heer Van Hal Scheffer vragen wat hij bedoelt met hetgeen hij omschreef in Zeist in relatie tot de Vrede van Utrecht. Dat snap ik niet helemaal.

De heer VAN HAL SCHEFFER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Daarmee bedoel ik dat het gewone alledaagse recht op het beleven van onze cultuur zwaar onder druk staat en dat het misschien een hogere prioriteit zou moeten hebben dan het vieren van andere cultuurfestjes.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dat snap ik. Dan heb ik nog een andere vraag. Ik pak even een onderdeel uit het verkiezingsprogramma van de PVV. Daar staat: "Utrecht, blijvend dynamisch ontwikkelen. Vestigingsklimaat voor ondernemers aantrekkelijker maken." Is de heer Van Hal Scheffer het met mij eens, kijkend naar allerlei onderzoeken die uitwijzen dat een goed cultureel klimaat bijdraagt aan een goed vestigingsklimaat?

De heer VAN HAL SCHEFFER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben zo onze vragen bij die onderzoeken. Ik kan mij nog herinneren dat de huizenprijzen zo'n € 150.000 hoger waren alleen al vanwege het feit dat er hier zoveel theaters zijn.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Mijn vraag had geen relatie tot de huizenprijzen. Mijn vraag is als volgt. Als je kijkt naar die onderzoeken, die uitwijzen dat een goed cultureel klimaat bijdraagt aan een goed vestigingsklimaat voor ondernemers, is het in dat licht bezien ook legitiem dat je als overheid geld uitgeeft aan grote evenementen? Los van de vraag of je dat doet in het kader van de Vrede van Utrecht of van iets anders. Ik wil graag antwoord op die vraag hebben.

De heer VAN HAL SCHEFFER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Dat komt ons niet ondenkbaar voor, maar de Vrede van Utrecht en de manier waarop dit is georganiseerd, voldoet daar op geen enkele wijze aan.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dan ben ik heel benieuwd waarom, want dan vinden wij elkaar misschien in het eerste punt.

De VOORZITTER: Gaat u verder met uw betoog.

De heer VAN HAL SCHEFFER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Wij leggen de lat niet hoog: als tien procent van de ondervraagden het goede antwoord geeft, stellen wij onze mening graag bij. Om alle schijn van vooringenomenheid te voorkomen, zien wij graag onder deze groep burgers zowel diegenen die afgelopen zaterdag op de Slotlaan te Zeist tekeergingen als ook diegenen die hiervan de veroorzakers waren.

De belangstelling in de provincie en in de stad is gering. Zelfs binnen ons Provinciehuis moeten extra oproepen worden gedaan om de zaal morgenavond toch maar enigszins gevuld te krijgen. Ook de publieksinkomsten voor 2012 zijn gering. Eerder hebben wij Gedeputeerde Staten al gevraagd meer op publieksinkomsten in te zetten, met als tegenargument dat het toegankelijk moet zijn en dat dit dus betekent dat het evenement eigenlijk onvoldoende bezoekers trekt.

Naar het oordeel van de PVV is de Vrede van Utrecht geen kerntaak van de provincie en draagt

het ook niet bij aan onze nationale culturele identiteit, gelet op 400 jaar betrekkingen met Turkije en andere multiculturele evenementen. Overigens, hebben Gedeputeerde Staten bij eerdere gelegenheden toegezegd geen 'multicul-activiteiten' meer te financieren. In dit plan wordt toch weer gesproken over de multiculturele samenleving, transculturalisme en superdiversiteit. Dat kan ook niet anders met de illustere eregasten als de heer Timmermans en mevrouw Halsema. De schijn van geldsmijterij naar linkse hobby's dringt zich zo weer op.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik hoor het 'linkse hobby's' vallen en nog meer termen die als zoete broodjes over de PVV-toonbank rollen om hier weer een beetje een karikatuur van te maken. Dat is het goed recht van de PVV, maar als de heer Van Hal Scheffer zegt dat het een linkse hobby is, dan snap ik dat niet helemaal. Zou hij mij in drie punten kunnen uitleggen waarom hij het een linkse hobby vindt?

De heer VAN HAL SCHEFFER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Nu, drie punten is eigenlijk te weinig. Het blijkt uit de kreten die worden gehanteerd, die typisch uit de linkse kerk komen. Het blijkt uit de gasten die aanwezig zijn. Het blijkt ook uit de totale overschatting dat dit iets zou zijn waar de gewone inwoner van de provincie Utrecht op zou zitten te wachten.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dat klinkt allemaal heel vaag. Kan de heer Van Hal Scheffer dat wat kwantificeerbaarder maken?

De heer VAN HAL SCHEFFER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Dat voorstel heb ik net gedaan: wij gaan gewoon aan een honderdtal mensen in de provincie Utrecht vragen wat zij weten van deze activiteiten en wat zij ervan vinden. Ik ben ervan overtuigd dat nog geen tien procent zal zeggen dat zij wisten dat dit gaat plaatsvinden.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Volgens mij zijn dat allemaal veronderstellingen. Ik blijf erbij dat de heer Van Hal Scheffer vanuit onderbuikgevoelens dit proces beschrijft. Dat vind ik jammer, want ik denk dat een goed debat gebaat is bij een juist gebruik van woorden, feiten en cijfers.

De heer VAN HAL SCHEFFER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Mij rest niets anders dan een beroep te doen op het gezonde verstand van alle aanwezigen hier. Immers, beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald. De PVV wil in elk geval geen cent, ook geen eurocent, meer aan het programma uitgeven. Ik roep eenieder op, hier aanwezig, die toch voorstemt om deze € 1,5 miljoen uit te geven, ook morgenavond aanwezig te zijn.

Mevrouw BOELHOUWER (GL): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van GroenLinks steunt het beschikbaar stellen van dit bedrag. Dat zal geen verrassing zijn voor de aanwezigen hier. De uitgangspunten van de Vrede van Utrecht zijn leidend daarbij. Die wil ik hier nog maar even herhalen:

- Respect voor culturele, etnische en religieuze diversiteit.
 - De kracht van kunst en cultuur voor sociale duurzaamheid.
 - Uitwisseling van kennis ten behoeve van maatschappelijke samenhang en vernieuwing.
- Een heel goede aanleiding voor al die activiteiten in Utrecht en de regio.

De organisatie van de Vrede van Utrecht slaagt er helaas nog niet in voldoende duidelijk te maken hoe ongelooflijk veel kinderen en volwassenen hierbij in aanloop naar 2013 al betrokken zijn: scholen via educatieve programma's, kinderen en ouderen via programma's in de wijk en veelal met samenwerkingspartners.

Persoonlijk was ik in 2009 in het kader van de Zomer van Utrecht – ook toen werd er al geld aan uitgegeven – betrokken bij een project in Wijk bij Duurstede, waar 3000 bezoekers waren en waarbij tientallen vrijwilligers enthousiast betrokken waren. Dat waren niet allemaal 'Wijkse bobo's', want zoveel hebben wij er niet.

De fractie van GroenLinks zegt dat 2013 geen doel op zich is. Op weg ernaartoe zijn er al belangrijke resultaten neergezet. Dat mag meer zichtbaar zijn. Dat de communicatie naar een groot publiek geïntensiveerd moet worden, is wat ons betreft nodig. Pagina 16 van het bijgevoegde activiteitenplan geeft dat aan. Soms lijkt het voor de relatieve buitenstaander alsof men nog steeds in de startblokken staat, terwijl degene die beter weet, ziet dat

die startblokken allang verlaten zijn. Maak dat dan ook zichtbaar.

Morgen wisselen de commissies van provincie en stad Utrecht hierover van gedachten. Ik hoop dat de zeker daar aanwezige critici daarin staan met een open mind, zodat ook zij kunnen zien dat het meer is dan een feestje voor een select gezelschap.

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Het is wat ons betreft een beetje 'overdone' dat wij hier in de Staten een activiteitenplan moeten bespreken en becommentariëren. Toch een paar korte punten die ik daarbij wil benoemen.

Wat ons betreft is de Vrede van Utrecht een heel mooie historische kapstok om culturele activiteiten te ontplooien in onze provincie. Daarbij zijn voor de ChristenUnie twee punten heel belangrijk. Het eerste is dat het traject moet zorgen voor een structurele verbetering van de toeristische en recreatieve infrastructuur in onze provincie. Wij zien dat terugkomen in het activiteitenplan. Het tweede punt dat voor ons heel belangrijk is, is dat de Vrede van Utrecht een verhaal moet zijn van de regio's zelf. De Kromme Rijnstreek en de Vechtstreek zijn gebieden die daarop een heel mooie aanvulling kunnen vormen. Ook die dingen zien wij terug in het activiteitenplan. Wij kunnen dan ook instemmen met het voorstel.

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De Vrede van Utrecht is, zoals de Staten weten, een stap in een proces dat veel verder gaat en dat zelfs 2018 zou moeten overstijgen. In 2018 vieren wij het feest van de Culturele Hoofdstad. Wij hopen natuurlijk allemaal dat Utrecht uiteindelijk dat jaar als een kroonjaar zal mogen vieren, omdat wij weten dat het ons veel zal kunnen opleveren zowel in economisch opzicht als voor de kwaliteit van onze culturele infrastructuur. De Vrede van Utrecht is dus nadrukkelijk een stap in het proces naar die Culturele Hoofdstad, maar ook nog daarna.

De Vrede van Utrecht moet een internationaal aansprekende programmering bieden. Dat staat soms wat in contrast met de wens die is uitgesproken door de Staten dat het ook een volksfeest moet zijn voor zowel de mensen in de stad als de mensen in de regio. Een groot deel van het cul-

tuuraanbod concentreert zich vanuit de stad naar de regio toe. Dat kwam ook in de commissie aan de orde: is het niet te veel stad en te weinig regio? Die opmerking neem ik ter harte en ik zal daarvoor aandacht vragen in het overleg over de Vrede van Utrecht.

Er zijn nog wat andere opmerkingen benadrukt die ook al in de commissie aan de orde zijn gekomen. Ik proef dat er in grote lijnen ingestemd wordt met de ambitie en de opzet van de Vrede van Utrecht, maar dat voor een paar aspecten meer aandacht moet zijn. Dat is bijvoorbeeld het betrekken van culturele organisaties bij de Vrede van Utrecht. Dat is ook nadrukkelijk de bedoeling. De Vrede van Utrecht programmeert niet zelf, maar moet anderen in staat stellen om onder die paraplu van de Vrede van Utrecht een cultuur-aanbod te leveren. Ook het bedrijfsleven moet erbij betrokken worden. Daarmee ben ik het van harte eens, want als de Vrede van Utrecht en de Culturele Hoofdstad alleen zouden moeten afhangen van de twee overheden, dan kunnen wij er bijna wel mee stoppen. Het is juist de bedoeling dat de culturele sector en ook het bedrijfsleven aanhaken bij de Vrede van Utrecht. Ik vind het dan ook leuk dat wij de afgelopen week contact hebben gehad met Bakkerij 't Stoepje. Die grote gele karren kennen wij allemaal wel: zij rijden door heel Nederland. Zij willen graag aanhaken bij het concept van de Culturele Hoofdstad. Zij willen daarvoor banket bakken onder het thema Vrede van Utrecht of Culturele Hoofdstad. Zij willen hun grote gele broodbussen met een vignet beplakken. Ik vind het mooi dat wij dit bedrijf binnen hebben. Ik hoop dat het allemaal echt uitgevoerd wordt. Ik kan garanderen dat wij inmiddels de blik zetten op andere ondernemers die wij willen betrekken bij de Vrede van Utrecht en bij de Culturele Hoofdstad.

Gesproken is over de historische verbreding: zorg dat er aandacht komt voor het historische aspect van de Vrede van Utrecht. Wat is dat historische aspect? Vrede door dialoog, multiculturele dialoog. Sorry mijnheer Van Hal Scheffer, ik kan dat woord niet vermijden. Het is er gewoon, zoals ook Europa er is en zoals het milieu er is. Er is een interculturele dialoog. De Vrede van Utrecht is in feite het begin daarvan. Ik vind het ook mooi om te

zien dat een aantal gemeenten, waar men die dialoog binnen de gemeentegrenzen voert, zich heeft aangesloten bij het concept Vrede van Utrecht. Ik noem Veenendaal, Zeist, Woerden, Soest, Heuvelrug, Bilthoven en de stad Utrecht. Zij zeggen dat het concept Vrede van Utrecht aanknopingspunten biedt om de multiculturele dialoog te voeren, maar ook vooral om het culturele aanbod op een hoger peil te brengen en ons klaar te maken voor onze ambitie om Culturele Hoofdstad te worden.

Er zijn vragen gesteld over de vliegbasis Soesterberg: hoe moet dat verder met betrekking tot festivals en is het nodig daarvan een extra festival-evenement te maken? Dat is nadrukkelijk niet de bedoeling. Het is een festivallocatie en het zal alles te maken hebben met de wijze waarop in deze regio festivals worden georganiseerd. Wij zijn ook nog in overleg met de stad Utrecht, een van de festivalsteden van Nederland, om te kijken hoe die festivals beter geclusterd kunnen worden en misschien beter aan locaties opgehangen kunnen worden. Soesterberg zou een heel geschikte locatie kunnen zijn. Daar zijn wij nog niet uit.

Er is gezegd dat men via een onderzoek onder burgers wel eens zou willen weten wat men vindt van de Vrede van Utrecht en van de Culturele Hoofdstad. Ik heb het voornemen om dat via een soort nulmeting boven water te krijgen. Ik kan al zeggen dat de stad Utrecht beschikt over een burgerpanel en daar is die vraag gesteld over de Culturele Hoofdstad. De helft van de mensen blijkt te weten wat die ambitie is en ziet nadrukkelijk de meerwaarde ervan. Laten wij ook niet vergeten dat wij een regio zijn met als kernwaarde kennis en cultuur. Culturele Hoofdstad en de logische stap Vrede van Utrecht daarin dragen daaraan bij. Ik wil afsluiten met het benadrukken dat twee belangrijke bedrijven die zich hier in de toekomst vestigen, Heinz en Danone, hebben aangegeven: dat het vestigingsklimaat hier en het aanbod van cultuur in deze regio voor hen net dat argument was om zich hier te vestigen.

De VOORZITTER: Is er behoefte aan een tweede termijn van de zijde van de Staten?

De heer DRIEHUIJS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik dank de gedeputeerde voor de beantwoor-

ding. Wij kunnen ons grotendeels vinden in wat zij naar voren heeft gebracht. Wij hebben nog gevraagd of zij wil toezeggen de verbreding echt te zoeken in het publieksbereik, maar ook in de historische verbreding. De gedeputeerde heeft er wel iets over gezegd, maar niet dat zij dat gaat doen. Dat is voor ons belangrijk om het voorstel te kunnen steunen.

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De historische verbreding zie ik nadrukkelijk in het educatieprogramma dat in de regio wordt uitgevoerd en dat in de loop van het komend jaar meer gestalte krijgt en duidelijk wordt. De heer Driehuijs noemde al het Utrechts Archief, als een van de partners waarmee die verbreding gezocht kan worden. Daarmee zijn al contacten die verder uitgewerkt worden. Wij hebben nog tot 2013 de tijd om dat daadwerkelijk gestalte te geven. Dat geldt natuurlijk ook voor het publieksbereik. De Vrede van Utrecht staat er in grote lijn wel zo'n beetje. Dat is ook te zien in het activiteitenprogramma dat ik heb aangeleverd. Ik wil niet de valse verwachting wekken dat er binnen het budget nog allerlei nieuwe dingen gedaan kunnen worden. Het publieksbereik is iets wat je opbouwt. 2012 is een wat rustiger periode, maar in 2013 moet het programma met een aantal kernmomenten fulmineren in een breed programma dat voor een heel breed publiek aantrekkelijk is. Ik kan dus niet toezeggen dat er extra activiteiten bij zullen komen. Daarvoor zijn eenvoudigweg geen middelen. Wel kan ik toezeggen dat ik nadrukkelijk zal controleren en input leveren, zodat het evenement in 2013 voor een zo groot mogelijke groep beschikbaar komt. De voorwaarden daarvoor zijn er. Wij zijn zelfs hier vanuit de provincie nog extra actief bezig met gemeenten om hen te laten aansluiten bij het programma Vrede van Utrecht en Culturele Hoofdstad. Dat moet erin resulteren dat nog meer mensen kennis nemen van en meedoen aan de activiteiten rondom de Vrede van Utrecht.

De VOORZITTER: Ik sluit de beraadslagingen over dit agendapunt.

Statenvoorstel vestiging internationale school.

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De internationale school: een lastige kwestie voor

de PvdA. Het is voor ons een moeilijke afweging geweest en een echte worsteling in de fractie. Er zijn sterke argumenten voor en er zijn sterke argumenten tegen. Wat moeten wij beslissen?

Een aantal argumenten tegen. € 0,5 miljoen ondersteuning voor een groep leerlingen met ouders die goed opgeleid zijn, die goed verdienen, en dat nu juist in tijden van bezuinigingen vinden wij heel lastig. Aan de andere kant: is er wel een stevig businessplan? Hoe groot zijn de bedrijfseconomische risico's? Gaat deze school het redden of juist niet? Waren er alternatieven? Aansluiten bij bestaande scholen was een interessant alternatief geweest, bijvoorbeeld in speciale Engelssprekende klassen. Een ander tegenargument dat zwaar weegt bij ons: het exclusieve karakter met alleen kids van expats, in kleinere klassen, in schoolgebouwen van een hogere kwaliteit. Dus niet samen, maar apart houden. Dat spreekt sociaal-democraten, en volgens mij ook liberalen, niet aan. Aan de andere kant: de voordelen. Wij zijn voor het aantrekken van bedrijven vanwege de werkgelegenheid, ook internationale bedrijven. Een internationale school in Utrecht kan dan net dat extra argument voor zijn.

Wij beseffen dat er een vraag is naar dit soort onderwijs, ook al geven bestaande scholen aan dat er wel klassen zijn voor buitenlandse kinderen. Toch is er een grote vraag naar, zo hebben wij begrepen. Wij zien ook wel dat Utrecht de laatste grote stad is in Nederland zonder een internationale school.

Hoe verder, als de voor- en tegenargumenten een beetje in balans zijn?

In de commissie MME heeft de fractie van de PvdA een link gelegd tussen onderwijs voor kinderen van expats en mbo-leerlingen van ongeveer dezelfde leeftijd. Zowel internationale bedrijven als mbo-ers, de studenten middelbaar onderwijs, leveren een grote bijdrage aan de economie. Veel mbo-ers hebben moeite om stageplaatsen te vinden. Op ons verzoek heeft gedeputeerde Van Lunteren in de commissie MME enthousiast toegezegd dat hij zich sterk maakt voor stageplaatsen voor mbo-ers door dit te promoten in de diverse gesprekken die hij en ambtenaren hebben met het internationale en nationale bedrijfsleven. Dus heel simpel: in gesprekken met het bedrijfsleven je inzetten voor stageplekken voor mbo-ers, net

zo goed als wij ons nu willen inzetten voor een school voor expatleerlingen.

De internationale school richt zich uiteindelijk op 300 leerlingen, zo is de bedoeling. Er zijn veel meer mbo-ers in Utrecht, dus laten wij ons richten op twee keer 600 extra stageplekken voor mbo-ers. Graag zou de fractie van de PvdA de toezegging van de gedeputeerde, die hij reeds heeft gedaan in de commissie MME, hier in de Staten herhaald zien. Wij verzoeken daarnaast over één jaar te evalueren wat er terecht is gekomen van het extra aantal stageplaatsen. Als de Staten ook iets goeds doen voor mbo-ers, dan kan de fractie van de PvdA instemmen met het voorstel voor een internationale school voor expat-leerlingen.

De heer PETERS (D66): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van D66 beziet dit initiatief vanuit het taakveld economisch beleid, een kerntaak van de provincie, en niet vanuit de invalshoek onderwijs, want dat is geen kerntaak. In dit licht vinden wij de komst van een internationale school een goede zaak. Wij hebben het immers over een belangrijke, aanvullende vestiging die past in het kader van het economisch beleid.

Wij hebben tijdens de commissievergadering begrepen dat er een goede samenwerking is en zal zijn met de internationale school in Hilversum en dat het zeker niet in de bedoeling ligt hier een concurrentiestrijd te ontketenen. Onze fractie ondersteunt dit van harte. Wij moeten elkaar aanvullen en versterken en niet beconcurreren. Wij pleiten er dan ook voor dat het schoolgeld, 'fees', zoveel mogelijk gelijk zal zijn aan dat in Hilversum. Dat heeft tevens de prettige bijkomstigheid dat hiermee het gepresenteerde financiële plaatje nog wat verbetert.

Voor wat betreft de financiën hebben wij begrepen dat weliswaar nog niet alle risico's zijn gedekt. Er moet nog gekeken worden naar definitieve huisvesting en de naijlkosten, maar het risico voor de provincie is en blijft beperkt tot een bijdrage van maximaal € 550.000 om het verwachte tekort gedurende de eerste negen jaar te dekken. Wij gaan ervan uit dat wij dat zo goed hebben begrepen.

Als dat niet zo is, horen wij dat graag.

Ook wij omarmen de door de fractie van de PvdA genoemde suggestie om in gesprekken die in het kader van dit initiatief zullen worden gehouden,

standaard te pleiten voor het creëren van meer stageplaatsen.

De heer FASTL (GL): Mijnheer de Voorzitter!

Ik kan het heel kort houden. Er is al een aantal dingen gezegd om dit te 'finetunen'. Het is eigenlijk raadselachtig dat wij het al die jaren in deze mooie stad, die internationaal georiënteerd is, zonder zo'n school hebben kunnen doen. Wij juichen dit dan ook van harte toe. Het volledige bedrag is er voor ons geen enkel probleem.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! De zin en de onzin van dit soort activiteiten: het is duidelijk dat de SP daarover specifieke opvattingen heeft en daaraan eigenlijk al bij de behandeling van de Economische Agenda nadrukkelijk ruchtbaarheid gegeven heeft en ook bij de behandeling van dit voorstel in de commissie MME.

Wij hebben moeten constateren dat er een grote, stevige meerderheid is, zowel hier als in de gemeenteraad van Utrecht, die van mening is dat die internationale school er moet komen en dat in een tijd van bezuinigingen, waarin mensen met minder kansen de grootste offers moeten brengen, dit soort investeringen gedaan worden ten behoeve van hogeropgeleide expats, die daarmee hun exclusieve positie nader bevestigd zien. Dat alles is door een overheid in de hand gewerkt. Wij vinden het dan ook niet zozeer zinvol die discussie hier te gaan uitvechten. Wat wij wel willen doen, is wijzen op een probleem wat betreft de financiering. Dit is op instigatie van de provincie tot stand gekomen. Laat ik het anders zeggen: dit is typisch een onderwerp waarbij de betreffende gedeputeerde juichend en polonaisedansend zou worden aange troffen. Dat betekent dat er ook sprake moet zijn van een eerlijker verdeling en bijdrage in de kosten wat betreft de gemeente aan de ene kant en de provincie aan de andere kant. Wij vinden het dan ook, gegeven het feit dat gemeenten in deze tijd financieel bepaald niet minder moeilijk zitten dan provincies, niet juist dat de provincie eigenlijk niet of nauwelijks bijdraagt in de kosten van de huisvesting. Wij dienen dan ook een amendement in dat ertoe zal moeten leiden dat de kosten en de bijdrage in de kosten van de huisvesting gelijkelijk gedragen worden door provincie en gemeente.

Amendement A1 (SP):

Ook bijdragen aan verbouwing en inrichting internationale school

Provinciale Staten, in vergadering bijeen op 12 december 2011, ter bespreking van het statenvoorstel Internationale School;

constaterende dat:

- *GS voorstellen € 550.000 te onttrekken aan de stelpost intensivering coalitieakkoord, ter gedeeltelijke dekking van het te verwachten exploitatietekort op de internationale school;*
- *GS geen voorstellen doen voor een evenredige gedeeltelijke dekking van de eenmalige kosten t.b.v. de verbouwing en inrichting van het beoogde schoolgebouw, die in totaal een bedrag van € 950.000 belopen;*

van mening dat:

- *gezien het belang dat de provincie hecht aan de komst van de internationale school, het redelijk is dat de provincie niet alleen een deel van het structurele exploitatietekort, maar ook een deel van de verbouwings- en inrichtingskosten op zich neemt;*
- *het in beide gevallen om kosten gaat voor de niet-kerntaak onderwijs;*

besluiten:

een beslispunt 5 toe te voegen, luidende:

- *"onder voorbehoud van een staatssteuntoets een eenmalig bedrag van maximaal € 475.000 ten laste van de stelpost Intensivering Coalitieakkoord (onderdeel economisch beleid) beschikbaar te stellen t.b.v. de aanpassing en eerste inrichting van het beoogde schoolgebouw voor de internationale school;*

en dragen het college op:

alle terzake doende documenten aan te passen conform de inhoud van beslispunt 5.

De VOORZITTER: Het amendement is voldoende ondertekend en maakt deel uit van de beraadslaging. Het amendement kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van de ChristenUnie her-

kent zich wel in de worsteling die zich in de PvdA-gelederen heeft voorgedaan. Ook wij hadden die vraag: is Hilversum nu echt te ver weg voor een gemiddelde expat uit Utrecht? Uiteindelijk hebben wij ons in de commissie laten overtuigen door de beantwoording van Gedeputeerde Staten. De internationale school in Hilversum ziet een school in Utrecht niet als concurrent, maar juist als een goede samenwerkingsmogelijkheid en ziet de stad Utrecht ook als een witte vlek. In die zin kunnen wij instemmen met het amendement van de SP. Persoonlijk houd ik wel van oppositie met een knipoog, maar dit gaat mij wel wat ver.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Er is een aantal opmerkingen gemaakt. Om te beginnen, ere wie ere toekomt: het is echt niet alleen een initiatief van de provincie, maar een initiatief dat wij samen met onze partners hier in het Utrechtse volledig gezamenlijk dragen. Het is een initiatief van de universiteit, de hogeschool, diverse bedrijven uit deze provincie en diverse gemeenten, waarbij ook diverse gemeenten met elkaar hebben gewedijverd om deze school te hebben, omdat het natuurlijk een stukje werkgelegenheid met zich meebrengt en omdat het ook de mogelijkheid biedt jezelf op de kaart te zetten. Het is dus echt niet alleen de ambitie geweest van: wij willen dit graag hebben. Wij zijn ook echt zelf aan de voorkant erg kritisch geweest over de vraag wat het toevoegt in het Utrechtse, ook omdat wij in Hilversum zo'n school hebben. Om die reden hebben wij een businesscase gemaakt; wij hebben laten onderzoeken wat de potentie is. Wij hebben als randvoorwaarde meegegeven dat er ook een eindigheid is aan het weg financieren van de opstartkosten. Daarmee geven wij aan de voorkant mee dat dit echt een initiatief is dat moet gaan draaien. Aan onze partners hebben wij dan ook om die reden gevraagd van tevoren duidelijk te zeggen waar zij staan en op voorhand plaatsen af te nemen.

Het is een breed gedragen initiatief, waarover hier al jarenlang gesproken is en waarmee men al jarenlang bezig is geweest. Wij zijn heel blij dat wij dit vanaf volgend jaar gerealiseerd kunnen hebben. Wij hopen, juist in tijden dat het economisch allemaal wat tegenzit, dat je jezelf weer goed op de kaart kunt zetten en dat je goed aan je marketing werkt.

Over de mbo-stageplekken hebben wij direct na de commissievergadering al gezegd dat wij dat vanaf nu meenemen in de acquisitiesprekken. Ik heb gevraagd terug te rapporteren wat er uit die gesprekken komt, zodat wij er wat mee kunnen. Het is inderdaad interessant om te weten wat er gebeurt. Het wordt voor mij heel lastig om 600 plaatsen toe te zeggen. Dat kan ik niet doen, hoe graag ik dat ook zou willen. Daar waar ik mensen spreek, is het in elk geval wel een onderwerp dat ik vaak naar voren breng, omdat ik goede ervaringen heb met het hebben van mbo-stagiaires. Het is leuk voor je bedrijf, je hebt er wat aan dat er iemand fris in je bedrijf komt kijken, en het zijn vaak goede en harde werkers. Dus daar waar ik spreek met bedrijven, deed ik dat zelf al en ook onze acquisitiemedewerkers pakken dit nu zeker op.

Door de fractie van D66 is gevraagd of het tekort echt beperkt blijft tot die € 550.000. Er zit nog een stukje van die voorfinanciering in, maar als daar wat gebeurt, komt dat aan het eind van de rit terug. Het is namelijk voorfinanciering, dus bij opheffing van de school vloeit dat geld terug. Waar wij nu naar zoeken, is om het bedrag te laten dekken middels een bancaire lening. Waarschijnlijk is het dus een bedrag waarvoor wij alleen garant staan. Aan het eind, hoewel dat heel lang kan duren, vloeit dat geld weer terug.

Daarmee heb ik gereageerd op de vragen en de opmerkingen. Er ligt een amendement van de SP. Wij zijn dit traject gezamenlijk met onze partners ingegaan en wij hebben op voorhand besproken hoe wij met de verdeling van de kosten omgaan. Wij hebben ons juist als provincie in het verleden altijd een beetje op het standpunt gesteld: waarom zouden wij op voorhand middelen op tafel leggen? Wij hebben echter dit project willen vlottrekken, omdat wij zien dat dit een economische kans is voor de hele regio en wij hebben de bereidheid bij te dragen in die kosten, maar met als randvoorwaarde dat de gemeente waar de school gehuisvest wordt en die de primaire taak heeft op het gebied van onderwijs, de huisvestingslasten op zich neemt. Het is echt niet een heel exclusief gebouw, zoals zojuist werd gesuggereerd. Het is gewoon een leegstaand scholencomplex dat hiervoor in aanmerking komt. Dat is althans in de

opstartfase de bedoeling. Verder is het gewoon een verantwoordelijkheid van de gemeente. Ik zou dan ook het amendement willen ontraden. Het is nooit onderwerp van gesprek of discussie geweest met de stad of met wie dan ook. Zoals ik al zei: elke gemeente heeft op voorhand de bereidheid getoond om deze kosten op zich te nemen.

De VOORZITTER: Is er behoefte aan een tweede termijn van de zijde van de Staten? Dat is niet het geval. Dan sluit ik de beraadslagingen. Ik wijs nog op het amendement. Het college ontraadt het besluit van het amendement. Het amendement behelst een beslispunt 5 toe te voegen. Het tweede onderdeel "dragen het college op" hoort daarin niet thuis. Dat zou thuishoren in een motie. Wij zullen echter wel zien hoe straks de stemming verloopt.

Statenvoorstel terugvordering fractiegelden Mooi Utrecht 2007-2011.

Statenvoorstel wijziging subsidieverordening Statenfracties provincie Utrecht 2002.

Statenvoorstel normenkader rechtmatigheid 2011.

Statenvoorstel wijziging verordening rechtspositie gedeputeerden, staten- en commissieleden.

Statenvoorstel aanvulling algemene subsidieverordening, toezicht op subsidies landelijk gebied.

De VOORZITTER: Deze voorstellen hebben een ster en houden een ster.

Statenvoorstel Versnellingsagenda.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil twee korte opmerkingen maken. In het rapport van de Randstedelijke Rekenkamer worden als belangrijkste conclusies genoemd het feit dat er maar in beperkte mate resultaat is bereikt. Dat is helder. Dat is ook keurig in de stukken aangegeven. Vervolgens is ook heel nadrukkelijk aangegeven dat Gedeputeerde Staten niet 'in coltroll' waren, waarmee ook Provinciale Staten niet 'in control' waren. Dit laatste vind ik niet in de stukken terug. Ik meld het daarom nog maar een keer. Het lijkt nu, als je naar deze rapportage kijkt, dat

beide punten er veel beter uitzien. Daar zijn wij blij mee. Wij kunnen instemmen met het voorstel, waarbij wij met name heel blij zijn met het continueren van de, zoals ik het maar even noem, knelpuntenpot woningbouw. Ik denk dat er op dat terrein nog heel veel goeds met provinciaal geld te bereiken valt.

Een tweede opmerking. Wij zien bij meerdere projecten, bijvoorbeeld bij 4 en 5, dat Gedeputeerde Staten heel gemakkelijk terugdeinzen als partners niet direct vol enthousiasme meedoen. Wij zouden zeggen: "Doe dat niet, ga er zelf met enthousiasme in en wijk niet meteen terug als anderen dat wat minder enthousiast doen, maar pik het op, zoals eerder al gezegd is, met wat meer enthousiasme en doorzettingsvermogen." De punten zijn er belangrijk genoeg voor.

Met deze opmerkingen kunnen wij instemmen met het voorstel.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! De Versnellingsagenda was een debacle. Ik geloof dat wij dat in grote lijnen wel met elkaar eens kunnen zijn. Wij hopen dan altijd dat er in elk geval een les geleerd is. Die les zou moeten zijn dat de provincie geen taken moet uitvoeren waarvan zij geen verstand heeft. Wat de fractie van de PVV betreft, valt dat samen met de kerntaken. Onze verwachting dat die les geleerd zal zijn, is echter niet erg hoog gespannen, want het college gaat aan de gang met de OMU (Ontwikkelingsmaatschappij Utrecht) en het organiseert festivals alsof het Mojo Concerts zelf is, met dat verschil dat je bij Mojo Concerts gewoon entreegeld moet betalen. Lessen lijken er dan ook niet geleerd te zijn.

De knelpuntenpot woningbouw blijft bestaan en daar waar de taak van de provincie faciliterend is – de PRS (Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie) verzorgen – gaat dit college gewoon verder met het uitdelen van belastinggeld. Ik geef twee voorbeelden. Het eerste voorbeeld kennen wij nog wel uit een eerder debat: een project van dik over de € 100 miljoen op Kanaleneiland moest met € 200.000 van de provincie gesponsord worden anders zou het er echt niet van komen. Hoe aanmerkelijk dat klinkt, mag u zelf bepalen.

Een tweede voorbeeld speelde in Leusden. Een

project liep vertraging op, omdat de appartementen niet verkocht konden worden. De bouwer bouwde al tegen kostprijs, of misschien zelfs eronder. Kortom, de conclusie was: de grondprijs is te hoog; de grondprijs die de gemeente Leusden vroeg, was niet meer marktconform. In elke een beetje fatsoenlijk functionerende markteconomie zou je dan verwachten dat de grondprijs van de gemeente naar beneden gaat, maar niet in Utrecht. In Utrecht gaat een gemeente naar de provincie en zegt, "Luister, wij vragen te veel geld voor de grond, wij raken de woningen niet kwijt, wat dachten jullie ervan om even € 300.000 te storten, zodat wij weer vrolijk verder kunnen?" Zulks geschiedde. De belastingbetaler, meer in het bijzonder hier de autobezitter in de provincie Utrecht, mocht € 300.000 opbrengen om de te hoge grondprijs van de gemeente Leusden te betalen.

Wij zijn bang dat het geld uit de knelpuntenpot hier ook op deze manier zal worden besteed. De visie bestaat uit een pot met geld, beschikbaar voor een project, als zich dat aandient, dat door Gedeputeerde Staten zal worden geaccordeerd. Met alle respect: dat is geen visie, dat is een gebrek aan visie. Wij vinden dan ook dat die knelpuntenpot, zolang het niet zeker is dat het geld terugkomt bij de provincie, in dezelfde prullenbak verdwijnt als de Versnellingsagenda.

De heer LUTFULA (SP): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van de SP kan instemmen met dit voorstel om de knelpuntenpot woningbouw beschikbaar te houden. De crisis is immers hardnekkig en het eind is nog lang niet in zicht. Wel willen wij mogelijkheden openhouden om de projecten te financieren voor het bouwen en het energiezuinig maken van de sociale huurwoningen, waarbij de provincie bijvoorbeeld aanhaakt bij de grootschalige renovatieopgave, zoals die in de gemeente Utrecht gaat plaatsvinden. Hiermee worden drie doelen bereikt: het scheidt werk, het scheidt in de CO₂-uitstoot en het scheidt de mensen in de portemonnee, die het toch al zwaar hebben door de stapeling van maatregelen van het kabinet. Waarvoor wij ook aandacht willen vragen, is de vraag naar huurwoningen. Die vraag wordt de komende periode alleen maar groter, zoals pas geleden nog werd onderschreven. Graag hoor ik van de gedeputeerde dat hij bereid is de verduur-

zamingsprojecten in de sociale-huursector te ondersteunen als daartoe aanleiding is.

Mevrouw DIK (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil ingaan op project 5, het startersbeleid voor laagopgeleide ondernemers. Als het gaat om arbeidsmarktbeleid voelen wij een dilemma. De ChristenUnie vindt dit eigenlijk geen kerntaak voor de provincie; hooguit kan de provincie dit onderwerp agenderen in het overleg met gemeenten, kennisinstellingen en bedrijfsleven, precies zoals gedeputeerde Van Lunteren aangaf bij de bespreking van de Economische Visie. Een meerderheid van deze Staten koos er echter voor wel een arbeidsmarktbeleid te voeren, gericht op laagopgeleiden. Een motie van de fractie van de PvdA daarover werd aangenomen. Binnen die context vinden wij dat de € 1,3 miljoen uit de Versnellingsagenda gericht moet worden uitgegeven op plekken waar de provincie het verschil kan maken en zonder dubbelingen met beleid van andere overheden. Dat laatste is nu wel het geval, want de € 1,3 miljoen komt beschikbaar voor een garantiefonds voor laagopgeleide startende ondernemers, terwijl daarvoor bij het Rijk ook regelingen zijn. Daarom willen wij een motie indienen. Dat doen wij in de eerste termijn. Dat betekent niet dat wij niet geïnteresseerd zijn in de reactie van de gedeputeerde. Integendeel, wij hopen natuurlijk dat hij positief gaat reageren. Het gaat er vooral om dat er een nieuwe uitspraak van de Staten nodig is. Wellicht kunnen wij daarover in tweede termijn nog een discussie voeren.

Motie M3 (ChristenUnie):

Versnellingsagenda

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 december 2011, ter bespreking van de afronding Versnellingsagenda;

constaterende dat:

- *project 5, 'Startersbeleid' (IkstartSmart), als onderdeel van de Versnellingsagenda wordt beëindigd;*
- *de beschikbaar gestelde middelen van € 1.3 miljoen worden gebruikt om het ondernemerschap onder laagopgeleiden te bevorderen (garantiefonds);*
- *uit arbeidsmarktonderzoek van de KvK Midden-*

Nederland blijkt dat de komende jaren laag- en middelbaaropgeleiden onevenredig hard worden getroffen door werkloosheid;

overwegende dat:

- *werkloosheid in de eerste plaats een persoonlijk drama is, maar zeker ook van invloed is op sociaal beleid (werkloosheidsuitkering, gedwongen woningverkoop, schuldsanering etc.) en de economische concurrentiekracht;*
- *het onwenselijk is dat overheden (Rijk, provincie, gemeenten) arbeidsmarktbeleid 'stapelen';*
- *een visie op arbeidsmarktbeleid door de provincie Utrecht ontbreekt;*

verzoeken het college van Gedeputeerde Staten;

- *in overleg met Rijk, gemeenten, KvK en kennisinstellingen te onderzoeken waar 'gaten' in het arbeidsmarktbeleid zitten, die bij uitstek door de provinciale overheid (passend bij de kerntaken) kunnen worden opgepakt;*
- *de uitkomsten van dit overleg in een statenbrief voor te leggen aan de commissie MME;*
- *het bedrag van € 1,3 miljoen te reserveren voor initiatieven die voortvloeien uit de onder 2 genoemde statenbrief;*

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie is voldoende ondertekend en maakt deel uit van de beraadslaging. De motie kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Gedeputeerde De Vries zal in gaan op het onderdeel wonen. Voor zover ik heb kunnen nagaan, ligt er voor mij alleen een vraag van de ChristenUnie. In de laatste statenvergadering is de motie aangenomen met betrekking tot laagopgeleiden. Ik heb toen gezegd hoe ik die motie lees en hoe ik hem vind passen binnen het beleid, namelijk dat wij kijken in hoeverre wij de incubatingactiviteiten die wij doen op het hoger-opleidingsniveau ook kunnen doen op mbo-niveau. Daarmee zijn wij bezig op dit moment. Ik heb gisteren een opdracht verstrekt om dat verder vorm te geven. De randvoorwaarde daarbij is, en dat wil ik hier in de Staten stellig neerzetten, dat als wij er niet in slagen dat volgend jaar rond te

hebben, de middelen moeten terugvloeien naar de algemene middelen of dat de Staten op dat moment een expliciete opdracht geven om dat te organiseren. Ik ben ook zelf van mening dat dit nu al enige tijd duurt. Ik heb ooit zelf als statenlid dit amendement ingediend. Het heeft een hele poos geduurd voordat wij met de Kamer van Koophandel in gesprek kwamen en men daar afhaakte. Dat was de loketfunctie die wij nodig hadden om de IkstartSmart-regeling door te kunnen voeren. Ik vind dat wij dat dit jaar nu ook gewoon moeten leveren en als dat niet kan, dan moeten wij dat met elkaar ook maar constateren. Ik ga er wel voor. Wij hebben de zekerheid dat het moet lukken. Daarmee wordt de motie enigszins overbodig, omdat die in strijd zou zijn met de opdracht, waaraan ik al een beetje invulling ben gaan geven. Ik geef dat bij deze motie in overweging.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik dank de Staten voor het, in grote meerderheid, door laten gaan van de knelpuntenpot.

De heer Lutfula vroeg specifiek of wij ook willen kijken of wij met de knelpuntenpot projecten willen meenemen in de sociale-huursector en projecten die te maken hebben met duurzaamheid. Als dat binnen de randvoorwaarden van de knelpuntenpot valt, dan zullen wij dat zeker doen. Het is natuurlijk voor een deel afhankelijk van de gemeenten die verzoeken indienen om ondersteuning vanuit die knelpuntenpot. Dus het zit erin en als er een mogelijkheid toe is, zullen wij zeker gebruik maken van het inzetten van het instrument.

De VOORZITTER: Is er behoefte aan een tweede termijn?

Mevrouw DIK (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb nog wat aanvullende vragen. Ik heb de beantwoording van het college namelijk niet helemaal begrepen. De gedeputeerde heeft gezegd dat er een uitspraak is geweest van Provinciale Staten bij de bespreking van de Economische Visie. Daar is hij mee aan de slag gegaan. Dat is het ene pad. Hij zegt daarbij dat hij ook probeert te zorgen voor een stimulerend beleid voor lageropgeleide mbo-doelgroepen en dat hij daarop nog terugkomt.

Het tweede pad is dat de gedeputeerde probeert

het amendement uit 2007, dat hij zelf als statenlid heeft ingediend, uit te voeren. Lukt dat niet, dan komt hij in de loop van volgend jaar bij ons terug. Zo heb ik het begrepen. Ik probeer die twee punten aan elkaar te knopen, maar dat lukt mij nog niet helemaal. Misschien kan de gedeputeerde iets meer toelichting geven.

De VOORZITTER: De gedeputeerde zal zo dadelijk pogen de verbinding te leggen.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Er ligt een verzoek van de ChristenUnie om te reageren op de motie. Dat doe ik graag. Laat ik zeggen dat ik het een buitengewoon sympathieke motie vind, die wat mij betreft voluit aan de orde kan zijn, maar dan wel over een of twee jaar als blijkt dat het met het oorspronkelijke in het voorstel vervatte idee niet gaat lukken. Wij sluiten ons wat dat betreft helemaal aan bij wat het college zegt: laten wij eerst dit een kans geven. Als over een jaar blijkt dat het echt opnieuw niks wordt, dan zijn wij graag bereid het geld niet terug te laten vloeien naar de algemene middelen, maar er een echt zichtbare zinvolle invulling aan te geven.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik zal proberen de genoemde verbinding te leggen in deze tweede termijn. Wat ik probeerde te zeggen, is dat in 2007 het amendement is aangenomen, dat er in de tussentijd een heleboel is gebeurd en dat het geld op de plank is blijven liggen, omdat er telkens weer een ander initiatief kwam voor de beschikbare middelen. Ik vind dat wij daaraan volgend jaar invulling moeten kunnen geven op een manier die zo dicht mogelijk bij de Economische Visie blijft, dus incubating voor laagopgeleiden. Dat voorstel wordt op dit moment uitgewerkt. Mocht blijken dat dat niet lukt, dan stel ik voor het iets anders aan te pakken dan ik zojuist verwoordde. Ik stel voor dat ik dan terugkom bij de commissie en duidelijk maak waarom het voorstel niet verder komt en dat ik met de Staten een open discussie aanga of wij invulling geven aan de motie; dan kan dat punt op dat moment ingebracht worden. Dan kunnen wij met elkaar de afweging maken of wij daarmee doorgaan of dat wij de middelen laten terugvloeien naar de algemene middelen.

Mevrouw DIK (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Nog een laatste vraag. In het oorspronkelijke amendement werd gesproken over een garantiefonds voor startende ondernemers, juist omdat laagopgeleide ondernemers moeilijk aan een krediet kunnen komen bij een bank. Wij hebben begrepen dat daarvoor ook rijksregelingen zijn. Is de gedeputeerde van mening dat er dan sprake is van dubbel beleid, dus van de rijksoverheid als van de provinciale overheid?

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Daarom gaan wij dat ook niet meer doen. Als ik spreek over dat amendement, dan is dat alleen omdat daarbij middelen beschikbaar zijn gesteld. De motie van de PvdA, met de invulling die ik daaraan in de vorige statenvergadering heb gegeven, is de manier waarop ik de middelen ga inzetten, dus geen regelingen om startersbeleid via garantiestellingen te stimuleren. Mocht dat onderdeel zijn van het hele voorstel – het komt namelijk bij incubating vaker voor dat er met dat soort dingen wordt gewerkt – dan kom ik bij de Staten terug. Het is echter niet de bedoeling de middelen één-op-één in te zetten voor een garantieregeling. Dat is niet de insteek die wij totnogtoe hebben.

Mevrouw DIK (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Dat is duidelijk. Ik wil de motie graag aanhouden.

De VOORZITTER: De motie M3 is aangehouden. Daarmee rond ik de discussie af over dit statenvoorstel.

Statenvoorstel Onderhandelingsakkoord decentralisatie natuur.

De VOORZITTER: Ik attendeer u op het memo dat u op uw desk heeft gevonden, dat u kunt betrekken bij de beraadslagingen.

Ik geef als eerste het woord aan de heer Weierink voor zijn maidenspeech.

De heer WEIERINK (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Allereerst wil ik gedeputeerde Krol danken voor zijn inzet en het resultaat dat hij in IPO-verband heeft behaald op 7 december jongstleden met de staatssecretaris van EL&I (Economische Zaken,

Landbouw & Innovatie). Een aantal zaken is nu duidelijk afgesproken, waardoor er meer helderheid is waarop wij ons als provincie dienen te richten. Al met al zal de provincie met deze decentralisatie nog nadrukkelijker de regisseursrol krijgen. Dat is wat de VVD betreft een goede zaak, die helemaal in lijn is met het coalitieakkoord. De eerdere bestuursakkoorden tussen het Rijk en andere overheden, waarbij uitgegaan wordt van een tweelagenstructuur, hebben hiervoor een duidelijke en goed werkbaar basis gelegd en meer de verantwoordelijkheid neergelegd daar waar deze hoort, namelijk zo dicht mogelijk bij de burgers. Een punt dat voor de VVD van belang is, is dat dit zonder nieuwe verticale toezichtconstructies zal gebeuren. Dit is iets wat de VVD in het oog zal houden in het kader van het terugdringen van de bestuurlijke drukte.

Als het aankomt op de bezuiniging van € 600 miljoen, is dit iets dat ook in het licht van de laatste ontwikkelingen, met mogelijk nieuwe miljardenbezuinigingen, voor velen ook wel begrijpelijk is. De VVD begrijpt dat er bezuinigd moet worden, dus ook op natuur. Ook de decentralisatie van het natuurbeleid naar provincies omarmen wij, zoals ik al eerder zei. Met het Akkoord van Utrecht heeft de provincie Utrecht vooruitlopend hierop al de verantwoordelijkheid op zich genomen. Wij hebben deze ambitie bijgesteld om zo de beschikbare middelen en doelen meer bij elkaar te brengen. Vervelend is nog wel dat de rijksmiddelen die via de decentralisatie beschikbaar komen, naar het zich laat aanzien, ook deze bijgestelde ambitie niet bekostigen. Dit leidt ertoe dat de provincie Utrecht een deel van de financiering van het Akkoord van Utrecht voor eigen rekening neemt. De VVD is tevreden dat met een extra investering van € 10 miljoen de voor dit doel beschikbare middelen afdoende zijn. Wij maken ons echter nog wel zorgen over de financiering van het beheer. Wij willen het college erop wijzen dat de VVD niet direct in dit gat wenst te springen. Wij vragen meer creativiteit van het college dan alleen het trekken van de portemonnee. Dat betekent dus dat er ook buiten de gebaande paden dient te worden gekeken op het gebied van samenwerkingsverbanden met maatschappelijke organisaties, vrijwilligers en bedrijven. In dit verband zal wat de VVD betreft ook provinciegrensoverschrijdend gekeken moeten

worden. Het National Trust en het Nationaal Park De Hoge Veluwe zijn mogelijke uitwerkingen hiervan. Tevens zal er ook van de natuurterreinbeheerders organisaties een actieve bijdrage gevraagd moeten worden, ook in de vorm van grondruil of verkoop daar waar het gaat om gebieden buiten de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) om zo het Akkoord van Utrecht te kunnen realiseren.

Wij hebben in commissieverband aandacht gevraagd voor deze denkrichtingen voor de financiering van natuurontwikkeling en -beheer. In dit verband gaf de gedeputeerde aan dat het al dan niet verkopen van natuurbezit van particuliere partijen een zaak van deze partijen zelf is. Bij de nadere uitwerking van beheer en realisatie vragen wij de gedeputeerde zich wel rekenschap te geven van de bijzondere positie die natuurterreinbeheerders organisaties hebben gehad bij doorlevering van met gemeenschapsgeld verworven grond. Wij hebben er alle vertrouwen in dat gedeputeerde Krol hiervoor een oplossing zal vinden als in 2014 de provincie geheel verantwoordelijk is voor de financiering. Graag vernemen wij van de gedeputeerde wanneer wij hiervan een uitwerking tegemoet kunnen zien.

Naast het gedeeltelijk financieren van de realisatie en het beheer van natuur moet de provincie ook nog het personeel overnemen van de Dienst Landelijk Gebied (DLG). Dus waar het college probeert te komen tot een inkrimping van ruim 200 mensen, stuurt het Rijk overtollige medewerkers naar de provincies. De VVD vraagt zich af wat dit betekent voor de doelstellingen voor de inkrimping op de totale formatie.

Terugkomend op het eerder genoemde overleg 7 december tussen het IPO en de staatssecretaris is de VVD verheugd dat nu duidelijk is waar de verantwoordelijkheden liggen bij internationale verplichtingen, zoals die voortkomen uit Natura2000 en de Kaderrichtlijn Water, met name bij eventuele boetes voor het niet nakomen van deze verplichtingen. Dit legt een zware plicht op de provincie om deze zaken goed te doen. Daarom is het goed dat er niet meer zozeer in kwantiteit, maar meer in kwaliteit geïnvesteerd wordt, zoals ook is afgesproken in het Akkoord van Utrecht.

Er liggen dus nog voldoende uitdagingen voor het college bij de nadere uitwerking. Wij hebben

er echter alle vertrouwen in dat het college met goede voorstellen zal komen. Wij kunnen dan ook instemmen met dit akkoord.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De PvdA maakt zich zorgen over de toekomst van de natuur in Nederland, net als de meeste partijen in dit huis, net als de gedeputeerde zoals ik de afgelopen maanden van hem heb begrepen, net als veel burgers in Nederland en net als de natuurorganisaties. Naast flink onderhandelen is er een akkoord gekomen dat beter is dan de eerdere versie. Er zijn elementen in het akkoord waar wij blij mee zijn. Meer regie bij de provincie. Van deze staatssecretaris en van dit kabinet is weinig goeds voor de natuur te verwachten. Het is dus beter dat de provincie taken overneemt. Veel taken zitten hier ook op het juiste bestuursniveau. Er wordt in ieder geval iets aan geld overgeheveld. Dat zou eerst nog minder zijn.

Er is in onze ogen te veel waarmee wij helemaal niet blij zijn en dat een afbraak betekent van het natuurbeleid in Nederland en de beleidsplannen voor de natuur die wij hadden en waarvoor altijd enorm brede steun is geweest in deze Staten. Het geld vanuit het Rijk is veel te weinig. Het moet nog verdeeld worden tussen de provincies, maar zeker is dat het niet veel zal zijn wat naar de provincie Utrecht toekomt. Misschien als alle provincies tegenstemmen dat het nog wat wordt, maar ik ga ervan uit dat het niet veel zal zijn. Bij een overdracht van deze verantwoordelijkheid hoort een redelijk budget. Er is nog heel veel onzeker. Akkoord gaan betekent akkoord gaan met een blanco cheque. Alsof je pleegouder wordt van een aantal kinderen, waarbij je nog niet weet hoeveel het er zijn: of het één kind is, of het een weeshuis is, of je ze wel goed kunt verzorgen en wat dat betekent voor de kinderen die je momenteel hebt.

Er vervallen rijkstaken, zelfs de nationale parken, evenals de naamgeving van nationaal park en nationaal landschap. Enorm zonde en verspilling van geld en van al die moeite die daar naartoe is gegaan om dit begrip in Nederland ingang te doen vinden.

Wat de PvdA erg veel pijn doet, is de afbraak van de RodS (Recreatie om de Stad). De gedeputeerde komt nog met een visie daarover, maar het zal

bijzonder lastig zijn om vormen van RodS te realiseren.

Wij komen dan tot de vraag: kunnen wij wel of niet instemmen met het akkoord? Gezien onze bezwaren kunnen wij niet anders dan tegenstemmen. Wij worden daarin gesteund door niet alleen de provincie Noord-Brabant, maar inmiddels ook de provincie Noord-Holland. Tenminste, wij krijgen ideeën dat het zo gaat worden Ik zie twijfel? Ik denk toch dat het gaat gebeuren. Wij zullen afwachten en wij zullen ook afwachten wat deze Staten gaan doen. Ik elk geval zal de fractie van de PvdA tegen het akkoord stemmen.

De heer DE KRUIF (CDA): Mijnheer de Voorzitter! De geschiedenis achter dit Natuurakkoord is kort maar hevig. Toen het huidige kabinet aantrad en zich voor een grote bezuinigingsronde wist gesteld, was direct duidelijk dat ook het dossier Natuur niet aan een korting zou ontkomen. Een logische keuze, waar wij ons als CDA volledig in konden vinden. Over de mate van bezuinigen waren wij aanmerkelijk minder enthousiast. De onderhandelingen van het IPO met het Rijk hebben uiteindelijk tot het voorliggende akkoord geleid. Een akkoord, waarin duidelijkheid wordt geboden over enerzijds de volledige decentralisatie van de taken op het gebied van natuur en landelijk gebied naar de provincies; een verschuiving waar wij bijzonder gelukkig mee zijn. Anderzijds geeft het een inzicht in de middelen die de provincies gezamenlijk vanuit Den Haag mee krijgen. Onze zorgen hierover worden verwoord in de motie van de ChristenUnie die later zal worden behandeld.

Dat ook de natuurontwikkeling in Utrecht soberder wordt dan oorspronkelijk gepland is evident. Belangrijke voorwaarde bij het Natuurakkoord is de mate waarin invulling kan worden gegeven aan het Akkoord van Utrecht. Dit breed gedragen akkoord dient naar onze mening het uitgangspunt te zijn voor natuurontwikkeling en -beheer voor de komende periode. Wij pleiten ervoor dit evenwichtige akkoord niet uit balans te brengen door aanvullende zaken toe te voegen of weg te laten. Iedere wijziging zal negatief ervaren worden door een of meer van de ondertekenende partijen. Gedeputeerde Krol heeft eerder aangegeven er vertrouwen in te hebben dat, wanneer naast dit Natuurakkoord ook het kaderdocument Agenda

Vitaal Platteland (AVP) wordt aangenomen, het Akkoord van Utrecht kan worden uitgevoerd binnen de gestelde termijn tot 2021. Voor ons voldoende reden in te stemmen met het voorstel.

Toch nog de vraag of er überhaupt een alternatief is. Staatssecretaris Bleker heeft al eerder aangegeven terug te zullen vallen op een noodwet ingeval de provincies niet met het akkoord instemmen. Wij hebben geen enkele reden aan te nemen dat er in dat geval meer geld beschikbaar komt voor natuurontwikkeling, vooral niet nu afgelopen week duidelijk is geworden dat hoogstwaarschijnlijk een extra bezuinigingsronde aanstaande is. Daarom zijn wij ervan overtuigd dat de natuur het meest gediend is wanneer het voorliggende akkoord zo breed mogelijk wordt aangenomen.

In uitvoerende zin hebben wij wel grote zorg over de beschikbare middelen voor beheer in de komende periode. Het kan niet zo zijn dat aan de ene kant nieuwe natuur wordt ontwikkeld, terwijl aan de andere kant achterstand gaat ontstaan in beheer van bestaande natuur. Ook bestaat het risico van afhakende agrariërs bij het agrarisch natuurbeheer. Wij roepen het college dan ook op met name op het punt van beheer de vinger aan de pols te houden en indien nodig te zijner tijd met een voorstel te komen om dit te ondervangen.

De heer BOERKAMP (D66): Mijnheer de Voorzitter! Het decentralisatieakkoord. De mensen die bekend zijn met de serie 'Yes Minister' zullen het misschien kennen. Volgens Sir Humphrey, de hoogste adviseur van de minister in deze serie, zet je de meest complexe zaken gewoon in de titel. Dan ben je er verder maar van af. Een akkoord? Dit voelt niet als een akkoord, vooral door de wijze waarop de verantwoordelijke minister en staatssecretaris ermee omgaan. Het is eigenlijk meer een soort akkoord dat mijn ouders vroeger met mij sloten en dat ik straks hoogstwaarschijnlijk ook zelf met mijn kinderen sluit. Dan zei mijn vader of moeder: "Als je de auto wast, krijg je een gulden." Ook als ik nee had gezegd, omdat ik geen zin had of die gulden niet voldoende vond, dan moest ik uiteindelijk toch die auto wassen. Of ik dan nog die gulden kreeg, durf ik niet te zeggen. Dan was er hooguit nog discussie mogelijk over de vraag of ik de auto van

binnen en van buiten moest wassen. Je noemt het een akkoord, maar door de wijze waarop het gaat, is het eigenlijk een opdracht. Dan is nu de vraag aan ons of wij deze opdracht aan willen en durven.

Het versterken van de natuur ziet D66 als een van de kerntaken van de provincie. Dus wij staan positief tegenover een sterkere regierol voor de provincie. Dan gaat het er dus om of dat mogelijk is onder de gestelde voorwaarden en wat de alternatieven zijn. De tekst van het akkoord bevat veel onduidelikheden over de voorwaarden. Het zegt genoeg dat het IPO zestien pagina's toelichting nodig had. Een groot aantal van de onduidelikheden die wij hebben aangekaart is weggenomen door de aanvullingen die wij afgelopen week van Bleker hebben mogen ontvangen. Zo neemt het Rijk de internationale verantwoordelijkheid voor zijn rekening. Op de blanco cheque die van ons gevraagd werd, is nu een bedrag ingevuld. Het blijft echter wel zo dat er bij lange na niet genoeg geld beschikbaar wordt gesteld voor het beheer van de natuur.

Wat helaas geen verdere verduidelijking behoefde, is dat voor dit kabinet de natuur er in elk geval niet op vooruit hoeft te gaan. Dan druk ik mij nog mild uit. Het Planbureau voor de Leefomgeving constateerde dat verdere achteruitgang waarschijnlijk is. Het kabinet is niet bereid terug te komen op de bezuinigingen. Daarom alleen al zal de natuur in betere handen zijn bij de provincie. Zeker met de alternatieven die zijn geschetst – kortweg: het Rijk doet of het Rijk draagt op – voorspellen zeker niets beters, ook gezien de extra bezuinigingen die er aankomen. Wij zullen daarom – het was zeker geen gemakkelijke keuze – instemmen met het akkoord met de kanttekening en de voorwaarden, zoals die geschetst zijn in het memo dat wij vandaag ontvingen van gedeputeerde Krol. Daarbij spreek ik toch de hoop uit dat met wat hulp vanuit de Tweede Kamer er verbeteringen en waarborgen voor de natuur worden uitgesleept. Daarnaast zal zo meteen door de fractie van de ChristenUnie een motie worden ingediend met onze steun.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Klopt het dat de heer Boerkamp eigenlijk dezelfde zorgen heeft als de fractie van de PvdA, maar dat

hij tot een andere conclusie komt ten aanzien van het wel of niet meestemmen?

De heer BOERKAMP (D66): Mijnheer de Voorzitter! Mevrouw Blom heeft mij zojuist horen zeggen dat wij gaan instemmen met het akkoord. Dat is een andere conclusie, inderdaad.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Het is dus een andere conclusie, maar de fractie van D66 heeft dezelfde zorgen.

De heer BOERKAMP (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ja.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De heer Boerkamp zei ook dat hij hoopt dat de Tweede Kamer nog iets kan veranderen, terwijl hij eerder zei dat wij wel mee moeten stemmen, omdat er niets meer te veranderen is. Kunnen wij door nu tegen te stemmen, nog wat extra druk en wat extra hulp aan de Tweede Kamer geven?

De heer BOERKAMP (D66): Mijnheer de Voorzitter! Nee, dat vertrouwen heb ik niet. Daarom spreek ik ook hoop uit.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dus het blijft bij wat hoop. Dus hij gaat alvast die auto wassen en dan hoopt hij dat als die auto gewassen is, de ouders een kwartje meer zullen geven?

De heer BOERKAMP (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik denk dat ik mijn hand ophoud voor die gulden en dan aan het werk ga.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De heer Boerkamp heeft dus weinig hoop dat er nog wat gaat gebeuren in die onderhandelingen. Dat is een ander inzicht. Wij denken wel degelijk – dat blijkt ook wel uit de afgelopen weken – dat je ook deze staatssecretaris enigszins onder druk kunt zetten. Ook hij is erbij gebaat om de taken naar de provincie over te hevelen. Dat scheelt hem een heleboel op zijn rekening.

De heer BOERKAMP (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dat zijn zekerheden geweest. Het is nooit meer geld geweest. Dus het bleef die gulden.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dan kan het dus ook in andere opzichten nog beter worden dan nu met zo'n onduidelijk akkoord.

De VOORZITTER: Vervolgt u uw betoog.

De heer BOERKAMP (D66): Mijnheer de Voorzitter! Door nu in te stemmen met het decentralisatieakkoord en de AVP, waarop ik vooruitloop, kunnen wij na ruim een jaar stilstand eindelijk weer verder. Het Akkoord van Utrecht: 1500 hectare nieuwe natuur, waaraan wij in de provincie Utrecht gezamenlijk prioriteit geven.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil de heer Boerkamp vragen of hij bekend is met het standpunt van de woordvoerders van zijn partij in Den Haag en wat hij van dat standpunt vindt.

De heer BOERKAMP (D66): Mijnheer de Voorzitter! De heer Scherer duidt op een standpunt dat in twee regels weer te geven is? Natuurlijk kun je van mening verschillen over ieder onderdeel. Ik weet niet precies welk deel de heer Scherer bedoelt.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Uit de beraadslagingen in Den Haag heb ik heel duidelijk begrepen dat D66 – ik meen dat het een woordvoerster was van D66 – dit decentralisatieakkoord naar de prullenbak verwijst.

De heer BOERKAMP (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dat lag voornamelijk aan heel veel onzekerheden. Als de heer Scherer nu het debat in Den Haag zou volgen, zou hij weten dat daarop al een nuancering is gekomen.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Zij heeft misschien die gulden daarbij niet gekregen.

De heer BOERKAMP (D66): Mijnheer de Voorzitter! Wij rekenen tegenwoordig in euro's. Ik vervolg mijn betoog.

Het Akkoord van Utrecht: 1500 hectare nieuwe natuur, waaraan wij in de provincie Utrecht gezamenlijk prioriteit geven. Instemming betekent wel dat de provincie bereid moet zijn zelf fors geld bij te passen. Daarin is voorzien in de AVP, waarin

door het college van GS nog eens € 10 miljoen extra is opgenomen voor het Akkoord van Utrecht. Een verzoek van de fractie van D66 aan het college is zonnig voor extra geld te zorgen, op welke creatieve wijze dat dan ook kan gebeuren, voor verwerving, inrichting en beheer om dat naar behoren te kunnen uitvoeren. De inschatting van de gedeputeerde was dat het moeilijk zou worden met de middelen die hij nu heeft. Vandaar deze vraag. Dat is nodig om de provinciale ambities waar te kunnen maken. Daarbovenop zal de provincie gelukkig ook nog eens 3000 hectare in de groene contour bewaken om daar in de toekomst nog natuur te kunnen realiseren als die gure westerlijke wind is gaan liggen.

De VOORZITTER: Wilt u afronden? Wij hebben de agendapunten 14 en 15 niet samengevoegd. Ik kan u wel extra tijd geven, maar dan gaat dat ten koste van de tijd bij agendapunt 15.

De heer BOERKAMP (D66): Mijnheer de Voorzitter! Goed. De laatste vraag aan de gedeputeerde over het akkoord is of de natuur die voorkomt uit de groene contour automatisch de EHS-status zal krijgen. Dat is onder meer relevant voor agrarisch natuurbeheer, aangezien het Rijk vanaf 2014 over dat natuurbeheer buiten de EHS gaat.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Wij zijn als PVV natuurlijk niet echt in de Staten gekozen om het dit college in het bijzonder naar de zin te maken, maar vandaag met dit statenvoorstel ...

De VOORZITTER: Ik dacht dat u in de Staten van Utrecht gekomen was om onze inwoners, bedrijven en instellingen te dienen.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Zeker. Daarom zei ik ook: niet speciaal om het dit college naar de zin te maken. Vandaag is dat misschien wel het geval. In elk geval dank ik het college voor de aanvullende verduidelijkingen die wij recentelijk nog mochten ontvangen. Wij willen het college vandaag de helpende hand toesteken. Wij willen, na stevig overleg, instemmen met dit onderhandelingsakkoord.

Over die helpende hand zo meteen nog meer. Even in het kort iets over het akkoord zelf. Ik wil

daar niet zo uitgebreid op ingaan als andere partijen hebben gedaan. Wij vinden het aanvaarden van dit akkoord veel beter dan het afwijzen ervan.

De heer BEKKERS (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil een vraag stellen over wat de heer Scherer zegt, namelijk dat hij het college de helpende hand toesteeft, in relatie tot uw interruptie, voorzitter, daarbij. Het is de vraag wat eigenlijk de democratische mores van de PVV is. Zit de PVV hier inderdaad om het belang van de inwoners van Utrecht te dienen of spelen de PVV-fracties een spel van het toespelen van een helpende hand of, zoals in Brabant afgelopen vrijdag is gebeurd, is het zo dat als de kans zich voordoet dat een gedeputeerde van een andere partij een hak wordt gezet? Waar staat de PVV in het democratische spel?

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Wij, als provinciale statenleden, staan in het democratische spel, zoals de heer Bekkers het noemt, in de allereerste plaats voor het belang van onze kiezers. Wij zijn er niet op uit om een spel te spelen. Wij zijn natuurlijk niet ontbloot van politieke feiten. Daarover zal ik zo meteen nog iets zeggen. Vandaar dat ik onze instemming even schertsende wijs noemde: de helpende hand.

De heer BEKKERS (GL): Mijnheer de Voorzitter! De PVV oordeelt dus op basis van inhoud en niet op basis van het toesteken van helpende handen of het zetten van hakken? Begrijp ik dat goed?

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Dat begrijpt de heer Bekkers goed. Wij vinden dat dit onderhandelingsakkoord nog lang geen gelopen race is en het is dan ook niet verbazingwekkend dat Provinciale Staten in Noord-Brabant niet akkoord zijn gegaan met dit akkoord. Wij horen net van de fractie van de PvdA dat hetzelfde dreigt te gebeuren in Noord-Holland. Wij vinden dat jammer, maar het geeft ook aan hoe moeilijk dit onderhandelingsakkoord gewogen wordt. Wij hebben altijd begrepen dat alle Staten moesten instemmen met dit akkoord om verder te kunnen. Wij vinden dat de nieuwe bestuurlijke omstandigheden het rechtvaardigen dat er ingestemd wordt met dit akkoord. Wij zouden het jammer vinden

als de regie, die naar de provincie toegaat in dit dossier, niet zou doorgaan. Het wordt dus nog spannend of dit akkoord uiteindelijk wel of geen doorgang zal vinden.

Dan die helpende hand. Ik zal er nog even op ingaan. Dit agendapunt is natuurlijk politiek een interessant punt, want van twee coalitiegebonden partijen is het in Den Haag overduidelijk dat hun woordvoerders dit akkoord faliekant hebben afgewezen. Dat geeft natuurlijk een ambivalente houding bij de coalitiegebonden partijen. Dat kan niet anders. Ik zou haast, in het verlengde van het volprezen duale stelsel, willen zeggen: stem volgens uw overtuiging. Nu hebben wij al van de fractie van D66 begrepen dat zij instemt met dit akkoord. Daarmee feliciteren wij het college. Wij zijn reuze benieuwd naar de verdere uitkomst.

De heer BEKKERS (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik vraag enige coulance, want ik heb voor het agendapunt AVP niet zoveel voorbereid als voor dit agendapunt.

Staatssecretaris Bleker is naar eigen zeggen geen natuurbarbaar, maar voordat ik inga op barbaarse en andere verheven thema's, wil ik drie aspecten rond dit natuurakkoord belichten. Ik wil ingaan op de inhoud van het natuurbeleid van het kabinet, de werkwijze van het kabinet en de inzet door de provincie Utrecht. De inhoud benader ik vanuit drie dimensies: people, planet, profit.

People. Het kabinet, zo heb ik begrepen, wil boeren voor eens en altijd duidelijkheid geven, maar het gebrek aan draagvlak plus het niet voldoen aan Europese verplichtingen betekent dat er ooit een kabinet zal komen dat aanvullend natuurbeleid zal moeten voeren, met opnieuw onzekerheid in het landelijk gebied. Kortom, het kabinetsbeleid faalt in zijn eigen sociale doelstelling.

Planet. Het Planbureau voor de Leefomgeving, het PBL, het instituut dat de regering heeft ingesteld om de wetenschappelijke basis onder haar leefomgevingsbeleid te waarborgen, schrijft in zijn beoordeling van het natuurakkoord onder andere dat een versnelde achteruitgang van de natuur reëel wordt. Deze verdere achteruitgang is des te wranger, omdat uit alle wetenschappelijke publicaties blijkt dat Nederland stelselmatig onderaan bungelt op het gebied van luchtkwaliteit, bodemkwaliteit,

waterkwaliteit en instandhouding van natuur. Kortom, in ecologisch opzicht is dit schadelijk beleid. Profit. Nog een citaat uit de PBL-notitie: "De verwachting is dat met de uitvoering van het akkoord het treffen van passende maatregelen na 2021 moeilijker wordt." Ofwel, de verwaarlozing nu gaat ons in de toekomst nog meer kosten voor reparatie. Ik kom tot de conclusie dat het kabinetsbeleid op het onderwerp natuur sociaal contraproductief, ecologisch schadelijk en economisch dom is.

Daartegenover de visie van GroenLinks:

- Een groene en duurzame economie, prioriteiten aan ons ecosysteem: daarvan zijn wij afhankelijk.
- Duurzame innovatie.
- Belasting op grondstoffen in plaats van op arbeid.
- Natuur en groen zijn goed voor welzijn, gezondheid, vestigingsklimaat.
- Eerlijke prijs voor boeren.
- Strikte regulering van financiële speculatie.

Dan de werkwijze van dit kabinet. De fractie van GroenLinks is geschrokken van de wijze waarop het kabinet de bevindingen van het PBL naast zich neerlegt. Het kabinet heeft en geeft geen wetenschappelijke onderbouwing voor zijn eigen visie. Alle hoogleraren in Nederland op het gebied van natuur hebben dat middels een open brief geprobeerd duidelijk te maken. Hier is sprake van 'fact free politics' en dit ondermijnt de democratische rechtstaat.

Voorzitter, u als hoeder van goed bestuur vindt dit wellicht al erg genoeg. Het is echter ook nog zo dat hier bovenop komt dat er geschermd wordt met een noodwet, die inhoudt dat de provincies, als zij niet akkoord gaan met dit akkoord, helemaal geen geld krijgen. Zo'n ontbinding van bestuurlijke afspraken is zonder precedent in de vaderlandse geschiedenis. GroenLinks maakt zich grote zorgen over deze werkwijze.

Twee vragen aan Gedeputeerde Staten. Hoe beoordelen Gedeputeerde Staten de werkwijze, in bestuurlijke verhoudingen, van het kabinet? Kunnen Gedeputeerde Staten aangegeven welke verbeteringen morgen nog in de Tweede-Kamerbehandeling te verwachten zijn? Ik denk hierbij vooral aan de motie Koopmans, die ervoor pleit meer van de rijksgronden, die overigens altijd al voor natuur

bedoeld waren, ter beschikking te stellen.

Dan Utrecht, een heel ander verhaal. GroenLinks is erg trots deel te nemen aan een coalitie die juist nu zorgen heeft voor een duurzame toekomst. Gedeputeerde Krol heeft wel gezorgd voor draagvlak middels het Akkoord van Utrecht.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De heer Bekkers begint nu aan het mooie verhaal over Utrecht, maar ik wil nog even ingaan op zijn woorden over het akkoord. De heer Bekkers kent mijn voorkeur ten aanzien van de woorden uit het voetbal: 'Geen woorden, maar daden.' Toen ik de woorden van de heer Bekkers hoorde, dacht ik: "Het zijn mooie woorden van GroenLinks, het klinkt geweldig, maar wat zijn straks de daden van GroenLinks nu zij zo tegen het akkoord is als zojuist door de heer Bekkers werd geschetst?"

De heer BEKKERS (GL): Mijnheer de Voorzitter! Onze daden zijn dat wij in deze provincie met steun van boeren en natuurorganisaties in deze collegeperiode alleen al € 20 miljoen zullen investeren in natuur. Daarmee realiseren wij twee keer meer natuur dan het kabinet voor ogen heeft.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De heer Bekkers legt nu een verbinding tussen punt 14 en punt 15. Wij gaan echter echt alleen stemmen over punt 14. Dat betekent: alleen over het akkoord. Dat betekent ook dat GroenLinks gewoon moet zeggen of zij ja of nee tegen dit akkoord zegt en of zij ja of nee zegt tegen al die vreselijke dingen die erin staan. GroenLinks zegt daar dus ja tegen?

De heer BEKKERS (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik dacht dat mevrouw Blom had gevraagd wat wij inhoudelijk gaan presteren op het gebied van natuur en niet dat het louter ging om het stemgedrag. Als dat haar interesse heeft, moet zij nog even wachten: daar kom ik later in mijn betoog of in tweede termijn op terug.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik wacht de daden van GroenLinks met spanning af.

De heer BEKKERS (GL): Mijnheer de Voorzitter! Naast de € 20 miljoen die wij investeren, dat ruim twee keer zoveel natuur oplevert, gaan wij er in

de provincie Utrecht met drie ecoducten en verkeersmaatregelen ook voor zorgen dat waardevolle dieren, zoals reeën en edelherten, zich vrij door de provincie kunnen verplaatsen. Nee, mijnheer Dercksen, die dieren worden niet afgeknald. Wij gaan er persoonlijk op toezien; dat worden onze daden.

Ter reparatie van de tekorten die het kabinet op ons afstuurt zullen wij in deze provincie structureel eigen geld inzetten. Op deze manier willen wij in de huidige natuur de bestaande toegankelijkheid, veiligheid en natuurkwaliteit op een gelijkwaardig niveau houden. Mijn vraag aan Gedeputeerde Staten is of zij dit laatste uitgangspunt delen en als vertrekpunt kunnen nemen bij het voorstel voor de structurele bijdrage in de voorjaarsnota.

In de bijlage staat ook iets over decentralisatie van diverse wetten ter bescherming van soorten. Mijn vraag aan Gedeputeerde Staten is duidelijk te maken, als het inderdaad zover mocht komen met de Natuurwet, of wij in Utrecht in elk geval de huidige beschermingsniveaus zullen handhaven.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! De heer Bekkers gebruikt een hele omhaal van woorden. Begrijp ik het goed dat hij bij dit onderhandelingsakkoord afstand neemt van het standpunt van GroenLinks in Den Haag?

De heer BEKKERS (GL): Mijnheer de Voorzitter! Nee, dat begrijpt de heer Scherer niet goed.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Dat verbaast mij hogelijk. Ik wacht het betoog van de heer Bekkers verder af.

De heer BEKKERS (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil er wel antwoord op geven. Op rijksniveau ligt het kabinetsbeleid voor en dat is waarover de Tweede Kamer debatteert. Daar is de fractie van GroenLinks tegen de keuzes van het kabinet. Daar zie ik geen licht tussen met ons standpunt. Zo zien wij dat ook.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Het lijkt alsof de heer Bekkers mijn vraag zojuist niet heeft gehoord. Agendapunt 14 is toch echt dit akkoord, waar het rijksbeleid in staat. Wij kunnen er niets anders van maken dan dat dit ter stem-

ming ligt.

De heer BEKKERS (GL): Mijnheer de Voorzitter! Zeker. Ik zal hierop antwoorden en tevens mijn betoog afronden .

De fractie van GroenLinks hoort graag de reactie van Gedeputeerde Staten op de vragen die wij zojuist gesteld hebben. In tweede termijn kom ik dan graag terug op de standpuntbepaling van de fractie van GroenLinks.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Stelt u zich voor: wij hebben een minister die zomaar op eigen houtje besluit drie provincies samen te voegen tot één Randstadprovincie. Hij luistert niet naar de wensen van de gedeputeerden, hij raadpleegt de Provinciale Staten niet, hij lapt de uitspraken van de Tweede Kamer aan zijn laars. Een puur hypothetisch geval, kortom. En hij eist ook nog dat de provincies akkoord gaan, anders komt hij met een noodwet. Wat doen wij dan? Dan staan wij op onze achterste benen en dan zeggen we dat hij op kan krassen met zijn plannen. We zijn hier een volksvertegenwoordiging en we willen gewoon ons werk kunnen doen, zonder een minister die er als een soort despoot de knoet over legt. En ook ons college laat van zich horen in de media. Puur hypothetisch, natuurlijk. Maar nu gaat het over natuur.

We hebben te maken met een staatssecretaris Bleker die € 600 miljoen wil schrappen op de natuur in Nederland. 128.000 hectare grond wordt geschraapt, de jacht wordt geopend op een aantal diersoorten en een honderdtal planten en dieren raken hun beschermde status kwijt. Staatsbosbeheer moet voor € 100 miljoen grond verkopen als bijdrage aan de crisis. Bleker's sterkste argument is: we moeten bezuinigen. Dat is ook zo: wij moeten bezuinigen. De financiële sector heeft er een potje van gemaakt en die rommel moeten we nu weer opruimen met z'n allen. Waarom bezuinigt Bleker dan niet gewoon 20% op natuur, zoals op de andere beleidsterreinen? Waarom bezuinigt hij maar liefst 72%, zoals Ed Nijpels zondagochtend voorrekende bij Eva Jinek? Aardig verhaal trouwens, van de voormalig VVD-voorman. Hij maakte ook de opmerking dat de staatssecretaris creatief omspringt met de waarheid. Dat zou ik nooit durven zeggen natuurlijk, maar als Ed Nijpels dat zegt, wie ben ik

om het te ontkennen? Nijpels zei ook dat het een zwarte bladzijde zou zijn in de geschiedenis van de natuurbescherming als wij dit akkoord aannemen. Misschien kan de fractie van de VVD dat ter harte nemen. Ed Nijpels vindt het erg veel om 72% te bezuinigen. Waarom doen we het dan en waarom houdt de staatssecretaris geen rekening met de gevolgen die dit akkoord kan hebben voor de biodiversiteit? Ja, hij neemt er na lang aandringen de verantwoordelijkheid voor, maar hoeveel gaat deze grap kosten en wie betaalt dat dan precies?

Wij weten dat de Stichting Das & Boom haar eerste rechtszaak al gewonnen heeft, en zij heeft er meer aangekondigd. De rechter heeft gezegd dat de verbindingszones eens te meer belangrijk worden nu het oppervlak van de EHS zoveel minder wordt. Dat is nu juist waar deze plannen een streep door zetten. Dus reken maar uit: dat gaat geld kosten.

Ook het PBL betwijfelt sterk of de Europese doelen wel gehaald worden. GroenLinks Gelderland heeft aangekondigd – zij wel – dat zij vernietiging door de Kroon gaat eisen als het akkoord wordt aangenomen. De kans is groot dat we alles wat we nu uit onze handen laten vallen, over een paar jaar weer tegen extra kosten moeten repareren. Dus: hoezo bezuinigingen?

Hoe geloofwaardig zijn die bezuinigingen van een kabinet dat wel even € 230 miljoen uittrekt voor de invoering van een maximumsnelheid van 130 km/u? € 230 miljoen om 10 km/u harder te mogen rijden. Van Woerden tot Veenendaal, van oost naar west door onze hele provincie, levert het nog geen twee minuten tijdwinst op. Nee, dat is goed besteed geld. Wel levert het meer lawaai op, meer stank en meer uitlaatgassen. Misschien moeten we op auto's ook maar eenzelfde sticker plakken als op sigaretten: "Autorijden kan de gezondheid ernstige schade toebrengen."

Hoe geloofwaardig zijn die bezuinigingen van een kabinet dat blijft vasthouden aan de aanschaf van de 52 JSF-toestellen, die niet alleen steeds meer mankementen vertonen, maar ook steeds duurder worden? € 160 miljoen per stuk, volgens de laatste berichten; dus € 8,3 miljard in totaal. Zelfs de Verenigde Staten zijn al bezig met een exit-strategie. Als wij maar 3 JSF-toestellen schrappen, hoeven

we deze bezuinigingen niet door te voeren.

Hoe geloofwaardig zijn die bezuinigingen van een kabinet dat weigert de hypotheekrenteaftrek eens kritisch tegen het licht te houden? Jaarlijks trekken we met z'n allen zo'n € 11 miljard hypotheekrente af. Als we de huizen die meer dan € 1 miljoen koste nu eens van die regeling zouden uitsluiten, dan zou dat al een hoop schelen. Of: volg het SP-voorstel en leg de grens bij € 350.000.

Ook de rare keuze voor agrarisch natuurbeheer, wat drie tot zes keer zo duur is als beheer door een natuurorganisatie, wijst erop dat het helemaal niet gaat om bezuinigingen. Volgens Ed Nijpels – daar is hij weer – zou Henk Bleker deze kaalslag ook doorvoeren als hij niet hoefde te bezuinigen. "Ik ben geen natuurbarbaar", zei Henk Bleker. Wij kunnen er echter met de beste wil van de wereld niet omheen: dat is hij wel.

Kortom, wij hebben te maken met een overbodige bezuiniging die heel veel schade toebrengt. Wij worden daarmee verantwoordelijk voor een beleid dat de natuur kapot maakt. Die mooie natuur, die toeristen aantrekt en waar mensen voor in Leidsche Rijn zijn komen wonen, wordt overgelaten aan particuliere natuurbeheerders. Komt u maar eens in de Biltse Duinen kijken wat dat voor moois oplevert. De particuliere eigenaars zijn daar hun eigen natuur aan het vernielen geweest, om maar te voorkomen dat er anderen van zouden genieten. En de provincie kan niets doen, want het is privé-bezit.

Ja, ik weet het: er is het Akkoord van Utrecht. Dit college heeft zich bang laten maken door de dreigementen van staatssecretaris Bleker en heeft gekozen voor de vlucht vooruit. De natuurorganisaties hebben ook geslikt dat driekwart van de EHS-plannen op de tocht komt te staan. Met veel plussen en minnen zou het dan nog wel moeten lukken om dit gekortwiekte Akkoord van Utrecht erdoor te krijgen. Maar moeten we daarmee genoeg nemen? Is dat werkelijk wat we willen?

Dus mijn vraag is: "Wat gaan we doen?" Laten we ons intimideren om in te stemmen met een heel slecht akkoord? De dreiging is dat de staatssecretaris komt met een noodwet. Maar wees eens eerlijk, hoeveel slechter kan die zijn dan wat er nu al ligt? Wij moeten nog maar zien of er een noodwet komt als behalve Noord-Brabant ook andere pro-

vincies tegenstemmen. Noord-Holland vergadert ook vandaag en volgens RTV Noord-Holland gaan Provinciale Staten daar het akkoord wegstemmen. Groningen dreigt tegen te stemmen. In Flevoland is een dappere gedeputeerde opgestaan die dit soort prutswerk niet accepteert.

In een paar dagen heeft de PvdD al 16.500 bomen verzameld in het kader van hun actie Groeiend Verzet. De heer Versteeg zal het daar ongetwijfeld nog over hebben. De teller loopt nog steeds snel op.

De VOORZITTER: Wilt u afronden?

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter!

Ja, ik ben bezig met mijn afronding.

Het is een signaal aan ons. Het volk verzet zich massaal tegen dit akkoord. Gaat Henk Bleker nog harder bezuinigen als alles en iedereen zich tegen dit voorstel keert? Ik denk dat Ruth Peetoom van het CDA nog maar eens goed naar haar noodscenario mag kijken als Henk Bleker dit wurgakkoord nog strakker aantrekt.

Dus gaan we mee met dit beroerde akkoord of houden we onze rug recht en zeggen wij nee?

Tegen de partijen die niet in de regering zitten, wil ik graag voorrekenen dat VVD, CDA, PVV en SGP in deze Staten geen meerderheid hebben. Samen hebben zij 23 zetels. Het is uw stem die de doorslag geeft. De SP wil daarom graag een hoofdelijke stemming. Toon ruggengraat en stem tegen.

Mevrouw DIK (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Veel mensen zullen bij het horen van het woord Apple of Blackberry eerder denken aan de computer dan aan fruit. De trieste waarheid is dat wij waarschijnlijk wel zonder appels en bramen kunnen leven. In het ergste geval biedt de vitaminepil wel uitkomst. Een leven zonder smartphone is echter onbestaanbaar. Dit voorbeeld komt uit het onlangs verschenen boek Next Nature over de verandering in de relatie tussen mens en natuur. Hierin wordt voorspeld dat textuur, een versmelting van natuur en cultuur, de toekomst heeft. De ChristenUnie kan zich wel wat voorstellen bij zo'n toekomst, maar dan zo: de wandelaar die met behulp van GPS lange tochten maakt door uitgestrekte natuurgebieden en die via zijn smartphone geïnformeerd wordt over de grote soortenrijkdom.

Het moge duidelijk zijn. Natuurlijk loopt de ChristenUnie niet warm voor het onderhandelingsakkoord. Het is moeilijk nu de consequenties volledig te overzien. Veel is nog onduidelijk. Duidelijk is wel dat de provincies vanaf 2014 € 100 miljoen krijgen om het noodzakelijke beheer van de EHS uit te voeren, terwijl er tussen € 240 miljoen en € 400 miljoen nodig is. De provincies moeten deze € 100 miljoen prioriteren op het behalen van internationale verplichtingen, maar het is overduidelijk dat voor een adequaat beheer de provincies uit eigen middelen moeten bijdragen. Het is maar de vraag in hoeverre de provincies in dit tekort kunnen voorzien.

De ChristenUnie stelt vast dat de ambities in het Akkoord van Utrecht verder strekken dan het Onderhandelingsakkoord Natuur. Het is dan ook verheugend dat de gedeputeerde tijdens de commissievergadering aangaf, en ik citeer uit het verslag: "De conclusie van het college is dat men in Utrecht, ondanks een mager decentralisatieakkoord, de ambitie die men heeft, kan uitvoeren." Iets, waar wij het college graag aan houden.

Over het gedeelte verwerving en inrichting hebben wij een tabel ontvangen. In die tabel zitten nogal wat aannames vanuit het onderhandelingsakkoord en er is zeker ook nog een politieke discussie te voeren over de categorie-2 gronden uit het Akkoord van Utrecht. Grosso modo lijkt het er echter op dat hier niet het grootste knelpunt zit. Dat zit bij het beheer van de ingerichte gronden. Daarvoor zullen wij medio 2012 de Beheersvisie vaststellen. Is het mogelijk dat met het rijksgeld, aangevuld met provinciale middelen, de huidige natuurdoelen overeind blijven? De ChristenUnie is daar veel aan gelegen en roept het college op zich hiervoor te blijven inspanssen.

De ChristenUnie denkt dat het niet de goede weg is het onderhandelingsakkoord af te wijzen. Daarvoor hebben wij een aantal redenen:

1. Een afwijzing betekent decentralisatie door het Rijk via een noodwet. Dit kunststukje is nooit eerder vertoond en juridisch onzeker. Daarom vinden wij dit traject te risicovol. Het is geen toonbeeld van goede bestuurlijke verhoudingen en het is uiteindelijk niet in het belang van de EHS.
2. Het niet-ondertekenen van dit onderhande-

lingsakkoord betekent hoe dan ook een verdere stagnatie in de EHS, waarvan de uitvoering intussen al ruim een jaar stilligt. Ook dat is niet in het belang van de EHS.

3. De ChristenUnie verwacht weinig van nieuwe onderhandelingen, als het al zover komt en er geen noodwetprocedure volgt, zeker nu afgelopen week duidelijk werd dat het Rijk aanvullend € 5 tot € 10 miljard moet bezuinigen.
4. Een decentralisatie van de EHS betekent een versterking van de positie van provincies als gebiedsregisseur.

De ChristenUnie is ervan overtuigd dat decentrale uitvoering leidt tot meer draagvlak, creativiteit en versnelling in de uitvoering en hopelijk zelfs tot cofinanciering door nieuwe partners. Kijk naar het Oostvaarderswold, waaraan het Wereldnatuurfonds wil bijdragen. Dat alles is wel in het belang van de EHS.

De ChristenUnie wil niet zonder meer instemmen met het onderhandelingsakkoord. Wij hebben onze grote zorgen, zorgen die ook bij andere fracties leven, verwoord in een motie die ik mede namens de fracties van D66, GroenLinks, CDA, PvdA, 50Plus en SGP kan indienen:

Motie M4 (ChristenUnie, D66, CDA, GroenLinks, PvdA, 50Plus, SGP): herijking natuurbeheer

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 december 2011, ter bespreking van het Onderhandelingsakkoord decentralisatie natuur;

constaterende dat:

- *het kabinet in het regeerakkoord 2010-2014 heeft aangekondigd het natuurbeleid te decentraliseren naar provincies en tegelijkertijd forse bezuinigen en een herijking van het natuurbeleid, in het bijzonder de Ecologische Hoofdstructuur (EHS), door te voeren;*
- *Provinciale Staten van Utrecht in februari 2011 het Akkoord van Utrecht hebben vastgesteld als inzet voor de onderhandelingen met het Rijk over een herijking van de EHS;*
- *op 20 september 2011 een onderhandelingsakkoord decentralisatie natuur gesloten is tussen IPO en het Rijk, dat uiterlijk 24 december 2011 door alle Provinciale Staten en de Tweede Kamer goedgekeurd dient te worden;*

overwegende dat:

- *met het onderhandelingsakkoord de positie van provincies als gebiedsregisseur in het landelijk gebied wordt versterkt;*
- *vanaf 2014 € 100 miljoen aan het Provinciefonds wordt toegevoegd voor het beheer van de EHS, hetgeen echter onvoldoende is om het noodzakelijke beheer te kunnen uitvoeren;*
- *de ambities uit het Akkoord van Utrecht verder strekken dan wat met het onderhandelingsakkoord wordt beoogd;*
- *het Planbureau voor de Leefomgeving op verzoek van de staatssecretaris EL&I het onderhandelingsakkoord heeft getoetst en concludeert dat:*
 - *een versnelde verslechtering van natuurkwaliteit en leefomstandigheden voor planten en diersoorten reëel is, in plaats van het beoogde stoppen van de achteruitgang;*
 - *Nederland niet kan voldoen aan de internationale verplichtingen en doelstellingen die voortvloeien uit o.a. de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn;*
 - *decentralisatie door het Rijk via een noodmaatregel en/of aanpassing van de Wet ILG niet wenselijk is om bovengenoemde redenen, maar ook vanwege verdere stagnatie in de uitvoering;*

spreken uit:

zich grote zorgen te maken over het tekort aan rijksmiddelen om aan de gestelde verplichtingen en doelstellingen in het natuurbeleid te kunnen voldoen;

dragen het college van Gedeputeerde Staten op: om deze motie ter kennis te brengen van de Tweede Kamer en de staatssecretaris EL&I.

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie is voldoende ondertekend en maakt deel uit van de beraadslaging. De motie kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Kun je als politicus in je eigen zwaard vallen? Ja. Wij hebben stinkend ons best gedaan om agrarische gronden aan te kopen van de boeren, omdat zij geen natuurbeheer konden doen. Wat gaan wij nu doen? Wij gaan de boeren proberen binnen te halen om het natuurbeheer weer te

laten doen. Het is echter een feit dat heel veel van die boeren weg zijn, dus dat gaat niet meer lukken. Daarmee bedoel ik: kun je in je eigen zwaard vallen? Dat gebeurt en het is een van de redenen dat er nu feitelijk sprake is van een groot financieringstekort.

Er ligt een voorstel, waarbij je de afweging maakt of wij dit voorstel kunnen steunen, ja of nee? Er is al heel veel gezegd. Ik zal er daarom geen heel lang verhaal van maken. In feite ligt de keuze voor: alle mitsen en maren die aan het voorstel ten grondslag liggen of die daarvan onderdeel zijn, zijn niet weggenomen. De keuze is "stem voor", waarbij een stukje zekerheid geborgd wordt en er een stuk onzeker blijft, of "stem tegen", waarbij er nog veel meer onzekerheid is. Dat is onze afweging tussen die twee facetten. Als je in het huidige economische licht een keuze moet maken, waarbij die signalen, financieel economisch gezien, op landsniveau alleen maar beroerder worden, dan betekent het dat naar onze inschatting het risico bij het niet steunen van het akkoord alleen maar groter wordt. Daarom zullen wij voorstemmen.

Mevrouw HOEK (50Plus): Mijnheer de Voorzitter! Een algemene opmerking. De beheerskosten in totaal stijgen tot € 64 miljoen in 2021, terwijl de uitkering van het Rijk daalt met € 33 miljoen vanaf 2015. Zie de tabel.

50Plus acht het onverantwoord mee te werken aan de ongebreidelde ambitie om nog meer natuur te realiseren, terwijl de rijksmiddelen daarvoor vrijwel stopgezet worden. Die ambitie blijkt ook weer uit het statenvoorstel: "Wij zien in het akkoord goede mogelijkheden." Dit is een citaat uit het statenvoorstel: "Om een substantieel deel van het Akkoord van Utrecht te realiseren. Door in te stemmen met het akkoord kunnen op korte termijn de gebiedsprocessen weer op gang worden gebracht en kan onder eigen provinciale regie uitvoering aan het Akkoord van Utrecht worden gegeven.

De belangrijkste financiële consequenties zijn te verwachten bij het natuurbeheer. In 2012 en 2013 zal het natuurbeheer worden bekostigd uit de resterende middelen van de ILG-bestuursovereenkomst. Vanaf 2014 zal dit gebeuren door toevoeging van middelen aan het Provinciefonds. Vanaf 2014 zal voor het natuurbeheer een aanvullende provinciale bijdrage nodig zijn." De gelden voor onderhoud en beheer zijn nu al ontoereikend. Zo

is bijvoorbeeld de beheersvergoeding al niet meer geïndexeerd, wat al tot terechte protesten heeft geleid. Indien wij geen middelen beschikbaar stellen voor een goed beheer, komt er feitelijk van de beoogde ambities niets terecht. Het enige wat de gedeputeerde dan kan zeggen, is: "Dat hebben wij toch maar mooi gerealiseerd." De gedeputeerde vertrekt en de Staten blijven op termijn met een gigantisch financieel probleem achter.

50Plus heeft grote bezwaren tegen het willen realiseren van ambities, terwijl de gelden die nodig zijn om hetgeen verworven is en nog dreigt verworven te worden, ontbreken en onttrokken moeten worden aan de andere, in onze ogen noodzakelijke, hogere prioriteiten. Dus, eerst het onderhoud en beheer regelen binnen de daarvoor geraamde budgetten en daarna kijken wij verder.

Diverse insprekers hebben tijdens de commissiebehandeling al gewezen op bestaande knelpunten. Daarvoor hebben Gedeputeerde Staten geen oplossing aangedragen. De enige reactie was: wat betreft de zorgen bij de verschillende fracties over de bevrozing van de subsidies voor agrarisch natuurbeheer, gaf de gedeputeerde aan dit jammer te vinden, maar dat is het gevolg van de rijksbezuinigingen. 50Plus is over deze reactie ernstig teleurgesteld.

Wij kunnen niet verantwoordelijk gehouden worden voor het realiseren van nog meer EHS indien wij er geen geld voor krijgen. Wij kunnen wel verantwoordelijk worden gehouden voor de taakverwaarlozing op het gebied van onderhoud en beheer van die gebieden die verworven zijn. Dat betekent dat wij alleen nog EHS kunnen verwerven voor zover het internationale verplichtingen betreft, inclusief de verwervingsopgave PAS (Programmatiese Aanpak Stikstof) en geen hectare meer en voorzover het Rijk daarvoor middelen geeft.

Bovendien meent 50Plus dat er meer rekening gehouden moet worden met de behoefte op langere termijn. Over enige jaren moeten er mondiaal 9 miljard monden gevoed worden. Het is in onze ogen dan ook onverantwoord om landbouwgebieden op te offeren voor natuur. Nee, wij moeten juist alles op alles zetten om de landbouw meer kans te geven en daarvoor voldoende gronden en

boeren te behouden en deze de mogelijkheden geven om ook natuurbeheer uit te voeren. Als wij niet instemmen, kan aan de provincie ook geen verantwoordelijkheid worden toegerekend en blijft het eventuele risico van Europese boetes geheel bij het Rijk liggen. Door mee te gaan met ambities die toch slechts ten dele waargemaakt kunnen worden, dreigt bovendien dat wij ook nog een boeteonheil over ons afroepen. De geruststellende woorden van de gedeputeerde in de commissievergadering dat het allemaal wel los zal lopen vanwege de Europese financiële malaise, overtuigen ons geheel niet. En dan wil ik nog niet eens ingaan op de Europese afspraken die gemaakt zijn. Al met al meent 50Plus dat zij niet haar steun kan geven aan dit akkoord.

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! Ook ik bundel mijn spreektijd. De eerste vraag die de ontwikkeling in Noord-Brabant bij mij oproept, is of wij vandaag überhaupt het onderhandelingsakkoord wel zouden moeten bespreken. Er is namelijk altijd gezegd dat er pas een akkoord is als alle provincies ermee instemmen. Noord-Brabant heeft vorige week echter het akkoord verworpen, dus daarmee zou het akkoord van de baan moeten zijn. Uit de memo dat de gedeputeerde Krol ons vandaag heeft gegeven, blijkt echter wederom dat alles kennelijk niet in beton gegoten is. Wij zijn echter van mening dat wij Noord-Brabant niet alleen de kastanjes uit het vuur moeten laten halen. Noord-Brabant heeft op tijd ingezien dat er geen goed akkoord ligt. Ook een Utrechts geluid is dus gewenst.

Wij zijn bang dat er door het onderhandelingsakkoord een te eenzijdige natuur tot stand wordt gebracht, namelijk moeras. Juridisch moeras, wel te verstaan. Het akkoord beoogt open einden dicht te schroeien, maar er blijven zoveel open einden over, dat ze met een vlammenwerper nog niet zijn dicht te schroeien.

Bij de behandeling in de commissie RGW werden partijen die het akkoord niet zien zitten min of meer weggezet als zijnde het een verhaal dat geschikt is voor de Fabeltjeskrant. Dat is kortzichtig. Neem hierbij ook nog de nieuwe Natuurwet die in aantocht is in beschouwing, dan zijn de gevolgen van Blekers Natuurwet desastreuus voor plant en dier. Als dit kabinet zijn zin krijgt, gaat de

natuur in de opheffingsuitverkoop. Zo verliezen bijvoorbeeld 80 dieren en 100 plantensoorten hun beschermde status. Het is dus juist een fabeltje om te veronderstellen dat het goed is wat er nu allemaal gaande is ten aanzien van natuurbeleid. Maar ja, als je met 130 km/u langs een natuurgebied scheurt, valt het wellicht niet meer op.

Wat zijn nu eigenlijk de argumenten om voor dit akkoord te stemmen?

- Omdat dit het hoogst haalbare resultaat is? Onzin. Dat is nog geen reden om in te stemmen. Dit akkoord is geen compromis. Dit is een dictaat van Bleker die een krot voor een villa wil verkopen en daar ondertussen de stutbalken uit weghaalt, want de robuuste verbindingzones zijn de stutbalken van de EHS.
- Omdat Gedeputeerde Staten bang zijn voor een noodwet van Bleker? De staatssecretaris breekt onrechtmatig de ILG-bestuursovereenkomst open. De provincie maakt een goede kans bij de rechter en een eventuele noodwet moet eerst nog maar eens door de Eerste Kamer komen. Laten wij onszelf vooral geen Calimerocomplex aanpraten.
- Om de rijksbegroting gezond te maken? Bezuinigen: oké. Maar 70% is disproportioneel. Bovendien staat het akkoord vol met maatregelen die geen bezuiniging zijn. De einddatum voor het realiseren van de EHS is opgeschoven van 2018 naar 2021, maar als je echt wilt bezuinigen, stel dan geen einddatum: dan kun je echt kosten spreiden.
- De risico's op boetes? Echt bezuinigen wordt het niet.
- Exotenbeleid? Dit is geen bezuiniging voor het Rijk, want men heeft nooit aan exotenbestrijding gedaan. Voor de provincie betekent dit juist extra kosten.

Dan de argumenten om niet met het akkoord in te stemmen.

Het PBL oordeelt vernietigend over dit akkoord, zowel de kortetermijnverplichtingen, het verslechteringsverbod, als de lange-termijnverplichtingen, een gunstige staat van instandhouding voor te beschermen planten- en diersoorten en habitat-typen worden met dit akkoord niet gehaald. Het is zelfs een verslechtering ten opzichte van het bestaande beleid.

De biodiversiteit gaat achteruit en dat blijft zo. Denk hierbij ook aan de Staat van Utrecht, waarin biodiversiteit nu al een rode kaart krijgt. Daarmee komt Nederland de internationale verplichtingen voor biodiversiteit niet na, maar schuift het Rijk de naleving laconiek door naar de provincies. Dat is een onmogelijke taak met veel risico's voor de provincies.

Bleker is de provincies tegemoet gekomen door te stellen dat het Rijk verantwoordelijk blijft voor Europese verplichtingen, maar over de overige internationale verplichtingen wordt niet gerept. Het gaat bij internationale verplichtingen ten aanzien van biodiversiteit niet alleen om Natura2000 of de Kaderrichtlijn Water, het gaat ook om verdragen als het Verdrag van Bonn, het Verdrag van Rio en de Convention on Biological Diversity van de Verenigde Naties, die tot doel heeft: behoud van biodiversiteit.

Vanwege het Verdrag van Bern moeten wij straks alle in 1982 in het wild voorkomende dier- en plantensoorten beschermen. Juist ook voor deze internationale verplichtingen en afspraken heeft het ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit in 1990 het robuuste natuurbeleid ontwikkeld; niet alleen voor Natura2000. Het risico van hoge boetes ligt op de loer.

Een derde deal is de verplichting in dit akkoord om exotensoorten, die Bleker nog moet benoemen, tot een nulstand uit te roeien. Weet u nog wat de muskusrattenbestrijding kostte? Landelijk € 35 miljoen per jaar. Deze taak is niet te overzien, onmogelijk en diep immoreel. Hiermee instemmen, is instemmen met miljoenenkostend bloedig beleid, namelijk het uitroeien van dieren.

Er is een alternatief voor het niet instemmen met dit akkoord. Het ILG-akkoord geldt namelijk nog. Laten wij het Rijk aan zijn afspraken houden, zoals De Jager met de Grieken probeert. Hoe denken Gedeputeerde Staten dat het erger kan worden en dat het dan nog de Eerste Kamer kan passeren? Van alle kanten wordt opgeroepen niet in te stemmen met dit akkoord. Zo riep de paus op tot een verstandige omgang met de natuur. Hij verwees naar de Heilige Franciscus, die zei dat de goedheid en schoonheid van de Schepper wordt weerspiegeld in de natuur. Ik ben benieuwd hoe het CDA straks op deze wijze oproep uit haar achterban zal reageren.

Ik kom tot mijn afronding. Politiek is niet voor bange mensen. Wij mogen ons niet laten intimideren door een bluffende staatssecretaris. De basis van Nederland was de Verenigde Provinciën, die opstonden tegen de Spaanse overheersing. De volksvertegenwoordiging van Noord-Brabant heeft de weg gewezen. Het is natuurlijk makkelijk om deze provincie de kastanjes uit het vuur te laten halen, maar wij mogen niet laf zijn. Laat er nog iets over zijn van de moed van de Verenigde Provinciën en bestrijdt de Blekerarmada tegen de natuur.

De heer De Kruijf is recentelijk de trotse grootvader geworden van Niels, een wolk van een kleinzoon. Voor hem en voor al die andere klein- en achterkleinkinderen willen wij een leefbare natuur achterlaten. De PvdD zal tegenstemmen, want de kleur groen van onze Utrechtse natuur zal met dit akkoord 'bleker en bleker' worden.

Dan is er de oproep om naar de website van de PvdD te gaan, waar men voor slechts € 5 een boom kan bestellen als groeiend verzet tegen de nieuwe Natuurwet. Laat ik eventuele opmerkingen voor zijn: ik ben een boomknuffelaar. En daar ben ik trots op.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering.

Schorsing van 16.33 uur tot 16.47 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

De heer KROL (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Voor ons ligt een belangrijk document over het Utrechts en Nederlands natuurbeleid. Er is lang over gepraat. Er is veel politieke aandacht voor, vandaag in Provinciale Staten en ook ver daarbuiten. Dat is terecht, want het gaat over een vrij ingrijpende verandering van ons stelsel voor beheer, inrichting en verwerving van de natuur in Nederland en het gaat er vandaag ook over hoe wij daarmee in het Utrechtse omgaan. Het is volstrekt helder: iedereen die zegt dat deze decentralisatie plaatsvindt in een tijd van weinig publiek geld en alle consequenties die daarbij horen, heeft gelijk. Het is volstrekt helder dat deze decentralisatie, met de middelen die daarbij horen, het uiterste vragen van provincies, maar ook van anderen: terreinbeherende organisaties, agrarische natuurverenigingen en daarmee feitelijk van ons

allemaal. Misschien is dat ook wel de grootste afweging en het grootste twijfelpunt geweest voor al diegenen die namens de provincie de onderhandelingen hebben gedaan.

Is er een route, een richting te bedenken die leidt tot een verbetering van datgene wat er op kabinetsniveau bedacht is? Mijn conclusie is, na meer dan een jaar discussie en na meer dan een jaar stilstand in het landelijk gebied dat dit niet het geval is. Het is een illusie te denken dat in deze tijden, waarin landen – en dan hebben wij het niet meer over banken – met financiële problemen geconfronteerd worden, waarin er week na week onderhandeld moet worden over noodfondsen met duizelingwekkende hoeveelheden geld, scenario's zijn te bedenken waarbij er op rijksniveau meer middelen aan deze decentralisatie gekoppeld zouden worden. Het is simpelweg ondenkbaar in de huidige situatie. Laten wij eerlijk zijn: de situatie is de afgelopen weken en maanden eerder slechter dan beter geworden.

Dan komt natuurlijk naar voren, zoals een aantal fracties al heeft verwoord, dat het daarmee een mager akkoord blijft en daarom kun je het beter niet doen. Er zitten ook elementen in die voor de provinciale overheden positief in.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb daarover een vraag. De gedeputeerde zegt dat het ondenkbaar is, maar het gaat toch om het stellen van prioriteiten. Dit kabinet stelt grote prioriteiten bij 130 km/u en trekt er heel veel geld voor uit in deze tijd. Dan vind ik het niet ondenkbaar dat wij weer gewoon naar 120 km/u gaan en dat dat geld naar natuur gaat.

De heer KROL (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik denk niet dat de vergelijking in financiële zin helemaal klopt. De meerderheid van de Tweede Kamer heeft afgelopen week aangegeven dat dit akkoord de steun krijgt. Dat betekent dat dit akkoord op Haags niveau een gegeven is. Daarover kunnen wij lang en kort praten, maar de Haagse discussie heeft geleid tot een meerderheid van de Tweede Kamer. Dat betekent dat de vraag voorligt, als dit het kader is waarbinnen Den Haag een besluit genomen heeft, hoe wij daarmee omgaan. Daarom komt mijn antwoord erachteraan. Wij kunnen ermee omgaan door twee dingen:

- Wij krijgen die verantwoordelijkheid op een

plek waar die thuishoort, namelijk bij die decentrale overheid.

- Daarbij krijgen wij de verantwoordelijkheid om te investeren en om de mate van investeren en de mate van beheer met de Staten en de maatschappelijke partners af te stemmen, om te kiezen in hoeverre wij de EHS in Utrecht nog afmaken en op welke plekken, het Akkoord van Utrecht, om met de Staten te discussiëren en, als het beheer in het Haagse onvoldoende is, na te denken over wat wij qua ambitie als aanvullende maatregelen kunnen nemen.

Dat betekent dat je kunt zeggen dat het financieel een moeilijk akkoord is, maar dat er ruimte komt om daarin eigen, goede en verstandige keuzes te maken. Ik zeg dan dat het akkoord in dat kader een goed akkoord is. Het is heel makkelijk in deze tijd, waarin het over PGB's en over Wsw-voorzieningen gaat, te zeggen: "Als wij maar heel hard blijven roepen, dan komt er vast nog wel een euro." Dat is echt niet het geval. Als wij heel hard blijven roepen en als wij heel lang blijven discussiëren, dan komen er minder euro's. Dat is de feitelijke situatie in een land dat alles op alles moet zetten om niet alleen € 18 miljard te vinden, maar om er de komende tijd nog vele miljarden bij te vinden. Daarbij kan geen enkel huisje buiten de discussie blijven. In dat perspectief is de decentralisatie die voorligt voor ons de kans en de mogelijkheid om met elkaar in Utrecht met onze maatschappelijke partners die dingen te doen die goed zijn voor de natuur, voor de landbouw, voor de leefbaarheid in het landelijk gebied in Utrecht. Dat vraagt het uiterste van ons in deze tijd. Dat vraagt ook het uiterste van het college in ook voor Utrecht moeilijke financiële situaties. Dit college kiest er echter expliciet voor om te zeggen dat het goed is dat wij de verantwoordelijkheid krijgen. Het is niet voldoende om alles te doen wat wij in Utrecht met onze partners hebben afgesproken, maar wij gaan alles op alles zetten om in elk geval op de kerntaken een stevige investering te kunnen blijven doen. Daar zitten ook pijnlijke dingen bij: bezuinigingen, ombuigingen, reductie personeel; het is allemaal aan de orde. Dat maakt dat de verantwoordelijkheid met onze eigen inzet een verantwoorde keuze is.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! De gedeputeerde doet nu net alsof het voorliggen-

de akkoord een soort van natuurverschijnsel is: wij kunnen er niks aan veranderen, het is nu eenmaal zo, het komt over ons heen. Dat is onzin. Het is een keuze om het op deze manier te doen. Ik heb zojuist een aantal voorbeelden gegeven waaraan dit kabinet wel geld wenst te besteden. Daartegen komt steeds meer verzet. Ik bedoel maar dat terwijl wij spreken, er alweer een paar honderd bomen bijgekocht zijn. Dit is een keuze. Ik dring er bij mijn buurman hier en bij D66 nog eens op aan om na te denken. Wij kunnen met meerdere provincies zeggen: "Dit doen wij niet." Wij vertegenwoordigen het volk. Wij kunnen met z'n allen zeggen: "Wij gaan andere keuzes maken."

De heer KROL (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Wij vertegenwoordigen het volk. De Tweede Kamer vertegenwoordigt ook het volk.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Wij vertegenwoordigen het volk. De gedeputeerden niet zozeer.

De heer KROL (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De Staten van Utrecht vertegenwoordigen de inwoners van Utrecht en de Tweede Kamer is het democratisch gekozen orgaan van de Staat der Nederlanden. Als de Tweede Kamer zegt: "Dit is wat het is", dan hebben wij daarmee rekening te houden. Dat is geen natuurverschijnsel. Er is een jaar lang bikkelhard onderhandeld om er nog zoveel mogelijk uit te halen voor de provincies. € 100 miljoen in deze tijd. Tienduizenden hectares grond, vertegenwoordigende een waarde van honderden miljoenen: in een tijd, waarin er miljarden moeten worden bezuinigd. Dus dit kabinet, dus ook met de politieke samenstelling die het heeft en met de gedoogstructuur die bestaat, is bereid om honderden miljoenen in geld en grond mee te geven aan de provincies. Als mevrouw Mineur zegt dat zij dat te weinig vindt, dan is dat haar eigen politieke inschatting. Dat mag. Ik zeg, voor alle ambities die wij in Utrecht hebben, dat het misschien ook wel te weinig is. Daarom doen wij er een heel stevige inzet bij. De democratie in Nederland, de meerderheid van het parlement in Nederland, heeft gezegd dat dit het maximale is. Dat is geen natuurverschijnsel, zeg ik tegen mevrouw Mineur, maar dat heet democratie.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben hier te maken met een akkoord, waarin twee partijen zitten. De ene partij wordt vertegenwoordigd door het IPO en de andere partij wordt vertegenwoordigd door de regering. Zowel de Tweede Kamer als de provincies zijn democratische organen. Wij hebben te maken met een akkoord dat op een gegeven moment gesloten is met de bedoeling om juist dit soort situaties te voorkomen. De gedeputeerde kan zeggen dat alleen de Tweede Kamer 'democratie' is. Nee, dat is niet het geval. Wij hebben ook hier in Provinciale Staten te maken met een volksvertegenwoordiging. Wij hebben hier onze eigen rol en wij hebben onze eigen inwoners te vertegenwoordigen. Ik stel voor dat de partijen hier in Provinciale Staten nog eens in hun eigen verkiezingsprogramma's kijken en dan moeten zij nog eens nadenken over de vraag waarom zij gekozen zijn.

De heer KROL (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Mevrouw Mineur spreekt iets tegen wat ik niet gezegd heb. Ik heb gezegd: de Kamer heeft zijn eigen democratische afweging gemaakt en daarin in meerderheid een keuze gemaakt. Zo zullen Provinciale Staten, met het belang van de inwoners van Utrecht voor ogen, vandaag ook hun eigen democratische afweging maken. Dat is wat er vandaag aan de orde komt. Mevrouw Mineur sprak over de rijksinzet. De rijksinzet is democratisch gelegitimeerd. Of de provinciale inzet gelegitimeerd wordt, daarover gaan Provinciale Staten vandaag zelf.

De heer BEKKERS (GL): Mijnheer de Voorzitter! Mijn vraag haakt aan bij de bespiegeling van de gedeputeerde over de financiële situatie. Kan de gedeputeerde aangeven, als dit akkoord wordt aanvaard, of het beleidsterrein natuur verder niet door de regering voor bezuiniging in aanmerking zal worden gebracht?

De heer KROL (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat is natuurlijk een vraag die ik rechtstreeks aan de staatssecretaris gesteld heb. Hij wil zich in publieke zin natuurlijk niet al te zeer over die verdergaande rijksbezuinigingen uitspreken. Dat is op dit moment hoogstgevoelig. Hij heeft echter letterlijk de woorden gebruikt, die ik ook in het memo heb gezet: "Als wij een akkoord sluiten

met het kabinet en wij zeggen daar ja tegen, dan is dat het akkoord waar Utrecht en de staatssecretaris en het kabinet aan zijn gehouden."

De heer BEKKERS (GL): Mijnheer de Voorzitter! Dus verder geen bezuinigingen?

De heer KROL (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik kan niet inschatten of er op andere terreinen, die niet onze verantwoordelijkheid dragen, nog verdergaande bezuinigingen gaan plaatsvinden. Dat is niet expliciet uitgewisseld. Maar dit is het akkoord met de middelen daarbij. Die middelen en dat akkoord zijn buiten de discussie, want daarover bestaat overeenstemming.

Terug naar mijn verhaal. Nogmaals, het kabinetsbeleid is geen natuurfenomeen, maar is democratisch gelegitimeerd. De Staten beoordelen of dat aan onze kant voldoende is. Ik herhaal het nog maar even. Over de keuzes die daarbij in Utrecht gemaakt zijn, keuzes die door de meerderheid van deze Staten gemaakt zijn, met name rondom het Akkoord van Utrecht, hoeven wij ons in Nederland niet te schamen. Wij hebben al ver voor de statenverkiezingen met onze maatschappelijke partners gesproken en gezegd: "Jongens, er is minder geld." Hoeveel minder geld dat was, was op dat moment nog niet duidelijk. Het was wel volstrekt helder dat elk nieuw kabinet, van elke politieke kleur, te maken zou krijgen met stevige bezuinigingen, ook op het natuurdossier. Wij hebben gezegd: "Als die bezuinigingen eraan komen, wat is dan de inzet van Utrecht? Waar gaat Utrecht voor? Waar liggen onze meest gevoelige gebieden? Waar zitten de internationale afspraken? Hoe denken onze partners erover?" Dat heeft uiteindelijk geleid tot het Akkoord van Utrecht: uniek in Nederland. Deze Staten hebben in meerderheid gezegd: "Een goed akkoord, ga daarmee aan de slag, zorg dat het uitgevoerd wordt." Mijn inschatting en mijn instelling, zoals ik in de commissievergadering heb gezegd, is dat wij met de verantwoordelijkheid die nu op ons provinciale bord is gekomen en de aanvullende afspraken die wij niet alleen politiek maar ook maatschappelijk gemaakt hebben – dat is voor mij zeer relevant – in staat zijn het natuurbeleid in Utrecht nog een stevige stap verder te brengen. Laten wij het niet alleen maar donker zien – ook al is het inmiddels buiten donker -, want er is 30.000 hectare EHS in Utrecht. Daar zorgen wij gewoon

goed voor door het planologisch stevig te beschermen en netjes te beheren en zelfs op een aantal plekken nog steviger met elkaar te verbinden. Dat is gewoon afgesproken. Dat geldt. Wij gaan met het Akkoord van Utrecht daar nog gewoon 1500 hectare extra tegenaan zetten. Wij gaan de groene contour nog eens even stevig planologisch beschermen en op een aantal plekken kan daar op vrijwillige basis nog natuurontwikkeling plaatsvinden. Met het Akkoord van Utrecht, met dit decentralisatieakkoord erbij en de provinciale middelen die de Staten bij het volgende agendapunt aan de orde stellen en hopelijk ook accorderen, zijn wij in staat in Utrecht met elkaar op een zeer fatsoenlijke wijze het natuurbeleid door te zetten, in een provincie – het ging vandaag nog even over cultuur – waar ook de natuurcomponent evident een belangrijk onderdeel van ons goede vestigingsklimaat is. Het maakt Utrecht tot wat Utrecht is. Het maakt Utrecht tot een plek om goed te wonen, te leven en te werken. Het is daarmee de moeite waard daarin met z'n allen stevig te investeren. In alle eerlijkheid is dat de generieke opvatting van de Staten van Utrecht. Het is de moeite waard dat wij met z'n allen in die natuur in Utrecht – dat vestigingsklimaat – nog eens even stevig investeren met elkaar.

Het is, denk ik ook, de generieke opvatting van de Staten van Utrecht, dat het decentralisatieakkoord het niet gemakkelijk maakt en dat het in de huidige tijd en de financiën die daarbij zitten niet gemakkelijk is. Natuurlijk maken de Staten dan vervolgens hun eigen afweging. Er is echter een tweeslag: het geeft verantwoordelijkheid, dat is mooi, maar er zitten een beetje weinig middelen bij, dat is moeilijk. Er is ook een derde punt: wij nemen met zelfbewustzijn onze eigen provinciale verantwoordelijkheid om in Utrecht vervolgens een zeer verdedigbaar, met ambities, natuurbeleid neer te zetten. Ik mag aannemen dat dat in de breedte gedeeld wordt in dit gezelschap. Nogmaals, ik ontzeg de Staten hun eigen politieke keuzes in dat opzicht niet, maar er ligt een zeer verdedigbaar pakket, ook in deze zware tijden.

Belangrijk is het punt van het beheer. Er gingen al wat getallen over tafel. Die getallen waren iets te wild. Om het maar even te corrigeren: er gaat € 100 miljoen, geïndexeerd, mee met dit akkoord. Tegen de tijd dat wij verantwoordelijk worden voor

het beheer, in 2014, zal het iets meer zijn dan € 100 miljoen.

Er is hier veel gedimd over de vraag hoeveel er voor beheer nodig is. Globaal gesproken heb je in Nederland voor een sober beheer ongeveer € 170 miljoen nodig. Je kunt dus zeggen dat die overige € 70 miljoen op de een of andere manier bij elkaar gevonden moet worden. Daarbij zijn twee elementen van belang. Dat betekent dat de provincie Utrecht – de heer Weierink heeft op dat punt gelijk – heel kritisch moet nadenken over wat zij de komende jaren aan beheer willen uitgeven en wat voor creatieve en misschien aanvullende ideeën daarbij helpen om dat sober te doen. De andere kant is ook waar: het is zo dat wij bij de voorjaarsnota moeten discussiëren over aanvullende provinciale middelen, misschien bovenop of naast de middelen en de inzet die andere partijen leveren, om dat beheer in Utrecht op een goede wijze te kunnen regelen.

Ik heb daarover in de commissievergadering de volgende dingen gezegd. De financiële discussie daarover zullen wij bij de voorjaarsnota voeren. De inhoudelijke discussie moet eigenlijk apart plaatsvinden, niet alleen in een financieel kader, maar in een zogenaamde beheervisie. Om maar op een van de vragen van de heer Bekkers vooruit te lopen: het uitgangspunt daarbij is uiteraard gelijkwaardigheid in beheer. Het is evident dat wij zullen moeten besparen, maar de uitgangspunten van ecologie, toegankelijkheid en bescherming van soorten is wat ons betreft het uitgangspunt voor het beheer van de natuur in het Utrechtse. Dat vooral vanuit het perspectief – de heer De Kruif zei dat ook – dat het niet zo kan zijn dat je 30.000 hectare natuur in het Utrechtse hebt en dat je dan niet zorgt dat daarvoor op een fatsoenlijke wijze gezorgd wordt. Om het woord 'villa' nog maar even te gebruiken: dat is je huis niet verven en dan krijg je er in de loop van de jaren altijd spijt van als je niet goed zorgt voor beheer en onderhoud.

Ik ga over naar de beantwoording van de vragen die door de fracties gesteld zijn. Dat is nodig om een goede besluitvorming te laten plaatsvinden. De heer Weierink stelde een vraag over de uitwerking van beheer. Voor de zomer van 2012 moeten wij een beheervisie hebben. Daarover zullen wij dan met de Staten discussiëren. Bij de voorjaars-

nota zullen wij al spreken over de financiële kant ervan.

De DLG naar de provincie: wat gaat dat betekenen? De DLG en het daarbij behorende geld zit inderdaad in het decentralisatieakkoord: € 40 miljoen en de daarbij behorende fte's. Wij zijn als Utrecht niet van zins het daarbij behorende personeel in het Utrechtse onder te brengen. Het zou natuurlijk prachtig zijn voor enige leegstaande verdiepingen, zeg ik maar even tegen de fractie van de PVV. Dat zijn wij echter niet van plan. Ik hoop niet dat ik de PVV daarmee teleurstel. Wij zijn wel van plan een constructie te kiezen, waarbij zij niet rechtstreeks bij ons gestationeerd worden, zodat wij de mogelijkheid hebben heel goed na te denken of daar mensen bij zitten die hier goed gebruikt kunnen worden of dat het mensen zijn die niet zo goed door ons gebruikt kunnen worden en beter elders hun heil zouden kunnen zoeken. Zij worden dus niet – ik geloof dat het ongeveer 35 mensen zijn – hier voor de deur verwacht.

Mevrouw Blom had een mooie vergelijking in de donkere dagen voor Kerst. Het is een beetje zo dat je zegt dat je wel pleegouder wilt zijn, maar dat je niet weet hoeveel kinderen je krijgt. Dat zei zij over dit akkoord. Dat klopt. In dat opzicht ben ik wel aangesproken door die formulering. Eigenlijk zou je moeten zeggen: "Ja, de provincie Utrecht wil graag met alle ambitie die daarbij hoort, de regisseur en de hoeder van ons landelijk gebied zijn en ja, wij weten niet exact wat voor een zware klus dat de komende jaren voor ons zal zijn." Ja, als er in deze donkere dagen voor Kerst een kindje extra buiten in de regen staat, dan is er altijd plaats in de herberg. (Hilariteit)

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De paus werd al een keer aangehaald. Zoals de gedeputeerde weet, ben ik van katholieken huize. Ik ben wel eens Maria geweest in een kerststal. Dus, dit spreekt mij wel aan.

De gedeputeerde voelt zich in elk geval aangesproken. Waarmee ik begon, en dat geldt wel voor meer partijen hier, is dat wij met elkaar dezelfde zorgen delen en dat wij met elkaar als provincie delen dat wij het beheer en de zorg voor de natuur willen overnemen. Ik denk alleen dat wij een andere visie hebben over de weg er naartoe en hoe je die kunt bereiken aan de hand van dit akkoord. De

gedeputeerde kent de heer Bleker misschien beter dan ik. Onze inschatting is, omdat het wel degelijk in zijn belang is, dat er nog mogelijkheden zijn. Mijn vraag aan de gedeputeerde is echter: "Klopt het dat wij eigenlijk dezelfde zorgen delen en de komende jaren dezelfde inzet willen gaan doen voor de natuur in de provincie?"

De heer KROL (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ja, dat heb ik eigenlijk gezegd. Ik deel de zorgen van mevrouw Blom. Er komt een zware taak op ons af. Het is moeilijk. Het is slecht weer, in publieke zin en in financiële zin. Ik maak de inschatting dat dit toch een goed akkoord is met alles wat wij er in Utrecht bij doen. Mevrouw Blom heeft in haar eerste termijn aangegeven dat zij bij die afslag kiest voor de andere kant. Dat is haar goed recht.

Er wordt veel over de staatssecretaris gesproken. Zeker in de laatste fase van de onderhandelingen, die ik mede mocht doen, is er een zeer uitgebreide kabinetsdeelname geweest. Niet alleen minister Donner was aanwezig – hij deed eigenlijk de onderhandelingen –, maar ook een belangrijke adviseur van de minister-president. Daarmee is het volstrekt duidelijk dat dit niet het verhaal van Bleker alleen is. Natuurlijk is hij de representant van dit kabinet op dit dossier, maar dit is een expliciete keuze van dit kabinet en dit is een expliciete keuze van de meerderheid van de Kamer die dit kabinet steunt. In die onderhandelingen hebben wij natuurlijk ons uiterste best gedaan om er zoveel mogelijk uit te slepen. Ik spreek nu iets uit wat heel gevaarlijk is, want de stemmingen moeten nog plaatsvinden: ik verwacht dat de motie van de SGP en een motie van het CDA, motie Koopmans, kans hebben een meerderheid in de Kamer te halen. Zij zullen nog een kleine verbetering opleveren. En dat is wat het is.

Dat brengt mij tot het volgende. Dit is de opdracht waarvoor wij staan, het is democratisch besloten, en nemen wij die opdracht aan? Ik verwijs naar het autowasvoorbeeld van de heer Boerkamp. Ja, wij nemen die opdracht aan. Wij gaan er hard mee aan de slag. Met alles wat wij er zelf aan kunnen doen – maatschappelijke partners, creativiteit, eigen middelen – hebben wij in Utrecht een taakveld waarvoor wij toegerust zijn, waarvoor wij ambitie hebben en waar wij met elkaar mogen constateren dat wij in Utrecht in slecht weer – en

het is in heel Europa in financiële zin slecht weer – toch in staat zijn met behoorlijke ambities aan dat natuurbeleid te werken. Daar hoeven wij ons in Utrecht absoluut niet voor te schamen.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De vraag is beantwoord. Ik verwees zojuist naar die prioriteiten en toen verwees de gedeputeerde weer naar de landsafwegingen. Ook in Utrecht kunnen wij wat dat betreft echter het enige stellen aan prioriteiten. Als wij liever niet hebben dat de 130 km/u er komt op onze rijkswegen, omdat het een hoop hinder geeft in Utrecht, dan kunnen wij daaraan wel degelijk iets doen. Vandaar steunen wij de motie van de fractie van de SP.

De heer KROL (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Over de 130 km/u heeft collega Van Lunteren al zijn uitspraken gedaan. Als het over het natuurbeleid gaat, dan hebben wij daarin eigen keuzes gemaakt. De Staten hebben in grote meerderheid gezegd: "OK, het moet minder, maar dit gaan wij in elk geval nog doen." De Staten hebben vandaag bij de AVP de keuze € 150 miljoen te investeren in het landelijk gebied. Dat kunnen zij beslissen en zij hebben de keuze om straks bij de beheervisie met mij een stevige politieke discussie te voeren en te zeggen: "Hier geven wij prioriteit aan wat wij al hebben of aan het agrarisch natuurbeheer, binnen de EHS, of aan iets anders." Die keuzes maken de Staten straks zelf. Dan hoeven wij niet te bellen met de staatssecretaris, dan hoeven wij niet te bellen met het kabinet of met de Tweede Kamer. Ik hoop dan dat wij in de eerste helft van volgend jaar in de nieuwe arena, in het nieuwe Provinciehuis – sorry, mijnheer Dercksen, nog een keer – daarover besluiten kunnen nemen, omdat wij daarover gaan: wij bepalen de ambitie in het Utrechtse en dat maakt dat wij daarin in elk geval de goede keuzes kunnen maken.

De fractie van de PvdA heeft een opmerking gemaakt over de RodS. Over de RodS hebben wij aparte afspraken gemaakt. De RodS als rijkstaak vervalt, maar wij hebben een stuurgroep RodS, waarin wij de laatste middelen die er in de regio zijn – BRU, stad en provincie – voor RodS nog inzetten. Overigens zal dat natuurlijk niet zo verschrikkelijk veel zijn en zullen wij in andere zin – collega De Vries zal dat vooral moeten

doen – creatieve oplossingen moeten bedenken om toch aan de RodS, wat wij allemaal belangrijk vinden, ook ik, tegemoet te komen.

De fractie van het CDA sprak over beheer: let op het beheer en doe dat vooral aan wat je hebt.

Daarop heb ik, denk ik, al antwoord gegeven.

Over het Akkoord van Utrecht heeft de heer De Kruijff goede woorden gesproken, die hetzelfde klinken als de woorden die ik gesproken heb.

Ik heb genoten van de vergelijking van de fractie van D66. Is het niet een beetje zo: je moet de auto wassen en achteraf moet je maar afwachten hoeveel geld je krijgt? Ik heb wel geconstateerd dat voor D66 de euro in elk geval alweer is ingeruild. Dat vond ik een beetje een somber perspectief, maar dat kwam misschien omdat het een voorbeeld vanuit een heel ver verleden was, toen de heer Boerkamp nog in guldens betaald werd. Ik ervaar het in elk geval niet zo. Het is echt een onderhandelingsakkoord geweest en niet een opdracht. Als wij echt hadden willen wachten op een noodwetprocedure van de Tweede Kamer, dan hadden wij rustig een jaar kunnen wachten. Wij hadden twee dingen moeten bereiken en het is wel goed om dat te constateren. Die noodwetprocedure, gegeven de verslechterende financiële omstandigheden, was er gekomen, zo is mijn inschatting. Dan hadden wij de ontvlechting van de ILG moeten doen. Ik geef het u te doen. Dat ILG-dossier, met de gigantische hoeveelheid bureaucratie die daarachter zat met papier en formulieren om iedere stap te zetten en iedere meter te maken, hadden wij dan per provincie met het Rijk helemaal uit elkaar moeten rafelen. Ik voorspel de Staten: nog een jaar werk met heel veel kosten en met heel veel chagrijn en met misschien wel heel grote juridische procedures. Ik heb dat niet als dreigmiddel ervaren. Het is, ook voor het college, een koele afweging geweest: willen wij na een jaar stilstand in het landelijk gebied nu als regisseur met middelen en ambitie weer aan het werk of gaan wij twee jaar ontvlechten, twee jaar juridische procedures voeren die heel veel geld en menskracht kosten? Bij dit laatste moeten wij in het landelijk gebied, bij de agrariërs op het erf, waar wij in onderhandeling waren om zaken te verwerven, dan zeggen: "Sorry jongens, wij gaan nog twee jaar met elkaar aan de gang." Dat is een bewuste

keuze geweest van deze jongeman die, toen zijn vader vroeg of hij de auto wilde wassen, wel even heeft onderhandeld en gezegd: "Pa, ik wil liever toch € 2 hebben." Toen mijn vader zei, dat ik dan toch die € 2 zou krijgen, heb ik met liefde de auto gewassen. En, ik moet zeggen: de auto glimt.

De fractie van D66 heeft gevraagd wat er gebeurt met de groene contour. Het Akkoord van Utrecht is volstrekt helder over de groene contour. De groene contour is geen EHS, kent geen planologische bescherming en er zijn geen aanvullende planologische belemmeringen voor de agrarische sector. De groene contour kent wel een aantal planologische beschermingen, in die zin dat je daar geen ongewenste ontwikkelingen laat plaatsvinden – snelwegen, bedrijventerreinen et cetera – en op vrijwillige basis, dus zonder rijksmiddelen of provinciale middelen, kan iemand daar natuur creëren, inrichten of omvormen. Als dat gebeurt, dan worden die percelen, zoals in het Akkoord van Utrecht staat, toegevoegd aan de EHS. Dat staat er als afspraak met de Staten, want de Staten hebben het Akkoord van Utrecht geaccordeerd.

De fractie van de PVV wil graag de helpende hand reiken. Ik dacht eigenlijk, toen dit werd gezegd: wat betekent dit nu precies, want ik weet niet of ik die helpende hand nodig heb. Volgens mij ligt hier namelijk een goed verhaal met een stevige investering en met een stevige ambitie voor de natuur. Dat de PVV daar ook voor is, vind ik de openbaring van de dag en daar ben ik uiteraard dankbaar voor en ik hoop dat straks bij het voorstel over het AVP gelijkelijk te mogen ontvangen. Nogmaals, het hoort bij elkaar: er ligt een decentralisatieafspraken en er ligt Utrechtse ambitie. Wat mij betreft hoort dat bij elkaar.

De fractie van GroenLinks had het over people, planet, profit en vroeg hoe wij de bestuurlijke verhoudingen kwalificeren. Het was niet gemakkelijk. Dat heb ik al gezegd. Ik heb het echter niet als een dictaat beschouwd, maar als een echte onderhandeling en in die zin mag die onderhandeling best hard zijn, ook inhoudelijk.

Wat verwacht ik van de verbeteringen vanuit de Tweede Kamer? Ik verwacht twee moties en ik verwacht dat beide worden aangenomen. De motie Koopmans levert 3000 hectare extra grond op.

Als je dat waardeert, sober waardeert, op ongeveer € 50.000 per hectare, dan moet je ervan uitgaan dat het zo'n € 150 miljoen verbetering oplevert voor de twaalf provincies. Daarom heb ik in de memo gezegd dat als er verslechtingen plaatsvinden in het akkoord, wij dan geen akkoord hebben. Als de Kamer besluit extra geld in de pot te stoppen, dan wil ik dat besluit uiteraard wel delen met de Staten. Ik verwacht echter dat de Staten daar niet tegen zullen zijn. Dus die twee moties verwacht ik: één motie gaat over verdrogingsbestrijding en één motie gaat over grond.

Over wat is gezegd over de bescherming van de soorten, heb ik even zitten nadenken. Faunabeheer valt buiten dit akkoord. Het Rijk bepaalt welke soorten er beschermd worden en welke soorten vrijgesteld zijn. De duurzame bescherming van diersoorten gaat vooral via het spoor van Natura2000. Als ik dat niet scherp genoeg hier neerzet, dan verwacht ik dat de heer Bekkers zijn vraag in de tweede termijn nog wat concreter aan mij stelt.

De fractie van de SP heeft uitgesproken dat zij tegen dit voorstel moet zijn. Dat is haar goed recht. Ik had overigens niet anders verwacht, want zij was ook tegen het Akkoord van Utrecht, omdat zij dat niet ambitieus genoeg vond. Ik ben blij dat wij het Akkoord van Utrecht kunnen uitvoeren met de zaken die wij vandaag afspreken.

Ik dank mevrouw Dik voor haar bijdrage. De fractie van de ChristenUnie vraagt of onze natuurdoelen wel overeind blijven. De keuzes in het Akkoord van Utrecht zijn natuurlijk gericht op de plekken waar het ertoe doet. Ik heb afgelopen week bij een flink aantal agrariërs in Zegveld nog weer eens uitgelegd waarom er in noordwest-Utrecht zoveel natuur ligt. Zij zijn daarover, terecht, heel kritisch. Ik heb ook uitgelegd dat wij, behalve bestuurlijke afspraken, die EHS-inzet vooral plegen op die plekken waar het er het meest toe doet: waar sluit het aan bij andere provincies, waar zitten de internationale verplichtingen, waar is vanuit ecologisch perspectief de beste inzet te plegen? Op die plekken houden wij de natuurdoelen echt overeind en wat wij schrappen zijn vooral de plekken die, in alle eerlijkheid, de afgelopen jaren in dat opzicht minder belangrijk voor de natuur waren. Dus, natuurdoelen overeind? Zeker.

Decentrale besluitvorming werkt en geeft extra geld,

zei mevrouw Dik eigenlijk. Ik wil dat nog wel even nadrukken. Wij worden verantwoordelijk en je ziet provincies en particuliere organisaties – denk aan het Wereldnatuurfonds – creatief worden. In dat opzicht was ik het niet eens met de staatssecretaris, toen hij zei dat het Oostvaarderswold sowieso niet mag. Ik dacht echter: "Zo moet het juist. Er is weinig geld in de publieke sector en toch willen provincie en particulieren dat Oostvaarderswold aanleggen." Als particulieren met elkaar zeggen dat zij dat toch doen, dan is dat misschien precies wat dit kabinet wil: het maatschappelijk initiatief, de maatschappelijke verantwoordelijkheid neemt het over als de overheid het even niet kan. In dat opzicht vind ik het een mooi voorbeeld. Ik hoop dat wij er in Utrecht ook een paar krijgen. Ik hengel eigenlijk naar de eerste die zegt: dat Akkoord van Utrecht vind ik zo leuk, daar doe ik nog wat extra geld bij. Ik hoop maar dat dat de uitkomst van vandaag is.

Ik heb goed geluisterd naar de fractie van de SGP, toen werd gesproken over het in eigen zwaard vallen. Ik zou daarover één ding, ideologisch, kunnen zeggen. In de tijd dat wij dachten dat alles kon, gingen wij met de natuur aan de gang alsof het staatsnatuur was. Kopen, kopen, kopen en aan terreinbeheerders geven. Ik vind het op zich niet slecht dat wij in Nederland weliswaar als gevolg van de slechtere financiële situatie, nog eens even heel kritisch zijn en zeggen: "Beste vrienden, wij vinden die natuur belangrijk, wij vinden die bescherming van de natuur belangrijk, maar die natuur wordt mooier, steviger en sterker als grondeigenaren, als particulieren, als agrariërs meedoen om dat voor elkaar te krijgen." Misschien dat de omslag in het natuurbeleid, die weliswaar niet zo ideologisch maar vooral financieel ingestoken is, ertoe bijdraagt dat wij er in Utrecht nog een keer goed over nadenken, want beschermen is de moeite waard, maar met partners is het beter.

Ik ga afronden. Ik zie dat het tijd is. Ik heb goed geluisterd naar de fracties van de 50Plus en de PvdD. Zij hebben mij geen concrete vragen gesteld.

De VOORZITTER: Laat u het oordeel over de motie aan de Staten over?

De heer KROL (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De motie zegt dat wij ons grote zorgen

maken, met name of wij aan de gestelde verplichtingen en doelstellingen in het natuurbeleid kunnen voldoen. Het kabinet zal op 1 januari 2016 nog een keer bij elkaar kruipen – dat staat ook in dit akkoord - om nader te spreken over het natuurbeleid, met name in het licht van de internationale verplichtingen, waarbij wij weten dat wij in 2016 moeten constateren dat het misschien niet helemaal genoeg is. Het is echter nooit slecht als Provinciale Staten van Utrecht drie dingen zeggen:

- het decentralisatieakkoord accepteren wij;
- wij hebben daar een eigen ambitie;
- als u echt wilt dat het goed gaat, zou het wel prettig zijn als u er de komende jaren nog een paar euro's bij zou doen.

In die zin heb ik geen bezwaar tegen deze motie.

De VOORZITTER: Heeft iemand de behoefte aan een tweede termijn?

De heer BOERKAMP (D66): Mijnheer de Voorzitter! Het was mooi te horen dat de gedeputeerde dankbaar gebruik maakt van mijn anekdote over vroeger. Ik zit pas driekwart jaar in de Staten, maar ik heb echt zakgeld in guldens gehad en ik heb zelfs salaris in guldens gehad.

Voor mijn vraag over de groene contour verwijst de gedeputeerde naar het Akkoord van Utrecht, maar hoe kijkt het Rijk ertegenaan dat wij het niet EHS noemen? Is het dan vanaf 2014? Is dat soort natuur grond die de EHS-status krijgt volgens het Rijk en dus onder agrarisch natuurbeheer valt? Dan wil ik nog even terugkomen op de keuze die wij maken om voor het akkoord te stemmen. Die keuze is vooral ingegeven door de overweging wat het belangrijkste is voor de natuur in Utrecht. Dat wil niet zeggen dat wij het landelijk beleid ten aanzien van natuur niet steunen, want het geldt voor het hele land. Het is niet alleen voor Utrecht.

De heer BEKKERS (GL): Mijnheer de Voorzitter! Uit de eerste termijn heeft men wel begrepen dat het voor GroenLinks een worsteling is om hier tot een standpunt te komen. Wij willen Gedeputeerde Staten danken voor de duidelijke beantwoording. In die beantwoording is nog een vraag over de beschermde soorten blijven liggen. Zoals staat in de bijlage over het natuurakkoord doelde ik op een lijstje met bevoegdheden van de provincie naar decentralisatie. Daarin staat onder andere de

beoordeling van de toelaatbaarheid van activiteiten die schadelijk zijn voor de instandhouding van dier- of plantensoorten, onderdelen van het jachtregime, invasieve exotensoorten, verbod op het uitzetten van dieren, voorgenomen houtkap, enzovoort. De vraag is, als dat gedecentraliseerd wordt, of wij in Utrecht van het bestaande beschermingsniveau uitgaan bij de wijze waarop wij die taken zullen uitvoeren.

Dan het standpunt van de fractie van GroenLinks. Wij zijn zeer verheugd en wij staan achter de investeringen die wij in Utrecht doen. Dat levert voor de natuur een hoop op. De Utrechtse Heuvelrug wordt nog robuuster en wordt een aaneengesloten geheel van natuurgebieden, waar dieren zich vrij kunnen verplaatsen. Heidevelden op de Utrechtse Heuvelrug kunnen wij, als wij het beheergeld ter beschikking stellen, blijven behouden, zodat soorten als grasklokjes, de kommavliinder en de tapuit kunnen blijven voortbestaan. Wij kunnen ook veilige natuurgebieden houden voor recreatie door toezicht op honden, mountainbikers en het voorkomen van drugshandel. Dit kan bijvoorbeeld in Birkhoven, Amerongse Bos, Kaapse Bossen, Amelisweerd en de Vuursche. Bijzondere buitenplaatsen als Beerschoten, Broekhuizen en Volkenhoven blijven hun uitstraling houden. Vochtige hooilanden, die de kern zijn van de waardevolle biodiversiteit met orchideeën en dagvlinders, kunnen wij in stand houden. Wij behouden rietlanden, kruidenrijke akkers en hakhout, zoals in Bloeyendaal en Stoutenburg nabij Amersfoort, in de polder Bolgerijen en Autena, Vianen. De essenhakhoutpercelen in het Kromme Rijngebied, de grienden in de gemeente Vianen, de roggeakkers op Noordhout en de Laarsenberg, et cetera. Kortom, de inzet van de provincie Utrecht leidt ertoe dat wij natuur houden om trots op te zijn, om pal voor te staan en voor de aantrekkelijkheid van ons vestigingsklimaat van onschatbare waarde is. De staatssecretaris zegt van zichzelf dat hij geen natuurbarbaar is. Ik had aangekondigd daarop terug te komen. In de dikke Van Dale is 'barbaar' omschreven als: "Iemand zonder besef van zedelijke waarde dan wel zonder smaak of gevoel, een wreedaard." Als je ziet wat de staatssecretaris aan natuurschoon bereid is op te offeren en wat wij, zoals ik zojuist heb opgesomd, voor de porten van de hel wegslepen, dan is dat in elk geval

zonder smaak of gevoel en misschien zelfs wreed. De afwezigheid van zedelijke waarde was wat mij betreft al duidelijk in de manier waarop het kabinet met wetenschappelijke kennis en bestuurlijke verhoudingen omgaat.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Het zijn weer heel mooie woorden, net als in de eerste termijn van de heer Bekkers. Ik ben ook benieuwd wat de conclusie zal zijn, het stemgedrag. Ik ben ook wel benieuwd wat GroenLinks vindt van die 3000 hectare in de groene contour en of hij er vertrouwen in heeft dat het op vrijwillige basis inderdaad EHS zal worden. De gedeputeerde heeft net de link gelegd naar het Akkoord van Utrecht. Daar staat die 3000 hectare in.

De heer BEKKERS (GL): Mijnheer de Voorzitter! Waar wij blij mee zijn en waarvoor wij bij het vormen van deze coalitie hebben gestreden, is dat de bescherming in het Akkoord van Utrecht de 1500 en de 3000 hectare niet zou eindigen in 2018, maar structureel zou zijn. Dat gaan wij doen bij de Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie. Of ik er vervolgens vertrouwen in heb dat als vanzelf vrijwillig die totale 3000 hectare natuur zal worden? Wat mij betreft is het geen kwestie van vertrouwen, maar ik denk niet dat op vrijwillige basis 3000 hectare in zijn geheel natuur zal worden. Wij moeten er wel voor zorgen dat er een bescherming in stand blijft, waardoor wij die 3000 hectare als het ware conserveren om er ooit natuur van te maken.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik refereer even aan een andere discussie van een tijdje terug. In die 3000 hectare is de bescherming ten aanzien van de agrarische ondernemers niet geregeld. Daar kunnen gewoon megastallen komen. Daarmee heeft GroenLinks ingestemd. Is dat de heer Bekkers bekend en wat vindt hij ervan?

De heer BEKKERS (GL): Mijnheer de Voorzitter! Mevrouw Blom was aanwezig bij ons vorige debat, ongeveer een maand geleden, en toen hebben wij het daarover al gehad. Ik heb haar uitgelegd dat GroenLinks megastallen niet mogelijk maakt, maar zorgt voor duurzame landbouw in deze provincie. Als daar landbouwontwikkelingen plaatsvinden die beter zijn voor dieren, beter zijn voor het milieu, die goed landschappelijk ingepast worden

en die ook nog de gezondheid bevorderen, dan zijn dat ontwikkelingen in de landbouw die wij toejuichen, ook in die 3000 hectare.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dat is geen natuur.

De heer BEKKERS (GL): Mijnheer de Voorzitter! Nee, dat is geen natuur.

Ik vervolg. Wat ik net zei over de omschrijving van barbaar is een triest gegeven, maar voor ons een reden om zo snel mogelijk de handen uit de mouwen te steken, zoals natuur- en milieuorganisaties eigenlijk vragen. Wij zullen niet langer aan het lijntje gehouden worden door de barbaren van dit kabinet. De fractie van GroenLinks steunt dan ook met volle overtuiging de ingediende motie van de ChristenUnie die haar zorgen uitspreekt over het kabinetsbeleid en het kabinet, wat ons betreft, terechtwijst.

Wij zijn uiteindelijk van mening dat wij op dit moment voor de natuur in Utrecht, waarin wij zelf investeren en die wij een warm hart toedragen, inschattende hoe de hele situatie ligt, het best voor dit akkoord kunnen stemmen. Wij zeggen er alleen wel bij dat het kabinet er onverstandig aan doet dat uit te leggen als steun voor haar beleid. Dat is het zeker niet. Wij willen echter de realisatie van het Akkoord van Utrecht zo snel mogelijk ter hand nemen, de beheersvergoeding regelen en aan de slag gaan.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Vindt de heer Bekkers dat zijn collega's van het CDA en de VVD in het college ook barbaren zijn?

De heer BEKKERS (GL): Mijnheer de Voorzitter! Nee.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Een diplomaat is iemand die je op zo'n manier kan vertellen dat je naar de hel kunt lopen dat je je verheugt op de reis. Als wij gedeputeerde Krol mogen geloven dan wordt het hier een feestje met de natuur. Ja, ik had ook wel gewild dat Henk Bleker met de partijen om tafel was gaan zitten. Dat geef ik de gedeputeerde mee. Dat is niet gebeurd en het resultaat is er dan ook naar. De gedeputeerde paait ons mooi, maar eigenlijk

blijkt dat hij dit akkoord ten volle steunt. Het PBL of niet, 77 hoogleraren of niet, uitspraken van de rechter of niet: ik noem dat 'fact free politics'. Daar doet de fractie van GroenLinks hartgrondig aan mee. Ik hoorde zojuist de heer Bekkers jubelen over wat er overblijft, maar ook bij de bestrijding van verkeersdoden helpt het niet om te spreken over snelle auto's. Dan moeten wij het hebben over vervelende zaken. In dit geval gaat het dus over de natuur die wij opofferen. De SP blijft pleiten tegen dit akkoord. Als de meerderheid voor het akkoord stemt, dan zullen wij ons op een andere manier blijven verzetten tegen wat ons nu tegemoet komt.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Kort een reactie in deze tweede termijn. Ik heb de gedeputeerde meerdere halen horen zeggen dat het een goed akkoord is. Dat is het nu juist: het is geen goed akkoord. Het akkoord, als je het gewoon leest en waarmee wij akkoord zouden moeten gaan, is iets waar wij ten volle tegen zijn. Er zijn elementen in dat akkoord, zoals de taken die wij als provincie erbij krijgen, waarmee wij kunnen instemmen. Het is geen goed akkoord. Ik ben het eens met de fractie van de SP: de partijen die meestemmen, proberen nu steeds de verbinding te leggen tussen de agendapunten 14 en 15. Wij stemmen of in met het akkoord en dan zeggen wij dat het een goed akkoord is of wij stemmen tegen en dan zeggen wij dat het geen goed akkoord is. De fractie van de PvdA zegt dat het geen goed akkoord is.

De heer BEKKERS (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil mevrouw Blom een vraag stellen. Zij heeft mij net al bij interruptie gewezen op het niet-verbinden van de investering in Utrecht en de oordeelvorming over dit akkoord. Uiteindelijk gaat het hier om een decentralisatie en bij het beoordelen van het succes van een decentralisatie gaat het erom wat de betreffende bestuurslaag die een taak in handen neemt er zelf van maakt. In die zin is er wat mij betreft wel degelijk een verbinding. Ik wil mevrouw Blom vragen of zij kan beamen dat bij een decentralisatie wel degelijk de vraag aan de orde is: wat maakt die bestuurslaag er zelf van?

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Wij kijken op dit moment naar het akkoord: vinden

wij het wel of niet een goed akkoord? Wij stemmen daar zo dadelijk ook over en wij doen dat hoofdelijk. Wij stemmen: vinden wij dit een goed akkoord of niet? Vervolgens krijgen wij bij agendapunt 15 een nieuwe werkelijkheid en dan zal de heer Bekkers wel merken wat de PvdA daarvan vindt. Hij deed zojuist al net of hij wat tijd nodig had om na te denken over de vraag of hij voor of tegen zou stemmen. Wij zullen nog even nadenken over de vraag hoe wij bij agendapunt 15 stemmen, maar wij wensen in elk geval nu de verbinding niet te maken.

De heer KROL (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van D66 heeft gevraagd naar de groene contour en de status daarvan. Dat is een beetje complex. Wij hebben namelijk afgesproken in het akkoord dat wij de EHS begrenzen in 2012. Dat moeten wij dus bij onze Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie doen. Alle gronden die in die groene contour ook nog eens EHS zouden kunnen worden, zijn op dat moment dus niet begrensd als EHS. De groene contour kent geen specifieke EHS-begrenzing. Wij hebben in het Akkoord van Utrecht wel afgesproken dat als alsnog omvorming plaatsvindt, ze zullen worden toegevoegd aan de EHS. Dat zullen wij vervolgens planologisch moeten regelen. Dat staat licht op gespannen voet met datgene wat de staatssecretaris wil, met het voordeel dat wij daarin eigen baas zijn. Wij moeten daarover overigens nog praten met de deelnemers aan het Akkoord van Utrecht. Volgende week hebben wij een nader overleg over wat het precies betekent als er in de groene contour natuur ontwikkeld wordt, wat betekent het voor de hectares – de 1500 – en hoe gaan wij dat dan precies regelen? De afspraak is echter simpel. Wij regelen onze groene contour in de PRS als groene contour; zie het Akkoord van Utrecht. Wij regelen de EHS conform het Akkoord van Utrecht ook in onze PRS. Bij de daadwerkelijke omvorming, als die op een enkele plek zal plaatsvinden, zullen wij dat uiteindelijk planologisch moeten vastleggen, zoals het de bedoeling is geweest. Dat vindt de staatssecretaris misschien wel iets ambitieus, maar er zijn ook provincies die hun complete EHS, de totale ambitie, begrenzen. Dat kan ook. De staatssecretaris zegt alleen dat je zo snel mogelijk duidelijkheid moet geven, en dat staat in het akkoord. Dat is op dit moment de stand van zaken over de groene contour.

Er is door de fractie van GroenLinks een vraag gesteld over de beschermde soorten. De vraag was of ik in staat en bereid ben het bestaande beschermingsniveau te handhaven. Het punt is dat het een aantal taken en bevoegdheden is in het kader van de Natuurbeschermingswet die nu geldt, die naar de provincies toegaan. Op een aantal plekken stelt het Rijk echter het kader vast voor de beschermde soorten. Binnen dat rijkskader zullen wij met de bevoegdheden binnen de Natuurbeschermingswet proberen het bestaande beschermingsniveau te handhaven. De vraag van de heer Bekkers kan ik dus met ja beantwoorden.

De fractie van de SP verwijst een aantal keren naar het PBL. Ik heb de behoefte daarover, in een enkele zin, iets te zeggen. Het PBL constateert twee dingen. Je kunt in Nederland niet alles blijven doen als je daarvoor zoveel minder geld hebt, zoals wij dat altijd gedaan hebben. Het PBL spreekt zich echter niet uit over de decentralisatie aan sich. Dat is, vind ik, een misser in het verhaal van het PBL, want alle inzet die in Utrecht – en niet alleen in Utrecht, maar in alle provincies – gepleegd wordt om te verzachten of zelfs om extra investeringen te doen, worden door het PBL niet meegenomen. Het PBL kijkt naar het geld en zegt: de hoeveelheid geld is onvoldoende en dat heeft consequenties. Ik zeg de Staten echter dat decentralisatie maatschappelijke betrokkenheid geeft en ook extra provinciale inzet voor de natuur. Dat is door het PBL niet meegenomen.

Volgens de fractie van de PvdA zeg ik dat het een goed akkoord is. Ik heb echter op geen enkel moment willen suggereren dat ik het een goed akkoord vind. Ik heb wel gezegd dat het mijn serieuze inschatting is dat dit het best haalbare akkoord is en dat het tezamen met onze eigen inzet – dat hoort echt bij elkaar – wel een goed verhaal voor Utrecht is.

De VOORZITTER: Daarmee sluit ik de beraadslagingen en gaan wij, zoals afgesproken, over tot de stemming. Wij stemmen dus over het Onderhandelingsakkoord decentralisatie natuur, met inachtneming van de memo van gedeputeerde Krol de dato 12-12-2011.

Er is door de fractie van de SP voorgesteld, ondersteund door de fractie van de PvdA, hoofdelijk

te stemmen. Ik denk dat wij daaraan moeten voldoen, tenzij de Staten daar anders over denken. Dat is niet het geval. Dan trek ik zo dadelijk een naam van het statenlid waarmee wij de hoofdelijke stemming beginnen. Ik noem uw naam en u wordt geacht alleen voor of tegen te zeggen en geen toelichtingen of stemverklaringen te geven. Mijnheer Nugteren, daarover hebt u een vraag?

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb geen vraag, maar ik zou graag een kleine toelichting op de stemming willen geven, dus een stemverklaring.

De VOORZITTER: Dat kan. Zijn er verder geen vragen over de procedure? Nee. Ik meld u nog dat er 47 Statenleden aanwezig zijn.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van GroenLinks heeft flink geworsteld, zoals u heeft gemerkt, met dit onderwerp. Dat is ook niet onbegrijpelijk. Wij hebben ernstige bezwaren tegen het rijksbeleid. Om die reden steunen wij de motie die door de fractie van de ChristenUnie is ingediend. Tegelijkertijd hebben wij afgewogen dat het Utrechts perspectief, namelijk het op korte termijn tot uitvoering brengen van het Akkoord van Utrecht, prevaleert boven een principiële verzet tegen een akkoord. Een van de leden van onze fractie, de heer Fastl, heeft echter een andere afweging gemaakt. Hij zal om die reden dan ook tegenstemmen.

De VOORZITTER: Geen verdere stemverklaringen?

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van D66 zal voor het voorstel stemmen, aangezien de alternatieven naar haar mening slechter zijn voor de provincie Utrecht. Wij willen hierbij ons ongenoegen uitspreken over het natuurbeleid van het kabinet.

De VOORZITTER: Geen andere stemverklaringen meer? Nee. Dan ga ik over tot de stemming. Ik begin bij nummer 41, mevrouw Versteeg.

Na hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel.

Voor het voorstel hebben gestemd mevrouw Versteeg, mevrouw Vlam, de heer Weierink, de heer

Van Wikselaar, de heer El Yassini, mevrouw Alsem, de heer Balemans, de heer Van Barneveld Binkhuysen, de heer Bekkers, mevrouw Boelhouwer, de heer Boerkamp, mevrouw Broere, de heer Buiting, de heer Dercksen, mevrouw Dik, mevrouw Doornbal, de heer Graaff, de heer Van Hal Scheffer, de heer Hoefnagels, de heer IJssennagger, de heer Joustra, de heer Kocken, de heer Konings, de heer De Kruif, mevrouw Maasdam, de heer Nugteren, mevrouw Nap, de heer Peters, de heer Schaddelee, de heer Scherer, mevrouw Smit, de heer Thonon en de heer Tuijnman.

Tegen het voorstel hebben gestemd mevrouw Van Viegen, de heer E. de Vries, mevrouw Blom, de heer Driehuijs, de heer Essousi, de heer Fastl, mevrouw Van de Gein, mevrouw Hoek, de heer Kiliç, de heer De Kruijf, de heer Lutfula, de heer Meijer, mevrouw Mineur en de heer Van der Steeg.

De VOORZITTER: Dan gaan wij over tot stemming over motie M4.

Zonder hoofdelijke stemming aanvaardden Provinciale Staten motie M4. Tegen de motie heeft gestemd de fractie van de PVV.

Statenvoorstel Kaderdocument Agenda Vitaal Platteland.

De VOORZITTER: Bij dit onderwerp hebben bijna alle fracties al veel van de spreektijd afgesnoept.

De heer TUIJNMAN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van de VVD is blij met het kaderdocument Agenda Vitaal Platteland. Het is een kaderdocument, waarin ondanks de rijksbezuinigingen door onze provincie wordt gekozen om de komende jaren te blijven investeren in een vitaal platteland. De fractie van de VVD kan zich vinden in de proactieve houding van Gedeputeerde Staten; er is niet gewacht tot er meer duidelijkheid zou komen over de beschikbare rijksmiddelen, maar er is juist gekozen om verder te gaan met de in 2007 ingezette aanpak. Het afgelopen jaar, waarin veel projecten 'on hold' werden gezet, bracht veel onzekerheid met zich mee voor de betrokken partijen; de gebiedscommissies, gemeenten en natuurlijk ook de provincie zelf. Ze wisten niet welke projecten er nog wel of niet konden worden voortgezet. Het getuigt van visie en zelf-

vertrouwen dat er nu wordt gekozen voor voortzetten van de AVP en dat er de komende jaren middelen worden vrijgemaakt door de provincie om verder te gaan met de opgave die zij zich heeft gesteld. Het is daarom goed dat er wordt gekozen voor een duidelijke organisatiestructuur om van zeven naar drie gebiedscommissies te gaan en twee gebieden te maken voor de uitvoering van een integraal programma. Een slagvaardige organisatie zorgt ervoor dat de proceskosten omlaag kunnen.

Er wordt, zo staat in het kaderdocument, verder ingezet op aanpassing en versnelling van de processen, gericht op efficiency en vermindering van administratieve lasten. Dat zijn allemaal goede uitgangspunten. Het gaat immers om de doelen die worden bereikt. Wij moeten daarom uitkijken dat het creëren van een nieuwe structuur geen doel op zich wordt. De huidige structuur wordt door de betrokken partijen als werkbaar ervaren. Zorg wel voor kortere lijnen en minder bureaucratie vanuit de provincie, maar ga niet te veel veranderen wat al goed werkt. De provincie moet niet in de verleiding komen om te veel nieuwe taken op te nemen in de nog op te stellen gebiedsprogramma's.

De fractie van de VVD kan zich daarom ook vinden in de aanpak om te kiezen voor de hoogste prioriteit per beleidsthema. Er wordt een koppeling gemaakt met de opgave vanuit de andere programma's. Juist hiermee kan het AVP-programma zijn waarde bewijzen door een verbinding te vormen tussen de programma's op de verschillende beleidsterreinen. Een goed voorbeeld hiervan is de landbouw. Juist de landbouw kan een belangrijke rol spelen in het vervullen van diensten op het gebied van natuur, landschap, waterbeheer en recreatie. Het is daarom belangrijk dat de provincie mogelijkheden blijft bieden voor de ontwikkeling van de landbouw. De opgaven die de provincie de komende jaren heeft, kunnen niet worden bereikt zonder de steun van de agrariërs in onze provincie. De fractie van de VVD is daarom ook blij met de voortzetting van de AVP en met de versimpeling van de uitvoeringsorganisatie.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Bij het vorige agendapunt, het natuurakkoord, kwamen wij tot een negatieve conclusie. Bij dit

punt kan de fractie van de PvdA veel positiever zijn. Het gaat er in essentie om wat wij hier in de provincie Utrecht voor het landelijk gebied willen doen. Daarbij kijken wij als PvdA vooral naar wat er gebeurt voor de natuur, recreatie, de kwaliteit van het landelijk gebied en voor de bereikbaarheid en de toegankelijkheid ervan. Er is de afgelopen jaren veel gedaan en dat heeft mede eraan bijgedragen dat Utrecht één van de mooiste, zo niet de mooiste, provincie van Nederland is. Wij kunnen niet genoeg benadrukken dat dit niet alleen belangrijk is voor het welzijn, maar ook voor de welvaart in onze provincie.

Wij hebben een aantal opmerkingen. Uit de gesprekken met de gebiedscommissies kwam naar voren dat soms de stroperigheid en de bureaucratie punten van zorg zijn. Het komt soms voor dat kaders die de provincie meegeeft, met elkaar in strijd zijn. Daardoor kan het gebeuren dat ambtenaren er onderling niet uitkomen en dat een voorstel van de gebiedscommissies een tijdlang blijft liggen. Wij vragen daarvoor extra aandacht van Gedeputeerde Staten. Mocht er verschil zijn tussen de kaders, omdat niet alles precies naar de gebieden toe in het kaderdocument staat, dan verzoeken wij dat af en toe aan ons voor te leggen als dat nuttig is. Soms moeten er gewoon keuzes gemaakt worden. Het is onzin daar dan een hele tijd over te doen.

Wij zijn het eens met de nieuwe structuur. Een eenvoudige structuur kan zorgen voor minder proceskosten. Dat lijkt ons zeer nuttig. Wel delen wij de zorg met de voorzitter van de huidige gebiedscommissie van de RodS over de toekomst van de Recreatie om de Stad. Ook daarvoor willen wij aandacht vragen. Die aandacht daarvoor is er, zoals ik net hoorde, ook wel. De RodS moet ook iets te sturen houden, er moet aandacht voor blijven. Wij kijken dan ook met belangstelling naar de nieuwe visie op RodS. Het lijkt ons ook belangrijk de gemeente Utrecht daarbij goed aangehaakt te houden, want ook dat werd als zorg meegegeven.

Ten slotte een opmerking over het mandaat aan Gedeputeerde Staten. Gedeputeerde Staten stellen voor met dit kaderdocument volledig mandaat te geven met een keer per jaar een jaarrapportage.

Wij constateren dat er veel geld naartoe gaat. Wij ondersteunen ook dat er geld naartoe gaat, omdat wij het eens zijn met de doelen, zoals die voor natuur. Provinciale Staten hebben, als er zoveel geld naartoe gaat, een flinke controlerende taak. Wij stellen voor niet eenmaal per jaar terug te komen, maar halfjaarlijks en in elk geval als er grote wijzigingen zijn. Ik vraag dus aan de gedeputeerde of dat mogelijk is, zeker ingeval van flinke wijzigingen en strijdigheid tussen de kaders.

Alles bij elkaar, ik houd het kort, zijn wij positief over dit kaderdocument en positief over de gelden die Gedeputeerde Staten voorstellen, met name voor natuur. Wij zullen dan ook voorstemmen.

De VOORZITTER: Het woord is aan de heer Graaff voor zijn maidenspeech.

De heer GRAAFF (CDA): Mijnheer de Voorzitter! In deze economisch lastige tijden worden er scherpe keuzes gemaakt, die de ontwikkeling van ons platteland raken. Juist in deze tijd is het van groot belang dat onze provincie ervoor kiest te investeren in dit platteland, in de ontwikkeling van natuur, maar ook in de versterking van de landbouw, het landschap en de leefbaarheid en dat samen te doen met de dragers van ons platteland. Die dragers van ons platteland zijn niet alleen de natuurbeheerders, het zijn voor het overgrote deel de boeren, de ondernemers en de bewoners die het platteland maken tot wat het is; het platteland dat wij koesteren en het platteland dat ons aan het hart gaat. De fractie van het CDA is blij dat dit college de bewuste keuze heeft gemaakt om hierin te blijven investeren. Deze investeringen zijn het meest succesvol wanneer wordt samengewerkt met die groepen die het meest zijn gebaat bij deze ontwikkeling. Zo is er bijvoorbeeld al erg veel tot stand gekomen door de Stichting Vernieuwing Gelderse Vallei, door met de wijze van werken in het gebied bij deze uitvoeringsorganisatie draagvlak te creëren. Een slimme afstemming kan ervoor zorgen dat zowel een ecologische verbindingstrook wordt aangelegd als ook een betere bereikbaarheid van landbouwgrond wordt gerealiseerd.

Bij het werken via gebiedscommissies is het belangrijk dat de provincie duidelijk de kaders stelt en de regie voert. Via deze AVP stellen Provinciale Staten de beleidskaders en de financiële kaders

vast. Met het vaststellen van dit kaderdocument wordt de vorige fase afgesloten. In deze periode is door de verschillende gebiedscommissies hard gewerkt om de vitaliteit van hun platteland te versterken. Van dit moment willen wij dan ook graag gebruik maken om die mensen te bedanken voor hun inzet. Wij hopen ook dat het college op gepaste wijze afscheid van hen zal nemen.

In de hoorzitting kwam duidelijk naar voren dat de samenwerking met de provincie de afgelopen jaren door sommigen als bureaucratisch is ervaren. Onze fractie hoopt dan ook dat de kaders die nu worden gesteld en de gewijzigde gebiedsindeling ertoe bijdragen dat de samenwerking tussen provincie en gebiedscommissies goed zal verlopen en de gebiedscommissies de nodige ruimte krijgen om hun plannen te realiseren. Wij hopen dat de provincie deze regierol waar zal maken. Wij vragen het college hierbij nauw betrokken te blijven. Daarmee kom ik tot de conclusie dat onze fractie kan instemmen met het voorliggende besluit om de AVP voort te zetten. Wij willen alle betrokkenen veel succes wensen bij de realisatie.

De heer BOERKAMP (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik houd het kort. De fractie van D66 is heel blij met de middelen die in de AVP beschikbaar gesteld zijn voor het Akkoord van Utrecht: € 20 miljoen. Het is gewoon een goede zaak dat mensen eindelijk weer aan het werk kunnen. Ik wil over de AVP nog opmerken dat het goed is dat er ook geld komt voor subsidie voor beheer en onderhoud van kleine landschapselementen, waarover ik in de commissie ook al gesproken heb en die zo bepalend zijn voor het Utrechts landschap. Dit wordt ondergebracht in de SNL (Subsidieregeling Natuur en Landschap). Daarover hebben wij een zorgpunt. Gedeputeerde, kunt u bevestigen dat de regeling zodanig wordt vormgegeven dat het beschikbaar gestelde geld ook daadwerkelijk voor de kleine landschapselementen beschikbaar is en niet kan wegstromen naar andere vormen van natuurbeheer? Dit kan, naar verluidt, door het aanbrengen van plafonds bij de regelingen.

Mevrouw BROERE (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Zoals al eerder gezegd, is de fractie van de PVV tevreden over het terugbrengen van zeven gebiedscommissies naar drie, met twee program-mabureaus. Wij zijn evenwel niet tevreden met het

beschikbaar stellen van € 10 miljoen extra mid-delen uit de algemene reserves, zeker als die € 10 miljoen voor een groot deel wordt ingezet voor de realisatie van de EHS. Er zijn wel urgentere bestemmingen voor de burgers te bedenken; denk aan zorg, veiligheid, betere doorstroming van het verkeer en de voedselbanken waar op het ogenblik wachtlijsten voor zijn.

De heer BEKKERS (GL): Mijnheer de Voorzitter! Zojuist heeft de fractie van de PVV voor het Natuurakkoord gestemd. Met de toevoeging van het gesprek van afgelopen woensdag, die ons gemaild is, heeft de fractie van de PVV ook voor het volgende gestemd, en ik lees het voor: "De provincies verplichten zich tot een eigen bijdrage in het beheer, zoals opgenomen in bijlage 1 van de memorie van toelichting op het akkoord van het Interprovinciaal Overleg." De fractie van de PVV heeft net voorgestemd, dus hoe kan zij dat rijmen met wat mevrouw Broere zegt, namelijk dat zij bij het voorliggende agendapunt niet levert waar zij zelf heeft voorgestemd?

Mevrouw BROERE (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik denk niet dat daar sprake van is. Wij kunnen niet met alle onderdelen in de AVP akkoord gaan.

De heer BEKKERS (GL): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van de PVV heeft zojuist gestemd voor onder andere datgene wat ik net voorlas: een eigen bijdrage van de provincie aan het beheer van natuur in deze provincie. Nu zegt mevrouw Broere namens de fractie van de PVV dat zij niet kan instemmen met het daadwerkelijke uittrekken van dat bedrag. Dus dat klopt niet.

Mevrouw BROERE (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Er wordt nu geld weggehaald van de algemene reserves. Dat is een ander verhaal.

De VOORZITTER: Vervolgt u uw betoog.

Mevrouw BROERE (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Wij pleiten voor een verdere stimulering en intensivering van het agrarisch natuurbeleid. Dat mag van ons nog wel een tandje hoger.

De genoemde aanleg van de drie ecoducten be-hoeft volgens de doelstellingen in het kaderdo-cument een nadere analyse van de haalbaarheid

en de effectiviteit. Dit kan leiden tot uitstel van deze investering. Graag zouden wij de uitkomsten SMART-geformuleerd (Specifiek, Meetbaar, Acceptabel, Realistisch, Tijdgebonden) zien, waardoor een ecoduct haalbaar en effectief genoemd kan worden. Dan hebben wij het natuurlijk over de damherten en edelherten die er over heen komen en die vervolgens afgeschoten worden.

Als aandachtspunt missen wij ook de onrechtmatige, gesubsidieerde overdracht van natuurterreinen aan terreinbeherende organisaties. Hoe gaan wij hiermee om in de toekomst?

Het woord 'duurzaamheid' wordt te pas en te onpas gebruikt en misbruikt. De heer Ubaghs, ons commissielid, zal voor diegenen die de definitie van 'duurzaam' niet kennen het graag nog een keer op papier zetten.

Zoals men misschien wel begrepen heeft, zullen wij vanwege zoveel dingen die in deze AVP staan toch, tot teleurstelling van de heer Bekkers, tegenstemmen.

De heer BEKKERS (GL): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van GroenLinks steunt van harte het investeringsprogramma van de AVP. Wat wij met name willen benadrukken, is de kans om de ontwikkelingen in het landelijk gebied in samenhang aan te pakken. Wij sporen het college daartoe aan, om in fruittermen te blijven: gaan met die banaan.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! De SP is altijd voor de AVP geweest en heeft altijd gezegd dat er niet genoeg geld naartoe ging. Er wordt nu wel wat geld vrijgemaakt en daar zijn wij blij mee. Wel hebben wij nog een paar opmerkingen.

Er is best ruimte voor eventuele cofinanciering met de gebiedspartners, zegt het college, maar de provincie gaat niet de rol van aanjager op zich nemen. Dat is jammer, want dat was echt een terugkerend punt in de commentaren van de gebiedscommissies.

De fractie van de SP wil het college verder niet mandateren voor het herprogrammeren van middelen voor provinciale beleidsprioriteiten. Wij stellen dus voor dat Gedeputeerde Staten dergelijke verschuivingen aankondigen en Provinciale Staten in de gelegenheid stellen erop te reageren. Als daartegen geen bezwaar is, hoeft zo'n voorstel

niet meer te zijn dan een hamerstuk.

Wij hebben grote twijfels bij de inbreng van het veld. De markt moet het doen, maar met een beetje geluk komen wij net aan 25%. Dankzij het akkoord dat wij zojuist hebben ondertekend, moeten de marktpartijen het toch gaan doen. Wij verwachten wat dat betreft echt actie van de gedeputeerde. Hij heeft aardig wat te compenseren.

Mevrouw DIK (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Tijdens de commissievergadering hebben wij uitvoerig stilgestaan bij de AVP. Dank voor de snelle beantwoording van al onze vragen. Op één onderdeel is de ChristenUnie niet tevreden. Dat is de strakke regie vanuit het Provinciehuis. Natuurlijk begrijpen wij best dat de provincie, meer dan voorheen en zeker bij de EHS, gehouden is aan het realiseren van de doelen. De gedachte is echter dat de doelen beter of sneller gerealiseerd worden als de provincie daar strak op stuurt. De fractie van de ChristenUnie is van mening dat juist het tegenovergestelde geldt. Strakke sturing ontnemt de gebieden creativiteit en flexibiliteit om op de actualiteit in te springen en kansen te benutten. Als gevolg van de strakke sturing verdwijnt ook het concept van een integrale gebiedsbenadering. De sectorale doelen uit de provinciale organisatie worden leidend, waarbij op projectniveau nog wordt gekeken of er eventueel synergie met andere doelstellingen te halen valt. De fractie van de ChristenUnie vindt dit een gemiste kans. Wij hopen dat de gedeputeerde ons op deze punten kan geruststellen. Is hij van plan meer ruimte te bieden dan hier op papier staat? Gaan wij met oogkleppen op onze sectorale doelen achterna of houdt de gedeputeerde toch een integrale gebiedsontwikkeling overeind?

Mevrouw HOEK (50PLUS): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil even opmerken dat ik net bericht krijg uit Noord-Holland dat het aangehouden is voor overleg met de heer Bleker.

De VOORZITTER: Ik geef u het woord over agendapunt 15.

Mevrouw HOEK (50PLUS): Mijnheer de Voorzitter! Ik wilde dit toch even laten weten.

Ten aanzien van de AVP willen wij in herinnering roepen waarop de Rekenkamer in zijn rapportage

van maart 2011 heeft *gewezen*. Voor jongeren, ouderen en mindervaliden zijn er onvoldoende voorzieningen en slechts beperkte vervoersmogelijkheden. De ov-ontsluiting voor kleine kernen staat onder hoge druk, de vergrijzing van de plattelandsbevolking zal de behoefte aan zorgvoorzieningen doen toenemen. Zie de conclusie en aanbevelingen in hoofdstuk 1.

Deze elementen hebben in de optiek van 50Plus onvoldoende aandacht gekregen in de voorliggende voorstellen. Nauwelijks 1% van de gelden wordt daarvoor gereserveerd, terwijl meer dan de helft, circa € 53 miljoen, besteed wordt aan de natuur. Bereikbaarheid, voorzieningen als dorpshuizen en zorgboerderijen, zijn onzes inziens net zo belangrijk als het uitbreiden van de EHS. Dat zijn volgens ons ook belangrijke taken voor de gebiedscommissies, waarover te weinig is gesproken doordat alle ogen gericht zijn op groen in plaats van op mensen. 50Plus denkt hierbij bijvoorbeeld ook aan de noodkreet om het gebied rond de Joostenlaan nu eens gewoon af te maken, zodat de mensen vanuit de omgeving, waaronder de stad Utrecht, behoorlijk kunnen recreëren. Wij willen daarom de volgende motie indienen, al twijfelen wij nog of wij het een motie of een amendement moeten noemen, om daarmee punt 2 van het voorliggende besluit aan te passen:

Motie M5 (50Plus):
kaderdocument AVP

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 december 2011;

gelezen het voorgestelde besluit inzake het Kaderdocument AVP 2012-2015 ten aanzien van het punt 2, begrotingswijziging;

overwegende dat:

- *de buitengebieden voor jongeren, ouderen en mindervaliden onvoldoende voorzieningen kennen;*
- *er slechts beperkte vervoersmogelijkheden aanwezig zijn;*
- *de OV-ontsluiting van kleine kernen onder hoge druk staat;*
- *door de vergrijzing van de plattelandsbevolking de behoefte aan zorgvoorzieningen zal toenemen;*
- *de Rekenkamer in haar rapportage van maart 2011 nadrukkelijk op deze problemen heeft*

- gewezen;*
- *de begrotingswijziging uitsluitend extra middelen wil vrijmaken voor verdere realisatie van de EHS en het Akkoord van Utrecht;*
- *het voorliggende statenvoorstel op de ook door de Rekenkamer gesignaleerde knelpunten nauwelijks ingaat;*
- *er voor het onderhoud en beheer onvoldoende gelden voor de EHS gebieden en overige groene gebieden beschikbaar zijn;*

dringt er bij GS op aan:

meer aandacht te schenken aan de bovengenoemde knelpunten;

en draagt GS op:

- *de Staten inzicht te bieden in de benodigde gelden om aan de knelpunten zoals genoemd in het rapport van de Rekenkamer van maart 2011 tegemoet te komen;*
- *de Staten inzicht te geven in de benodigde gelden voor het structurele onderhoud en beheer van de verworven gronden van de EHS en de groene contour;*
- *het resterende deel van de in het voorgestelde besluit genoemde middelen te bestemmen voor de op grond van internationale verplichtingen nog te verwerven gebieden;*
- *de besluitvorming aan te houden totdat de gevraagde gegevens bekend zijn.*

En gaat over tot de orde van de dag.

Indien de gedeputeerde dit niet kan of wil toezeggen zullen wij onze steun aan de AVP onthouden.

De VOORZITTER: De motie is voldoende ondertekend en maakt deel uit van de beraadslaging. De motie kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

Om de twitteraars onder u gerust te stellen: de spreektydregeling geldt ook voor de gedeputeerde. Ik verzoek hem het kort te houden.

De heer KROL (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat wordt interessant. Het 'debat achter het debat': je kunt op je iPad lezen wat men van je verhaal vond. Dat is wel interessant: dan krijg je een soort recensies achteraf. Ik zal er niet op

reageren, al heb ik daartoe wel de behoefte. Ik zal dat na afloop bij de betreffende twitteraar wel even neerleggen, want het gaat natuurlijk nooit om mijzelf, maar om het beleid dat wij hier voeren.

Ik ga naar de AVP en ik zal dat zeer beperkt doen. Dat had ik beloofd.

De fractie van de VVD heeft positieve woorden gesproken over de AVP en met name over de verbinding die het programma biedt met een aantal beleidsterreinen en, naar ik denk, ook wel met een aantal maatschappelijke organisaties die gezamenlijk proberen de kwaliteit van het landelijk gebied te verbeteren. Ik kan het daar alleen maar zeer mee eens zijn.

De fractie van de PvdA heeft gevraagd of, als wij echt buiten de kaders gaan, wij daarmee dan bij de Staten terug willen komen. Ik vind dat ik dat moet. Wanneer wij echt buiten de kaders gaan bewegen, die de Staten vandaag accorderen, dan horen wij met Provinciale Staten daarover opnieuw te spreken, ongeacht of dat na een half jaar of een jaar is of welk moment dan ook. Die toezegging doe ik uiteraard; ik vind dat dit bij de goede mores van dit 'bedrijf' hoort. Het lijkt mij niet nodig om dat ook te doen als er geen acties buiten de kaders plaatsvinden. Op het moment dat wij gewoon in reguliere zin aan het werk zijn en wij doen datgene wat wij met de Staten afgesproken hebben, zowel financieel, inhoudelijk als organisatorisch, dan heb ik er geen moeite mee de Staten met enige regelmaat te vertellen wat wij uitspoken. De Staten worden daarover, zo is mijn ervaring, overigens regelmatig aangesproken. Als er dingen gebeuren in het landelijk gebied die de mensen niet bevallen, dan trekken zij over het algemeen in de commissievergadering, bij de Staten of bij mij, wel aan de bel. Ik zou zeggen: buiten de kaders uiteraard. Niet buiten de kaders: dan lijkt mij één keer per jaar wel voldoende. Mocht dat niet deugen, dan spreken wij met elkaar andere dingen af.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Misschien kan de gedeputeerde nog een kleine toelichting geven. De mensen van de gebiedscommissies zeiden dat de kaders die wij geven – de kaders die wij als Provinciale Staten geven of de kaders die Gedeputeerde Staten geven – zijn niet altijd even helder. Het punt is dat, zodra je gaat inzoomen op een gebied, het dan nog wel eens zo blijkt te zijn dat wij mooie woorden zeggen over

verschillende onderwerpen, maar dat je dan keuzes moet maken. Dan, in dit huis en binnen deze provincie, zeggen ambtenaren dus tegen elkaar: "Dit is het kader en dat is het kader." Het is dus wel binnen de kaders wat ik aan u voorleg, maar onze mening is dat het goed is dat niet de ambtenaren met elkaar in discussie gaan, maar dat wij hier te zijner tijd ook met elkaar met enige regelmaat in discussie gaan.

De heer KROL (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik begrijp het als volgt. Wij gaan natuurlijk met dit kaderdocument de gebieden vragen om hun gebiedsprogramma's te maken. Ik vind het ook prima dat de Staten die gebiedsprogramma's zien; dan kunnen zij kijken hoe de gebieden met de ambities van het college en met de kaders zijn omgegaan. Ik let er wel sterk op dat de ambtelijke voorkeuren voor een bepaald beleidsdomein of voor een bepaalde richting niet doorslaggevend zijn. In een bedrijf als dit mag dat ook niet het geval zijn. Daarvoor hebben de Staten gekozen bestuurders, die vier jaar het mandaat hebben gekregen om daar heel kritisch op te letten en die goed luisteren naar wat de Staten er politiek van vinden. De Staten mogen ervan uitgaan dat het voltallige college en deze gedeputeerde op dat onderwerp goed opletten dat de bestuurlijke kaders die wij hebben meegegeven, in de gebieden voorgaan en dat er geen sprake van mag zijn dat er andere ambtelijke voorkeuren bestaan. Dat gaat niet gebeuren, dat is niet aan de orde. Nogmaals, bij beweging buiten de kaders zal ik de Staten dat melden. De Staten mogen dat ook zelf medebeoordelen door te kijken wat er uit die gebieden komt.

De fractie van het CDA zei dat er goed is samengewerkt en dat er goede resultaten zijn geboekt. Ik refereer daarmee ook aan de woorden van mevrouw Dik. Decentrale samenwerking heeft grote voordelen. De bedoeling van dit kaderdocument is niet om te zeggen dat wij het hier allemaal regelen. Provincies kunnen dat helemaal niet, ook deze provincie dus niet. Wat wij ermee zeggen, is dat als je een gebiedscommissie aan het werk zet, je hen zo helder mogelijk de kaders meegeeft: dit is wat wij voor dit geld echt willen. Mevrouw Dik, dat is niet: wij weten wel hoe het moet. Dat is wel: met de provinciale middelen vinden wij het be-

langrijk dat dit de contouren, de hekpaaltjes, zijn van de dingen die wij echt belangrijk vinden. Dat is niet centralisatie. Dat is: goed opdrachtgever zijn in de richting van de gebieden. En, uiteraard, er hebben ons uit een enkele voormalige gebiedscommissie geluiden bereikt van: wordt het niet allemaal heel strak in het pak genaaid? Het is volstrekt helder dat als gebieden met creativiteit, met cofinanciering en met goede ideeën komen, die net weer iets anders zijn dan datgene wat wij in het kaderdocument van hen gevraagd hebben en zij brengen argumenten, middelen en ideeën mee, dan wordt er altijd geluisterd. Dat geldt zeker voor de gebieden die de afgelopen jaren bewezen hebben, zeker in zuidoost-Utrecht, dat zij de deskundigheid, de kwaliteit en de creativiteit hebben om dat op die manier te doen.

Een aantal fracties, ook de fractie van het CDA, sprak over minder bureaucratie. De bedoeling is echt dat wij veel sneller kunnen schakelen in het landelijk gebied.

De fractie van het CDA zei ook nog dat wij op een nette manier afscheid moesten nemen van al die mensen die de afgelopen jaren in het landelijk gebied voor ons aan de gang geweest zijn. Ik had dat signaal ook eerder gekregen. Dat zullen wij zeker doen, want het zijn mensen die belangeloos in het landelijk gebied voor ons bezig zijn geweest. Heel veel zie ik overigens terugkomen in de nieuwe structuur, maar ook dan verdienen zij een bedankje voor hetgeen zij de afgelopen jaren gedaan hebben.

De fractie van D66 noemde de kleine landschapselementen, de KLE. De kleine-landschapselementenregeling staat specifiek benoemd in de AVP omdat wij dat belangrijk vinden. Dat geldt ook voor het werk dat Landschap Erfgoed Utrecht de afgelopen jaren heeft gedaan. Wij zorgen feitelijk door middel van subsidieplafonds ervoor om te markeren dat dit geld echt, specifiek voor kleine landschapselementen bedoeld is en dat het niet op de grote hoop van het SNL terechtkomt. Er is overigens al constructief overleg met Landschap Erfgoed Utrecht hoe zij dat in het kader van de SNL moet vormgeven. Dus: precies zoals D66 wil. Bij Landschap Erfgoed Utrecht is men er heel blij mee.

De fractie van de PVV sprak uitgebreid over het agrarisch natuurbeleid. De consequentie van het akkoord is dat agrarisch natuurbeheer alleen nog maar binnen de EHS plaatsvindt en niet meer daarbuiten. Dat betekent overigens niet dat het niet meer gebeurt, want de heer Bleker heeft gezegd dat hij gaat proberen daarvoor Europees geld te krijgen.

Over de drie ecoducten is voldoende gezegd. Daarover zijn afspraken gemaakt. Natuurlijk, dat wil ik wel toegeven, denken wij ook over die drie ecoducten, over hun positionering en hun effectiviteit heel grondig na voordat wij tot daadwerkelijke realisatie overgaan. Niet op een manier van 'wij willen het niet', maar wij willen wel heel goed nadenken of zij op de goede plek liggen en of andere maatregelen net zo effectief zijn. Daar kijken wij concreet naar.

De fractie van GroenLinks zegt dat wij aan de gang moeten gaan. Dan vat ik het even wat minder fruitachtig samen.

De fractie van de ChristenUnie vraagt of er wel voldoende ruimte is voor de gebieden. Ik denk dat ik daarop al op een goede wijze antwoord heb gegeven.

De VOORZITTER: Wat is het oordeel over motie M5 van mevrouw Hoek van 50Plus?

De heer KROL (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De motie wil ik ontraden, omdat er vier dingen in het dictum genoemd staan die hier eigenlijk niet helemaal thuishoren. Over de EHS en de groene contour worden bij de PRS besluiten genomen. Over het structureel onderhoud worden bij de beheersvisie besluiten genomen. Het voorstel om de besluitvorming aan te houden tot de gegevens bekend zijn, zou in het landelijk gebied echt een ramp zijn. Om die reden zou ik deze motie willen ontraden.

De VOORZITTER: Is er behoefte aan een tweede termijn van de zijde van de Staten?

Mevrouw BROERE (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Volgens mij heb ik geen of onvoldoende antwoord gekregen op de vraag wat een ecoduct haalbaar maakt. Ik wil dat graag wat scherper geformuleerd zien. Het staat wel heel duidelijk genoemd in het kaderdocument: "De genoemde aanleg van drie

ecoducten behoeft volgens de doelstellingen in het kaderdocument een nadere analyse van de haalbaarheid en de effectiviteit". Dan kun je niet zo gemakkelijk zeggen: "Wij gaan wel kijken of het wel of niet kan of dat het anders kan."

Verder heb ik geen antwoord gekregen op mijn vraag betreffende het aandachtspunt van onrechtmatig gesubsidieerde overdracht van natuurterreinen aan terreinbeherende organisaties. Hoe gaan wij hier in de toekomst mee om?

Mevrouw DIK (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Dank aan de gedeputeerde voor de beantwoording. Volgens mij heb ik hem horen zeggen dat er zeker ruimte blijft voor gebiedscommissies om aan de slag te gaan. Als ik mij niet vergis, heb ik ook de woorden 'flexibiliteit' en 'creativiteit' gehoord. Daar ben ik heel blij mee, want dan is het toch weer iets anders dan dat het op papier staat. Wij zijn dus wel in grote mate gerustgesteld, maar nog net niet helemaal. De fractie van de ChristenUnie stelt voor bij de eerstvolgende evaluatie – ik ga ervan uit dat wij de AVP over enige tijd zullen evalueren – te kijken of het inderdaad werkt op de manier die wij met elkaar bedoeld hebben en of de sturing niet te strak is en of er voldoende ruimte is voor de gebieden, zodat wij de boel niet op slot zetten. Dat lijkt mij niet de bedoeling.

Mevrouw HOEK (50PLUS): Mijnheer de Voorzitter! Ik zou willen voorstellen om de onderste zin van de motie, "de besluitvorming aan te houden", weg te halen. Ik wil graag weten hoe de gedeputeerde er dan over denkt. Tenslotte komt dit vanuit de bevindingen van de Rekenkamer over het onderwerp Vitaal Platteland. Dat is wel een tijdje geleden. Ik hoor wel wat de gedeputeerde ervan vindt.

De VOORZITTER: U wijzigt uw motie dus door de laatste bullet "de besluitvorming aan te houden" te schrappen.

De heer KROL (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Naar aanleiding van de vragen van de fractie van de PVV, het volgende. Wij hebben in het kaderdocument zelf opgeschreven dat wij kijken naar de haalbaarheid en de effectiviteit van ecoducten en dat wij daarnaar serieus onderzoek doen. Als ik toezeg dat wij dat doen, dan doen wij dat. Als het gaat over de effectiviteit van de

ecoducten dan wordt daarmee natuurlijk bedoeld of zij een bijdrage leveren aan het verbinden van natuurgebieden. Terwijl wij allemaal weten dat die ecoducten op dit moment op sommige plekken niet aansluiten, wordt ook nu al op bestaande ecoducten serieus onderzoek gedaan. Als het gaat over de effectiviteit – waarom leg je een ecoduct aan? – dan neem ik aan dat fauna en flora er gebruik van maken. Anders doe je dat niet. Dus als wij hier opschrijven 'haalbaarheid en effectiviteit' dan bedoel ik dat. Als het anders zou kunnen, dus als je dezelfde ecologische effectiviteit kunt bereiken of de verkeersveiligheid kunt verbeteren door geen ecoduct aan te leggen, dan zullen wij het echt niet doen, want dan spannen wij het paard achter de wagen. Beter gezegd: dan zou het zonde van het geld zijn. Dus nogmaals, wij kijken er serieus naar: is het de goede plek? Wij monitoren of de ecoducten werken en wij bekijken ook van te voren of zij een verwachte bijdrage leveren. Als blijkt dat dat niet het geval is, doen wij het uiteraard niet en dan zullen wij dat de Staten als eerste vertellen.

De tweede vraag van mevrouw Broere ging over de rechtmatige overdracht van natuurterreinen. Er is geen sprake van onrechtmatige overdracht van natuurterreinen. Er is een oude PNB-regeling geweest, die ter discussie gesteld is door de Vereniging van Grondbezitters en er is een nieuwe PNB-regeling gemaakt die Europees getoetst is. Toen de Europese Commissie zich uitsprak over de nieuwe PNB-regeling en zei dat deze Europa-proof was, heeft de Vereniging voor Grondbezitters gezegd: "Daarmee zegt de commissie dus dat de oude onrechtmatig was." Dat is overigens niet het geval, al is het onderdeel van enige juridische discussie. Er heeft in Utrecht geen overdracht van gronden plaatsgevonden die in strijd was met de Europese staatssteunregels en er vindt op dit moment ook geen overdracht van gronden meer plaats volgens het oude programma. Dat zullen wij alleen doen volgens het nieuwe PNB-programma. Nogmaals, dat nieuwe PNB-programma is door Europa als correct gestempeld.

De fractie van de ChristenUnie vroeg of wij een keer per jaar zouden kunnen evalueren of wij niet te strak zijn in onze centrale sturing. Ik ben daar uiteraard voor. Decentraal en met mensen geeft kracht. Overheden alleen geeft altijd zwakte. Dus

ik ben daar zeer voor. Als de ChristenUnie vraagt of wij daar een keer per jaar met elkaar serieus naar kunnen kijken, dan heb ik daartegen geen bezwaar. Overigens voorziet onze jaarlijkse discussie in het stuk daarin ook wel voldoende.

De motie van de fractie van 50Plus: ik blijf erbij dat ik de motie op een aantal punten niet van toepassing vind met betrekking tot datgene wat in dit document staat. Ik ontraad de motie, ondanks dat de laatste zin geschrapt is, nog steeds.

De VOORZITTER: Ik sluit de beraadslagingen over dit agendapunt.

Statenvoorstel wijziging toepassing coördinatie-regeling t.b.v. ruimte voor de Lek.

De VOORZITTER: Dit voorstel heeft een ster en houdt een ster.

Dan gaan wij zo dadelijk over naar de stemverklaringen en de behandeling van een aantal moties en een amendement. De heer Meijer heeft verzocht iets te mogen zeggen over motie M2. Hij wil deze motie gewijzigd indienen, heb ik begrepen.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik weet niet zeker of iedereen de motie al heeft gekregen.

De VOORZITTER: Nee, dat heeft u goed begrepen, want u moet de motie eerst indienen. Daar toe geef ik u graag de gelegenheid. Alleen de motie overhandigen aan de ambtenaren wil nog niet zeggen dat de motie is ingediend.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Dan dien ik de motie alsnog met een handtekening in. Ik heb de motie gewijzigd, omdat ik aan de ene kant met het begrip 'enthousiasme' het belang van een signaal, nu en op deze plek, heb willen aangeven vanuit de Staten. Aan de andere kant heb ik uiting willen geven aan mijn instemming met de toezeggingen die deze gedeputeerde gedaan heeft. Dat is niet niks. Hij heeft gezegd dat hij zich zou inzetten voor een aantal elementen die wij uiterst wezenlijk vinden in deze discussie. Ik heb geprobeerd die twee zaken met elkaar te verbinden. Vandaar de motie, die ik u ondertekend doe toekomen.

Motie M2 (SP):

maximum snelheid (gewijzigd)

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 december 2011;

overwegende:

- dat verhoging van de maximum snelheid tot 130 km/u op rijkswegen zowel schadelijk kan zijn voor het milieu als voor gezondheid en verkeersveiligheid;*
- dat ditzelfde ook geldt voor de voorgenomen verhoging naar 100 km/u op de parallelwegen rondom de stad Utrecht;*
- dat juist voor de drukke rijkswegen in de dichtbevolkte provincie Utrecht leefbaarheid, volksgezondheid en de verkeersveiligheid leidend zouden moeten zijn;*

dragen het college op:

aan de verantwoordelijk minister zijn verontrusting kenbaar te maken en op te roepen de leefbaarheid, gezondheid en verkeersveiligheid gelijkelijk mee te nemen in haar overwegingen, zulks ter ondersteuning van hetgeen gedeputeerde Van Lunteren heden terzake heeft opgemerkt.

En gaan over tot de orde van de dag

De VOORZITTER: De motie is voldoende ondertekend en maakt deel uit van de beraadslaging. De motie kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik had al kennis genomen van de motie. Wat de motie mij oproept te doen is in algemene zin opmerkingen te maken over rijksbeleid. Daarover heb ik het gezegd dat ik dat afraad, omdat het veel effectiever is dat te doen als dat op de onderwerpen van toepassing is. Ik heb toegezegd dat te doen. Dat is ook waarvoor ik door de Staten ben aangesteld, althans voor het belangen van de provincie op die punten.

Nogmaals, de Tweede Kamer gaat over het wijzigen van rijksbeleid. Ik vind het een beetje on gepast om met een opdracht naar de minister te moeten gaan om haar rijksbeleid te laten bijstellen. Althans, ik denk niet dat de verhoudingen zo in elkaar steken. Ik ontraad de motie, maar ik heb

sympathie voor het verhaal van mevrouw Hoek. Zij weet van mij dat ik mij daarvoor altijd hard zal maken.

De VOORZITTER: Wij zijn aan het einde van de beraadslagingen. Ter stemming liggen voor amendement A1, motie M1, de gewijzigde motie M2 en motie M5. Motie M3 is aangehouden. Motie M4 is al behandeld en aanvaard.

Is er behoefte aan schorsing? Dat is het geval. Ik schors de vergadering.

Schorsing van 18.24 uur tot 18.33 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

Stemverklaringen.

Mevrouw HOEK (50PLUS): Mijnheer de Voorzitter! Ik laat hierbij weten dat wij motie M5 aanhouden totdat de beheersvisie behandeld wordt.

De VOORZITTER: Motie M5 wordt aangehouden en komt derhalve vandaag niet in stemming.

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! Een stemverklaring over de Vrede van Utrecht. De fractie van de PvdD ziet het project Vrede van Utrecht deels als een prestigeobject dat wel een tandje minder kan. Ook zijn er bij onze fractie twijfels over de betrokkenheid van de gewone burger. Wij zullen derhalve tegenstemmen.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Amendement A1 over de internationale school trekken wij in.

De VOORZITTER: Het amendement bij het voorstel over de internationale school is ingetrokken en komt derhalve niet in stemming.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Een stemverklaring over de Vrede van Utrecht. Komende jaren wordt er gigantisch bezuinigd op de culturele instellingen in de provincie Utrecht. Dat zijn vaak instellingen die alle lagen van de bevolking weten te bereiken. Tegelijkertijd wordt er enorm veel geld uitgegeven aan een luchtballon als de Vrede van Utrecht. Ambitieuze doelstellingen noemt de gedeputeerde het en zij verwacht niet dat alle inwoners achter de kar van de Vrede

van Utrecht zullen lopen, maar dat het toch geen elitair feestje gaat worden. Hoe deze opmerkingen te rijmen vallen, weten wij niet. Wij hebben vragen over de kosten van de hele organisatie en wat er na 2013 tastbaar overblijft, met als dubieus hoogtepunt de ambitie voor Soesterberg. Alles bij elkaar een veel te zware inzet op dit onderdeel van deze niet-kerntaak van Gedeputeerde Staten. Dat is niet de keuze van de SP. Wij stemmen tegen dit statenvoorstel.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben een stemverklaring bij motie M2. De fractie van D66 kan zich volledig vinden in de bewoording van de nieuwe motie, maar heeft in de beantwoording van de gedeputeerde gehoord dat hij daar waar mogelijk deze zorgen overbrengt en daarmee opkomt voor de belangen van de inwoners en het milieu van Utrecht. Voor ons deze motie daarom overbodig.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben een vergelijkbare stemverklaring over motie M2. Het is allemaal heel sympathiek. Ons standpunt is bekend: wij zijn tegen verhoging. Wij zijn echter tevreden over de actieve wijze waarop de gedeputeerde dit onderwerp steeds bij projecten en andere gelegenheden aankaart. Daarmee is de motie niet nodig.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! In de commissie was ik eigenlijk de enige die nog discussie over de Vrede van Utrecht zou willen voeren; daar zou het van afhangen. Inmiddels hebben alle partijen daarover het woord gevoerd. Ik heb mij aan mijn afspraak gehouden dat ik alleen een stemverklaring zou afgeven. Wij moeten het nog maar eens hebben over de vraag hoe wij dat soort afspraken maken. Ik wil hier in elk geval zeggen dat het programma Vrede van Utrecht, zowel inhoudelijk als qua prioriteitstelling – waar geven wij geld aan uit? – niet op de steun van de SGP kan rekenen. Derhalve stemmen wij tegen.

Mevrouw DIK (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik zie in het overzicht nog staan motie M3. Die motie hebben wij aangehouden. Ik wil een stemverklaring geven bij motie M2. Ook wat onze fractie betreft is de motie eigenlijk

overbodig, omdat Gedeputeerde Staten voldoende toezeggingen hebben gedaan. Toch zullen wij voor deze motie stemmen, omdat ook de ChristenUnie de negatieve gevolgen ziet voor milieu, leefbaarheid en gezondheid, vooral in de Ring Utrecht.

Stemmingen.

De VOORZITTER: Wij gaan over tot de stemmingen in de volgorde van de agenda.

Bij het Vragenhalfuurtje staat motie M1, de huisvestingskosten, ingediend door de fractie van de PVV.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten motie M1. Voor de motie hebben gestemd de fracties van PVV en SGP.

De VOORZITTER: Aan de orde is de gewijzigde motie M2, 130 km/u, ingediend door de fractie van de SP.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten de gewijzigde motie M2. Voor de motie hebben gestemd de fracties van PvdA, SP, ChristenUnie, 50Plus en de PvdD.

De VOORZITTER: Dan gaan wij over naar de Vrede van Utrecht.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake financiering activiteitenplan 2012 Stichting Vrede van Utrecht (PS2011WMC05), met de aantekening dat de fracties van PVV, SP, SGP en PvdD geacht worden tegengestemd te hebben.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake vestiging internationale school (PS2011MME07), met de aantekening dat de fractie van de SP geacht wordt tegengestemd te hebben.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake terugvordering fractiegelden Mooi Utrecht 2007-2011 (PS2011BEM14).

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig

het voorstel inzake wijziging subsidieverordening Statenfracties provincie Utrecht (PS2011BEM15).

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake normenkader rechtmatigheid 2011 (PS2011BEM16).

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake wijziging verordening rechtspositie gedeputeerden, staten- en commissieleden (PS2011BEM17).

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake aanvulling algemene subsidieverordening toezicht op subsidies landelijk gebied (PS2011BEM18).

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake versnellingsagenda (PS2011BEM19), met de aantekening dat de fractie van de PVV geacht wordt tegengestemd te hebben.

De heer DE KRUIF (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Omdat ik wel eens met mijn projectbureau betrokken ben bij dit onderwerp, onthoud ik mij van stemming en verlaat ik de zaal.

(De heer De Kruif verlaat de vergadering.)

De VOORZITTER: Daarmee zijn er 46 Statenleden aanwezig.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake het Kaderdocument Agenda Vitaal Platteland (PS2011RGW10), met de aantekening dat de fractie van de PVV geacht wordt tegengestemd te hebben.

(De heer De Kruif komt weer ter vergadering.)

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake wijziging toepassing coördinatie regeling t.b.v. ruimte voor de Lek (PS2011RGW11).

Sluiting.

De VOORZITTER: Wij zijn aan het einde van deze vergadering. Ik nodig u nog van harte uit voor een informele borrel in het Wapen van Utrecht.

Mevrouw Van de Gein krijgt, zoals ik had beloofd, van mij nog een bloemetje vanwege uw terugkeer in de Staten en de geboorte van uw dochter.

Ik sluit de vergadering.

(Einde van de vergadering om 18.44 uur.)

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van Provinciale Staten van Utrecht van 30 januari 2012.

De voorzitter,

De griffier,